

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 2015

303/2015

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä maaliskuuta 2015

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vakuutusyhtiölain (521/2008) 1 luvun 18 § ja III osan otsikko,

muutetaan 1 luvun 3 ja 4 § sekä 11 §:n otsikko, 2 luvun 2—6 §, 12 § ja 18 §:n edellä oleva väliotsikko, 3 luvun 3, 9, 13 ja 17 §, II osan otsikko, 6 luvun otsikko, 4 §, 8 §:n 2 ja 5 momentti, 10, 12, 16, 18 ja 21 §, 7 luvun 6 §, 8 luvun 4 §:n 8 momentti, 19 § ja 29 §:n 5 kohta, 9 luvun otsikko sekä 1, 3, 4 ja 12 §, 10—12 luku, 13 luvun 1 ja 2 §, 14 luvun 5 §, 15 luvun 1 §, 16 luvun 5 §:n 3 momentti ja 12 §, 17 luvun 2 §:n 3 momentti, 19 luvun 3 §, 20 luvun 3 §, 21 luvun 2, 7 ja 17—19 §, 22 luvun 2 §, 23 luvun 1 §:n 2 momentti ja 2—4 §, 25 luvun 1 § ja sen edellä oleva väliotsikko sekä 3, 9 ja 13 §, 23 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 24 §, 26 luku, 29 luvun 5 §:n 1 momentin 5 ja 6 kohta sekä 30 luvun 3 §:n 1 momentin 10 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 3 § osaksi laissa 981/2013 ja 6 § osaksi laeissa 893/2008 ja 981/2013, 6 luvun otsikko, 8 §:n 2 ja 5 momentti, 10, 12, 16, 18 ja 21 § sekä 29 luvun 5 §:n 1 momentin 5 kohta laissa 981/2013, 6 luvun 4 § osaksi laissa 211/2009, 9 luvun 3 §, 19 luvun 3 §, 20 luvun 3 § ja 21 luvun 2 § laissa 1170/2010 sekä 23 luvun 2 ja 4 § osaksi laissa 893/2008, sekä

lisätään 1 lukuun uusi 2 a ja 3 a—3 c §, 11 §:ään uusi 2 momentti, lukuun uusi 11 a §, 1 luvun 15 §:ään uusi 4 momentti, 16 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 981/2013, uusi 2 momentti ja lukuun uusi 25 §, 2 lukuun uusi 1 a, 9 b, 18 a ja 18 b §, 3 lukuun uusi 19 a §, 6 luvun 9 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 981/2013, uusi 3 ja 4 momentti, 6 luvun 11 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 981/2013, uusi 3 momentti, lukuun uusi 12 a §, 6 luvun 17 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 981/2013, uusi 4 momentti, lukuun uusi 20 a—20 c § sekä niiden edelle uusi väliotsikko, 7 luvun 1 §:n edelle uusi väliotsikko, lakiin uusi 8 a luku, 9 lukuun siitä lailla 1170/2010 kumotun 5 §:n tilalle uusi 5 § sekä uusi 5 a—5 d §, 10 luvun edelle uusi III osan otsikko, lakiin uusi 13 a luku, 23 luvun 1 §:n edelle uusi väliotsikko ja 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 893/2008, uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 25 lukuun siitä lailla 893/2008 kumotun 4—8 §:n tilalle uusi 4—8 § ja 5 §:n edelle uusi väliotsikko sekä lukuun uusi 25—27 §, seuraavasti:

HE 344/2014
TaVM 30/2014
EV 304/2014

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY (32009L0138); EYVL N:o L 335, 17.12.2009, s. 1.
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/89/EU (32011L0089); EYVL N:o L 326, 8.12.2011, s. 113.
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/51/EU (32014L0051); EYVL N:o L 153, 22.5.2014, s. 1.

1 luku

Vakuutusyhtiön toiminnan keskeiset periaatteet ja lain soveltaminen*Yleiset säännökset*

2 a §

Euroopan unionin lainsäädäntö

Sen lisäksi, mitä tässä laissa ja sen nojalla säädetään, vakuutusyhtiöstä säädetään vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenssi II) annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35, jäljempänä *komission asetus*, sekä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Jäljempänä 3 b §:ssä tarkoitettuun pieneen vakuutusyhtiöön ei sovelleta, mitä komission asetuksessa ja teknisissä standardeissa säädetään 6 luvun 8—20 §:ssä tarkoitettusta hallintojärjestelmästä ja 8 a luvussa tarkoitettusta tietojen julkistamisesta.

3 §

Henkivakuutus, vahinkovakuutus ja jälleenvakuutustoiminta

Henkivakuutuksella tarkoitetaan vakuutusluokista annetussa laissa (526/2008) tarkoitettuihin henkivakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa ja *vahinkovakuutuksella* mainitussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa.

Jälleenvakuutustoiminnalla tarkoitetaan toimintaa, jossa on kyse sellaisten riskien hyväksymisestä, jotka vakuutusyhtiö, jälleenvakuutusyhtiö tai vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettu vakuutusyhdistys on luovuttanut.

3 a §

Riskit

Vakuutusriskillä tarkoitetaan riittämättömistä hinnoittelua ja vastuuvulkaa koskevista

oletuksista johtuvaa tappioriskiä tai vakuutusvastuiden arvon epäedullista muutosta.

Markkinariskillä tarkoitetaan tappioriskiä tai taloudellisen aseman epäedullista muutosta, joka johtuu suoraan tai välillisesti omaisuuden, vastuiden ja rahoitusvälineiden markkinahintojen tason ja volatilitietin heilahteluista.

Luottoriskillä tarkoitetaan tappioriskiä tai taloudellisen aseman epäedullista muutosta, joka johtuu arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden, vastapuolten tai velallisten luottokelpoisuuden heilahteluista ja joka kohdistuu vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin vastapuoliriskin, korkomarginaaliriskin tai markkinariskikeskittymien muodossa.

Operatiivisella riskillä tarkoitetaan riittämättömiin tai epäonnistuneisiin sisäisiin prosesseihin, henkilöstöön ja järjestelmiin tai ulkoisiin tapahtumiin liittyvää tappioriskiä.

Maksuvalmiusriskillä tarkoitetaan riskiä, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eivät kykene muuttamaan sijoituksiaan ja muuta omaisuuttaan rahaksi täyttääkseen maksettaviksi tulevat taloudelliset velvoitteensa.

Keskittymäriskillä tarkoitetaan kaikenlaisia riskejä, joihin liittyvät tappiot voivat olla niin suuria, että ne vaarantavat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuden tai taloudellisen aseman.

3 b §

Pieni vakuutusyhtiö

Pienellä vakuutusyhtiöllä tarkoitetaan, jollei 2—4 momentista muuta johdu, seuraavat edellytykset täyttävää yhtiötä:

1) yhtiön kokonaisvakuutusmaksutulo ei ylitä 5 000 000 euroa vuodessa;

2) yhtiön tai yhtiön kuuluessa 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään ryhmän 10 luvun 2 §:n mukaisen vastuuvulnan kokonaismäärä ei ylitä 25 000 000 euroa vuodessa;

3) yhtiön liiketoiminta ei sisällä vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka kattaa vakuutusluokista annetun lain mukaisiin vakuutusluokkiin 11—15 kuuluvia riskejä, paitsi

jos ne muodostavat mainitun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuja liitännäisriskejä; ja

4) yhtiön liiketoimintaan ei kuulu jälleenvakuutustoimintoja, joiden osuus sen kokonaisvakuutusmaksutuloista ylittää 500 000 euroa tai joiden osuus sen 10 luvun 2 §:n mukaisen vastuuvelan kokonaismäärästä ylittää 2 500 000 euroa tai joiden osuus ylittää 10 prosenttia sen kokonaisvakuutusmaksutuloista tai 10 prosenttia sen 10 luvun 2 §:n mukaisesta vastuuvelasta.

Vakuutusyhtiö ei ole pieni vakuutusyhtiö, jos toimilupaa haettaessa vakuutusyhtiö tai Finanssivalvonta arvioi jonkin 1 momentissa säädetyistä määristä ylittävän seuraavan viiden vuoden aikana.

Jos jokin 1 momentissa säädetyistä määristä ylittyy kolmena peräkkäisenä vuotena, vakuutusyhtiö ei ole enää pieni vakuutusyhtiö neljännen kalenterivuoden alusta. Pienen vakuutusyhtiön on ilmoitettava määrrien ylitymisestä viivytyksettä Finanssivalvonnalle.

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa liiketoimintaa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella, se ei ole pieni vakuutusyhtiö.

Jos Finanssivalvonta on todennut vakuutusyhtiön hakemuksesta, että mikään 1 momentissa säädetyistä määristä ei ole ylittynyt kolmena viimeisenä peräkkäisenä vuotena eikä niiden odoteta ylittävän seuraavan viiden vuoden aikana, vakuutusyhtiö muuttuu pieneksi vakuutusyhtiöksi seuraavan kalenterivuoden alusta. Vakuutusyhtiön hakemuksessa on oltava Finanssivalvonnan arvioinnin kannalta tarpeelliset tiedot.

3 c §

Vakuutuskytkösyhtiö

Vakuutuskytkösyhtiöllä tarkoitetaan vakuutusyhtiötä, jonka tarkoituksena on vakuuttaa ainoastaan emoyrityksensä tai yritysryhmän, johon se itse kuuluu, riskejä. Jäljempänä 26 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusyrityksen tai vakuutusyritysryhmän taikka muun rahoitusalan yrityksen omistamaa vakuutusyhtiötä ei kuitenkaan pidetä vakuutuskytkösyhtiönä.

4 §

Jälleenvakuutusyhtiö ja jälleenvakuutuskytkösyhtiö

Jälleenvakuutusyhtiöllä tarkoitetaan vakuutusyhtiötä, joka harjoittaa ainoastaan jälleenvakuutustoimintaa ja siitä välittömästi johtuvaa liiketoimintaa. Jollei tässä laissa toisin säädetä, jälleenvakuutusyhtiöön sovelletaan, mitä vahinkovakuutusyhtiöstä säädetään.

Jälleenvakuutuskytkösyhtiöllä tarkoitetaan jälleenvakuutusyhtiötä, jonka tarkoituksena on jälleenvakuuttaa ainoastaan emoyrityksensä tai yritysryhmän, johon se itse kuuluu, riskejä. Jäljempänä 26 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusyrityksen tai vakuutusyritysryhmän taikka muun rahoitusalan yrityksen omistamaa jälleenvakuutusyhtiötä ei kuitenkaan pidetä jälleenvakuutuskytkösyhtiönä.

11 §

ETA-valtio ja kolmas maa

Kolmannella maalla tarkoitetaan valtiota, joka ei kuulu Euroopan talousalueeseen.

11 a §

Kotivaltio

Kotivaltiolla tarkoitetaan vahinkovakuutustoiminnan osalta ETA-valtiota, jossa riskiä kattavan vakuutusyhtiön yhtiöoikeudellinen kotipaikka sijaitsee, henkivakuutustoiminnan osalta ETA-valtiota, jossa sitoumuksen tehneen vakuutusyhtiön yhtiöoikeudellinen kotipaikka sijaitsee ja jälleenvakuutustoiminnan osalta ETA-valtiota, jossa jälleenvakuutusyhtiön yhtiöoikeudellinen kotipaikka sijaitsee.

15 §

Erillisysperiaate

Komposiittiyhtiöllä tarkoitetaan henkivakuutusyhtiötä, joka harjoittaa vakuutusluokista annetun lain mukaisiin vahinkovakuu-

tusluokkiin 1 tai 2 kuuluvaa vahinkovakuutusta muuten kuin liitännäisenä.

16 a §

Suhteellisuusperiaate

Suhteellisuusperiaatetta ei oteta huomioon 2 luvun 1 a §:ää, 8 ja 9 lukua eikä 27—29 lukua sovellettaessa.

25 §

*Sosiaali- ja terveystieteiden
asetuksenantovaltuudet*

Sosiaali- ja terveystieteiden asetuksella voidaan muuttaa tässä luvussa säädettyjä määriä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu määrä pyöristetään ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

2 luku

**Vakuutusyhtiön perustaminen ja
toimilupa**

1 a §

Perustamispääoma

Vakuutusosakeyhtiöllä on oltava osakepääoma ja keskinäisellä vakuutusyhtiöllä on oltava takuupääoma tai pohjarahasto (*perustamispääoma*).

Perustamispääoman on oltava vähintään:

1) henkivakuutustoimintaa ja vakuutusluokista annetun lain mukaisiin vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutus toimintaa harjoitettaessa 3 000 000 euroa;

2) muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua vahinkovakuutustoimintaa harjoitettaessa 2 000 000 euroa;

3) jälleenvakuutusyhtiössä 3 000 000 euroa;

4) jälleenvakuutusyhtiössä 1 000 000 euroa.

Lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön peruspääomasta säädetään työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa.

2 §

Vakuutusyhtiön perustaminen

Vakuutusyhtiön perustamista varten on tehtävä perustamissopimus. Vakuutusyhtiön perustamiseen sovelletaan muutoin, mitä osakeyhtiölain 2 luvun 1, 2 ja 4 §:ssä säädetään osakeyhtiöstä. Mainitussa 2 §:ssä säädetyn lisäksi vakuutusyhtiön perustamissopimuksessa on mainittava perustamispääoman määrä.

Jos keskinäisen vakuutusyhtiön perustamispääoma on pohjarahasto:

1) perustamissopimuksen allekirjoittaa pohjarahaston antaja noudattaen, mitä osakeyhtiölain 2 luvun 1 §:ssä säädetään yhtiön osakkeenomistajista;

2) pohjarahaston antamisessa keskinäiselle vakuutusyhtiölle tuleva rahamäärä merkitään erilliseksi eräksi sidottuun omaan pääomaan;

3) perustamissopimuksessa mainitaan osakeyhtiölain 2 luvun 2 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa säädetystä poiketen pohjarahaston antaja ja pohjarahaston määrä ja sen maksuaika.

3 §

Toimiluvan hakeminen

Vakuutustoiminnan harjoittamiseen on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa. Toimilupa annetaan vakuutusluokista annetun lain mukaisin vakuutusluokittain ja luokkaryhmittäin. Toimilupa voidaan hakijan pyynnöstä rajoittaa koskemaan vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettua vakuutusluokan osaa.

Jälleenvakuutusyhtiöille toimilupa annetaan hakijan pyynnön mukaisesti joko vahinkovakuutuksen jälleenvakuutuksen, henkivakuutuksen jälleenvakuutuksen tai kaiken jälleenvakuutustoiminnan harjoittamiseen.

Toimilupa on voimassa Euroopan talousalueella ja hakijan pyynnöstä myös sen ulkopuolella.

Toimilupahakemukseen on liitettävä:

1) toimintasuunnitelma;

2) 6 luvun 4 ja 5 §:n mukainen selvitys yhtiön hallituksen jäsenistä ja toimitusjohtajasta;

3) selvitys osakkaista ja takuuosuuden omistajista, joiden olisi tehtävä 4 luvun 5 §:ssä tarkoitettu ilmoitus, ja heidän omistusosuuksistaan;

4) selvitys siitä, että yhtiö pystyy toimimaan 6 luvun mukaisen hallintojärjestelmän edellyttämällä tavalla;

5) selvitys siitä, että yhtiön perustamispääoma on vähintään 1 a §:ssä säädetyn suuruisen ennen toimiluvan myöntämistä;

6) selvitys siitä, että yhtiö täyttää ennen toimiluvan myöntämistä 11 luvun 4 §:n 4 momentissa säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen vähimmäismäärän 12 luvun 11 §:ssä tarkoitettulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan;

7) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 11 luvun 2 §:ssä säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen 12 luvun 1 §:ssä tarkoitettulla omalla varallisuudellaan;

8) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 11 luvun 4 §:ssä säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen 12 luvun 11 §:ssä tarkoitettulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan;

9) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 13 a luvun 2 §:ssä säädetty nimelliset vähimmäispääomavaatimukset hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan 13 a luvun 3 §:ssä tarkoitettulla tavalla, jos yhtiö harjoittaa sekä henki- että vahinkovakuutusta samassa yhtiössä; ja

10) selvitys 8 §:ssä tarkoitetuista mahdollisista merkittävistä sidonnaisuuksista.

Jos toimilupahakemus koskee liikennevakuutusta, hakemuksessa on ilmoitettava liikennevakuutuslain (279/1959) 14 a §:n mukaisesti jokaiseen muuhun ETA-valtioon nimettävien korvusedustajien nimet ja osoitteet.

Lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavan vakuutusyhtiön toimiluvasta säädetään työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa.

4 §

Toimiluvan laajentaminen

Vakuutusyhtiön on haettava Finanssivalvonnalta toimiluvan laajentamista, jos yhtiö aikoo laajentaa toimintaansa sellaisiin vakuutusluokkiin tai luokkaryhmiin, joita voimassa

olevassa toimiluvassa ei ole mainittu, tai jos vakuutusyhtiö, jolle on myönnetty toimilupa Euroopan talousalueelle, aikoo ryhtyä harjoittamaan vakuutustoimintaa Euroopan talousalueen ulkopuolella. Hakemukseen on liitettävä 3 §:n 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettu toimintasuunnitelma ja selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa vähintään 11 luvun 2 §:ssä säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja 4 §:ssä säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvun 2 §:ssä säädetty nimelliset pääomavaatimukset.

Henkivakuutusyhtiön, joka hakee toimilupaa myös vahinkovakuutuksen harjoittamiseen, tai vahinkovakuutusyhtiön, joka hakee toimilupaa myös henkivakuutustoiminnan harjoittamiseen, on osoitettava, että se täyttää jatkossa vähintään 11 luvun 4 §:n 4 momentissa säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen vähimmäismäärän ja että se sitoutuu täyttämään 13 a luvun 2 §:ssä tarkoitettuja nimelliset vähimmäispääomavaatimukset.

Mitä 6 §:ssä säädetään toimiluvan myöntämisestä, koskee vastaavasti toimiluvan laajentamista.

5 §

Finanssivalvonnan velvollisuus pyytää lausunto

Jos vakuutusosakeyhtiöstä tulee toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräysvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä, luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä, Finanssivalvonnan on pyydettävä hakemuksesta lausunto myös kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua lausuntopyynnössä lausunnonantajaa on pyydettävä erityisesti arvioimaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien sopivuutta

ja luotettavuutta sekä ilmoittamaan sellaiset edellä mainittuja seikkoja koskevat tiedot, joilla on merkitystä toimiluvan myöntämisen tai vakuutusyhtiön valvonnan kannalta.

Toimiluvan myöntäminen

6 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Finanssivalvonnan on kuuden kuukauden kuluessa 3 §:ssä tarkoitetun hakemuksen viireilletulosta ja asian ratkaisemiseksi tarvittavien asiakirjojen ja selvitysten toimittamisesta päätettävä toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä.

Toimilupa on myönnettävä, jos:

1) aiotusta vakuutustoiminnasta ja vakuutusyhtiön 3 §:ssä tarkoitetusta toimintasuunnitelmasta ja osakkaista saadun selvityksen perusteella voidaan arvioida vakuutusyhtiön noudattavan toiminnassaan terveitä ja varovaisia liikeperiaatteita;

2) vakuutusyhtiön johto täyttää sille asetetut vaatimukset;

3) vakuutusyhtiön voidaan arvioida pystyvän toimimaan hallintojärjestelmän edellyttämällä tavalla;

4) vakuutusyhtiön perustamis pääoma on vähintään 1 a §:ssä säädetty ja vakuutusyhtiö täyttää jatkossa vähintään 11 luvun 4 §:n 4 momentissa säädetyn vähimmäispääomavaatimuksen vähimmäismäärän; ja

5) asiassa esitetyn selvityksen perusteella vakuutusyhtiön voidaan arvioida jatkossa täyttävän vähintään 11 luvussa säädettyt vakavaraisuus- ja vähimmäispääomavaatimukset ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvun 2 §:ssä säädetty nimelliset pääomavaatimukset.

Jos vakuutusyhtiö kuuluu sellaiseen rahoitus- ja vakuutusryhmittymään, jonka emoyrityksen kotipaikka ei ole Suomessa ja joka ei ole rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 6 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettu ryhmittymä, toimiluvan myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että voidaan varmistua siitä, että ulkomaan viranomaisella on riittävä toimivalta valvoa koko ryhmittymää tätä lakia vastaavalla tavalla taikka että vakuutusyhtiön kuuluminen ryh-

mittymään ei muuten vaaranna yhtiön toiminnan vakautta. Vakuutusyhtiön kuulumisen tässä momentissa tarkoitettuun ryhmittymään katsotaan vaarantavan yhtiön toiminnan vakauden, jollei voida osoittaa, että ryhmittymän vakavaraisuus, riskikeskittymät, ryhmittymän sisäinen valvonta ja riskienhallintamenetelmät sekä ryhmittymän omistusyhteisön omistajien ja johdon sopivuus ja luotettavuus vastaavat tämän lain ja rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain mukaisia vaatimuksia.

Jos päätöstä ei ole annettu 1 momentissa säädetyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen. Valituksen katsotaan tällöin kohdistuvan hakemuksen hylkäävään päätökseen. Valituksen voi tehdä, kunnes hakemuksesta on annettu päätös. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta valitusviranomaiselle. Valituksen tekemisestä ja käsitteystä säädetään muilta osin Finanssivalvonnasta annetussa laissa (878/2008).

9 b §

Tietojen ilmoittaminen

Finanssivalvonnan on annettava tiedoksi toimiluvan myöntämistä koskevat ja toimiluvan peruuttamista koskevat päätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

12 §

Rahamaksu, apportti, periminen ja seuraamukset

Mitä osakeyhtiölain 2 luvun 5—7 §:ssä säädetään rahamaksusta, apportista ja maksuviivästyksen seuraamuksista, sovelletaan myös vakuutusyhtiöön. Mainitusta 6 §:stä poiketen:

1) keskinäisen yhtiön pohjarahasto on maksettava rahassa;

2) vakuutusosakeyhtiön osakkeista sekä keskinäisen vakuutusyhtiön takuuosuuksista ja pohjarahastosta on yhteensä maksettava rahassa vähintään puolet tämän luvun 1 a §:ssä säädetystä perustamis pääomasta.

Julkisia vakuutusyhtiöitä, rajoitettua jälleenvakuutustoimintaa ja erillisyhtiötä koskevat erityiset säännökset

18 a §

Rajoitetusta jälleenvakuutustoiminnasta aiheutuvat riskit ja raportointi

Vakuutusyhtiöiden, jotka tekevät rajoitettua jälleenvakuutusta koskevia sopimuksia tai harjoittavat rajoitettua jälleenvakuutustoimintaa, on kyettävä tunnistamaan, mittaamaan, seuraamaan, hallitsemaan ja valvomaan sopimuksista tai toiminnasta aiheutuvia riskejä sekä raportoimaan niistä.

Rajoitetulla jälleenvakuutustoiminnalla tarkoitetaan jälleenvakuutusta, jossa sovitaan, että merkittävästä vakuutusriskistä ja velvoitteiden ajoittumiseen liittyvästä riskistä johutuva jälleenvakuutuksesta suoritettava suurin mahdollinen korvaus ylittää sopimuksen keskoaikana maksettavat vakuutusmaksut rajoitetulla, mutta huomattavalla määrällä. Rajoitettuun jälleenvakuutukseen liittyy lisäksi vähintään yksi seuraavista ominaisuuksista:

1) erityinen ja olennainen korvaus rahan aika-arvosta;

2) sopimusehdot, joiden tarkoituksena on tasoittaa osapuolten sopimuksesta sen kuluessa saamaa taloudellista tulosta tavoitellun riskien siirron toteuttamiseksi.

18 b §

Erillisyhtiön perustaminen

Erillisyhtiöllä tarkoitetaan, riippumatta siitä, onko se rekisteröity osakeyhtiö vai ei, yritystä, joka ei ole vakuutusyhtiö ja joka ottaa vastatakseen vakuutusyhtiöiden riskejä ja kattaa nämä riskit kokonaisuudessaan lainan liikkeelle laskemisesta saatavilla tuotoilla tai muilla sellaisilla rahoitusmenetelmillä, joissa lainan tai rahoitusmenetelmän tarjoajan oikeuksilla saataviensa suorituksiin on huonompi etuoikeus kuin tällaisen yrityksen jälleenvakuutusvelvoitteilla.

Erillisyhtiön perustamiseen on haettava Finanssivalvonnalta toimilupa. Toimilupa on annettava, jos erillisyhtiö täyttää perustamiselle komission asetuksessa säädetty edellytykset.

3 luku

Ensivakuutustoiminnan harjoittaminen ulkomailta

3 §

Finanssivalvonnan velvollisuus lähettää sivuliikettä koskevat tiedot

Finanssivalvonnan on kolmen kuukauden kuluessa vakuutusyhtiön ilmoituksen sekä kaikkien 2 §:ssä tarkoitettujen selvitysten saapumisesta lähetettävä saamansa tiedot sivuliikkeen sijaintivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle ja ilmoitettava tietojen lähettämisestä vakuutusyhtiölle.

Finanssivalvonnan on liitettävä lähetettävien tietoihin todistus siitä, että vakuutusyhtiö täyttää suunnitellun toiminnan edellyttämässä laajuudessa 11 luvussa säädetyn vakavaraisuus- ja vähimmäispääomavaatimuksen.

Jos tietoja ei ole lähetetty 1 momentissa säädettyssä määräajassa, vakuutusyhtiö voi hakea muutosta valittamalla. Valituksen katsotaan tällöin kohdistuvan Finanssivalvonnan hylkäävään päätökseen. Valituksen voi tehdä, kunnes Finanssivalvonta on päättänyt tietojen lähettämisestä. Finanssivalvonnan on ilmoitettava päätöksen antamisesta valituksen kohteena olevassa asiassa valitusviranomaiselle. Muilta osin valituksen tekemisestä ja käsittelestä säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

Finanssivalvonta voi kieltäytyä tietojen lähettämisestä, jos sillä on syytä epäillä vakuutusyhtiön vakavaraisuuden riittävyttä, hallinnon asianmukaisuutta tai sitä, ettei vakuutusyhtiön johto tai sivuliikkeen pääasiamies täytä yhtiön johtoa koskevia 6 luvun 2 §:n 2 momentissa tai 6 luvun 4 §:n 1 ja 3 momentissa säädettyjä vaatimuksia. Sivuliikettä ei voida perustaa, jos Finanssivalvonta on kieltäytynyt lähettämästä tietoja.

9 §

Finanssivalvonnan velvollisuus lähettää vapaata tarjontaa koskevat tiedot

Finanssivalvonnan on lähetettävä kuukauden kuluessa 8 §:ssä tarkoitettujen ilmoituksen ja siinä tarkoitettujen selvitysten saapumi-

sesta sen valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle, jossa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa aiotaan harjoittaa, tieto vakuutusyhtiön ilmoituksesta sekä ilmoitettu tietojen lähettämistä vakuutusyhtiölle.

Finanssivalvonnan on liitettävä lähetettävään tietoihin todistus siitä, että vakuutusyhtiö täyttää suunnitellun toiminnan edellyttämässä laajuudessa 11 luvussa säädetyn vakavaraisuus- ja vähimmäispääomavaatimuksen, ja selvitys siitä, minkä vakuutusluokkien mukaista toimintaa vakuutusyhtiöllä on oikeus harjoittaa, sekä selvitys niistä riskeistä, joita aiottu toiminta koskee.

Jos tietoja ei ole lähetetty 1 momentissa säädettyssä määräajassa, hakija voi tehdä valituksen noudattaen, mitä 3 §:n 3 momentissa säädetään.

Finanssivalvonta voi kieltäytyä lähettämästä tietoja, jos sillä on syytä epäillä vakuutusyhtiön vakavaraisuuden riittävyyttä, hallinnon asianmukaisuutta tai sitä, ettei vakuutusyhtiön johto täytä yhtiön johtoa koskevia 6 luvun 2 §:n 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia. Vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa ei voida aloittaa, jos Finanssivalvonta on kieltäytynyt lähettämästä tietoja.

13 §

Sovellettava lainsäädäntö

Sen lisäksi, mitä 12 §:ssä säädetään, vahinkovakuutusyhtiön Sveitsin valaliitossa (*Sveitsi*) sijaitsevan sivuliikkeen ensivakuustustoimintaan sovelletaan 14—18 §:n säännöksiä. Lisäksi sivuliikkeen perustamispäätöksiä ja pääomavaatimukset määräytyvät tämän lain mukaisesti.

17 §

Vakuutuskannan luovutus

Jos suomalainen vahinkovakuutusyhtiö luovuttaa Sveitsissä sijaitsevan vakuutuskannan tai osan siitä vakuutusyritykselle, jonka kotipaikka on Sveitsissä, Finanssivalvonnan on, ennen kuin se antaa suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen, hankittava Sveitsin vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta vahvistus siitä, että vastaanot-

tava yritys on riittävän vakavarainen vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen.

Jos luovuttavana yhtiönä on vakuutusyhtiö, jolla on kotipaikka Sveitsissä, ja vastaanottavana yhtiönä on suomalainen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on sivuliike Sveitsissä, Finanssivalvonnan on pyynnöstä annettava Sveitsin vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle vahvistus siitä, että vastaanottava yhtiö täyttää vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävässä määrin 11 luvun 2 §:ssä säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

19 a §

Ilmoitus merkittävistä ongelmista kolmansissa maissa

Finanssivalvonnan on ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kaikista merkittävistä ongelmista, joita vakuutusyhtiöt kohtaavat niiden sijoittautuessa kolmanteen maahan tai harjoittaessa siellä toimintaa.

II OSA

HALLINTO, TILINPÄÄTÖS JA TIETOJEN JULKISTAMINEN

6 luku

Vakuutusyhtiön johto, hallintojärjestelmä ja varojen sijoittaminen

4 §

Hallituksen jäsenen kelpoisuus

Hallituksen jäsenenä ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella.

Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi hallituksessa on oltava edustettuna

sellainen yleinen vakuutustoiminnan tuntemus kuin vakuutusyhtiön toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava hallituksen jäsenten muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet täyttävät 1–3 momentin mukaiset vaatimukset.

Mitä 2 §:n 2 momentissa sekä tämän pykälän 1, 3 ja 4 momentissa säädetään vakuutusyhtiön hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös vakuutusomistusyhteisön hallituksen jäseneseen.

Lisäksi hallituksen jäsenen kelpoisuudesta säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 3 jaksossa.

8 §

Yleiset hallintovaatimukset

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet yhtiön johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta, sisäisestä valvonnasta, riskienhallinnasta, sisäisestä tarkastuksesta, palkitsemisesta ja toimintojen ulkoistamisen järjestämisestä, jos toimintoja ulkoistetaan. Lisäksi toimintaperiaatteissa on oltava 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettujen volatilitteettikorjauksen soveltamisperusteita koskevat periaatteet, jos yhtiö käyttää sitä. Toimintaperiaatteissa on selkeästi määriteltävä vastuut, tavoitteet, prosessit ja sovellettavat raportointimenettelyt.

Lisäksi vakuutusyhtiön hallintojärjestelmää koskevista vaatimuksista säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 1 jaksossa.

9 §

Eriyistä kelpoisuutta vaativat toiminnot

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettujen keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden muutoksista viipy-

mättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ovat sopivia ja luotettavia.

Lisäksi 11, 14, 15 ja 18 §:ssä tarkoitettujen keskeisten toimintojen tehtävistä säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 1 ja 2 jaksossa ja erityistä kelpoisuutta vaativista toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuudesta ja luotettavuudesta 3 jaksossa.

10 §

Riskienhallinta

Vakuutusyhtiöllä on oltava riskienhallintajärjestelmä, joka kattaa 11 luvun 3 §:n mukaisesti vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan sisältyvien riskien ohella ne riskit, joita ei tässä laskennassa huomioida. Riskienhallinnan tulee kattaa yhtiöön kohdistuvien yksittäisten riskien ja riskien yhteisvaikutusten jatkuva tunnistaminen, mittaaminen, seuranta, hallinta ja raportointi.

Vakuutusyhtiöllä on oltava riskienhallintastrategia, joka ei saa olla ristiriidassa yhtiön liiketoimintastrategian kanssa.

Riskienhallinnan on katettava vähintään seuraavat osa-alueet:

- 1) vakuutusten myöntäminen;
- 2) myönnettyistä vakuutuksista johtuvien vastuiden merkitseminen 9 ja 10 luvussa tarkoitettuun vastuuelkaan;
- 3) varojen ja vastuiden hallinta;
- 4) johdannaiset ja niihin verrattavat sitoumukset sekä muut sijoitukset;
- 5) maksuvalmius;
- 6) keskittymäriskien hallinta;
- 7) operatiivisten riskien hallinta;
- 8) jälleenvakuutuksen järjestäminen ja muut riskien vähentämiskeinot;
- 9) luottoluokitusten asianmukaisuus;
- 10) maksuvalmiussuunnitelma, jossa enustetaan tulo- ja menokassavirtojen suhde 10 luvun 8 §:n mukaisen vastaavuuskorjauksen tai volatilitteettikorjauksen alaisiin varoihin ja vastuisiin, jos sellaista korjausta käytetään.

Vakuutusyhtiön on varojen ja vastuiden hallinnan osalta säännöllisesti arvioitava ja toimitettava vuosittain Finanssivalvonnalle 25 luvun 3 §:n mukaisesti tiedot, jotka koskevat:

1) 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettuna oman varallisuuden herkkyyttä asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloinnin perusoletuksille;

2) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta:

a) 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettuna oman varallisuuden herkkyyttä liittyen vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksiin, mukaan luettuna perusmarginaalin laskenta, sekä erillään hallinnoitavien omaisuuserien pakkomyynnin mahdollista vaikutusta hyväksyttävään omaan varallisuuteen;

b) 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettuna oman varallisuuden herkkyyttä liittyen erillään hallinnoitavaan omaisuuseryhmään liittyviin muutoksiin; ja

c) vastaavuuskorjauksen nollaamisen vaikutusta; sekä

3) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua volatilitteettikorjausta:

a) 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettuna oman varallisuuden herkkyyttä liittyen volatilitteettikorjauksen laskennan perusoletuksiin ja omaisuuserien pakkomyynnin mahdollista vaikutusta hyväksyttävään omaan varallisuuteen; ja

b) volatilitteettikorjauksen nollaamisen vaikutusta.

11 §

Riskienhallintatoiminto

Jos vakuutusyhtiö käyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan 11 luvun 21 §:n mukaisesti hyväksytyä sisäistä mallia, riskienhallintatoiminnon on huolehdittava:

1) sisäisen mallin suunnittelusta, testauksesta ja laadunvarmistuksesta;

2) sisäisen mallin ja siihen myöhemmin tehtävien muutosten kuvaamisesta;

3) sisäisen mallin toimivuuden arvioinnista ja raportoinnista;

4) tietojen antamisesta hallitukselle ja toimitusjohtajalle sisäisen mallin toimivuudesta ja kehittämisestä sekä aikaisemmin havaittujen puutteiden korjaamisen edistymisestä.

12 §

Riski- ja vakavaraisuusarvion sisältö

Osana riskienhallintaa vakuutusyhtiön on tehtävä yhtiön liiketoiminnan ja liiketoimintastrategian riski- ja vakavaraisuusarviointi ainakin:

1) yhtiön kokonaisvakavaraisuuden tarpeesta;

2) 11 luvussa säädettyjen pääomavaatimusten ja 10 luvussa säädettyjen vastuuvেলাkka koskevien vaatimusten jatkuvasta noudattamisesta;

3) siitä, missä määrin yhtiön riskiprofiili poikkeaa 11 luvun 2 §:n mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, jos vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan standardikaavaa käyttäen taikka osittaista tai kokonaista sisäistä mallia käyttäen.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu arviointi on tehtävä:

1) ottaen huomioon vastaavuus- ja volatilitteettikorjauksen ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain (304/2015) mukaisten siirtymätoimenpiteiden soveltamisen vaikutukset; sekä

2) ottamatta 1 kohdassa tarkoitettuja seikkoja huomioon.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu arviointi on tehtävä samalla, kun sisäisen mallin tulokset mukautetaan vakavaraisuuspääomavaatimukseksi, jos 11 luvun 2 §:n mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen käytetään sisäistä mallia ja sisäisessä mallissa käytetään mainitun luvun 25 §:n 1 momentissa tarkoitettua muuta kuin mainitun luvun 2 §:n mukaista riskimittaa tai ajanjaksoa.

12 a §

Riski- ja vakavaraisuusarvion laatiminen, raportointi ja käyttö

Vakuutusyhtiön on tehtävä 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio säännöllisesti sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi.

Finanssivalvonta voi antaa luvan tehdä riski- ja vakavaraisuusarvion osana 26 lu-

vussa tarkoitettun vakuutusryhmän tekemää riski- ja vakavaraisuusarviota.

Vakuutusyhtiön on raportoitava Finanssivalvonnalle riski- ja vakavaraisuusarvionsa tuloksista.

Riski- ja vakavaraisuusarvio on aina otettava huomioon vakuutusyhtiön strategisissa päätöksissä.

Vakuutusyhtiön 11 luvussa tarkoitettu pääomavaatimus ei saa pohjautua yhtiön riski- ja vakavaraisuusarvioon.

16 §

Ulkoistaminen

Vakuutusyhtiö, joka on ulkoistanut toimintojaan tai tehtäviään, on ulkoistamisesta huolimatta vastuussa lain ja lakia alemmanasteisten säännösten ja määräysten mukaisista velvoitteista.

Keskeisiä toimintoja tai tehtäviä ei saa ulkoistaa tavalla, joka johtaa:

- 1) yhtiön hallintojärjestelmän laadun olennaiseen heikkenemiseen;
- 2) operatiivisen riskin kohtuuttomaan kasvamiseen;
- 3) Finanssivalvonnan valvontamahdollisuuksien heikkenemiseen; tai
- 4) vakuutuksenottajille, vakuutetuille ja korvauksensaajille tarjottavan palvelun heikkenemiseen.

Vakuutusyhtiön on etukäteen ilmoitettava Finanssivalvonnalle aikomuksestaan ulkoistaa keskeisiä toimintoja tai tehtäviä sekä ulkoistamista koskevista myöhemmistä merkittävistä muutoksista.

Keskeisen toiminnon tai tehtävän ulkoistamisesta on tehtävä kirjallinen sopimus.

Lisäksi ulkoistamiseen liittyvien seikkojen huomioon ottamisesta säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 4 jaksossa.

17 §

Palkitsemisjärjestelmä

Lisäksi palkitsemisjärjestelmissä huomioon otettavista seikoista säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 5 jaksossa.

18 §

Aktuaaritoiminto

Vakuutusyhtiössä on oltava aktuaaritoiminto.

Aktuaaritoiminnon tehtävänä on:

1) koordinoita 9 ja 10 luvussa tarkoitettun vastuuvelan laskemista;

2) varmistaa 9 ja 10 luvussa tarkoitettun vastuuvelan laskennan menetelmien ja mallien sekä vastuuvelan laskennassa tehtyjen oletusten asianmukaisuus;

3) arvioida 10 luvussa tarkoitettun vastuuvelan laskennassa käytettyjen tietojen riittävyttä ja laatua;

3 a) verrata 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettuja parhaita estimaatteja kokemuseräisiin tietoihin;

3 b) valvoa vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaa 10 luvun 11 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa;

4) raportoida yhtiön hallitukselle vastuuvelan laskennan luotettavuudesta ja asianmukaisuudesta;

5) antaa yhtiön hallitukselle lausunto vakuutusyhtiön yleisestä vakuutuspolitiikasta;

6) antaa yhtiön hallitukselle lausunto jälleenvakuutusjärjestelyjen tarkoituksenmukaisuudesta;

7) osallistua 10 §:ssä tarkoitettun riskienhallintajärjestelmän tehokkaaseen täytäntöönpanoon ja 12 §:ssä tarkoitettun riski- ja vakavaraisuusarvion laatimiseen.

Aktuaaritoiminnon on vähintään kerran vuodessa annettava hallitukselle raportti suorittamistaan tehtävistä ja niiden tuloksista sekä mahdollisista puutteista ja suosituksista puutteiden korjaamiseksi.

Aktuaaritoiminto on annettava sellaisten henkilöiden hoidettavaksi, joilla on vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyviin riskeihin nähdä riittävät tiedot vakuutus- ja finanssimatiikasta ja riittävä ammattipätevyys.

Varojen sijoittaminen

20 a §

Varovaisuusperiaate

Vakuutusyhtiö saa sijoittaa varojaan vain sellaiseen omaisuuteen ja sellaisiin rahoitus-

välineisiin, joihin liittyvät riskit yhtiö voi tunnistaa, mitata, seurata, hallita, valvoa ja raportoida. Yhtiön on otettava nämä riskit huomioon arvioidessaan 12 §:n mukaisesti kokonaisvakavaraisuustarvettaan.

Vakuutusyhtiön sijoitustoiminnassa on varmistettava sijoitusten turvaavuus, rahaksi muutettavuus, tuottavuus ja saatavuus sijaintipaikasta.

Varat on sijoitettava siten, että otetaan huomioon vakuutussopimuksista aiheutuneiden 10 luvun mukaisten vastuiden luonne ja kesto. Varat on sijoitettava vakuutettujen etujen mukaisesti ottaen huomioon yhtiön julkistetut sijoitustoimintaa koskevat tavoitteet ja muut tavoitteet. Jos yhtiön edut ja vakuutetut edut ovat ristiriidassa keskenään, sijoitukset on tehtävä vakuutettujen etujen mukaisesti.

Sijoitussidonnaisia vakuutuksia lukuun ottamatta johdannaisopimuksia voidaan käyttää ainoastaan, jos niiden avulla voidaan pienentää riskejä tai helpottaa sijoitusomaisuuden tehokasta hoitoa.

Sijoitukset ja varat, jotka eivät ole kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, on pidettävä varovaisella tasolla.

Lisäksi vakuutusyhtiön varojen sijoittamisesta säädetään komission asetuksen I osaston VIII luvussa.

20 b §

Varojen hajauttaminen

Vakuutusyhtiön sijoitukset on hajautettava riittävästi liiallisen riippuvuuden välttämiseksi tietystä omaisuuserästä, liikkeellelaskijasta tai yritysryhmästä taikka maantieteellisestä alueesta sekä riskin liiallisen keskittymisen estämiseksi sijoitusomaisuudessa.

20 c §

Sijoitussidonnaiset vakuutukset

Vakuutusluokista annetun lain 15 §:ssä tarkoitettuihin sijoitussidonnaisiin vakuutuksiin sovelletaan 20 a §:n lisäksi tämän pykälän säännöksiä.

Sijoitussidonnaisten vakuutusten 10 luvun mukainen vastuuvélka on katettava mahdollisimman tarkasti näiden vakuutusten arvonkehitystä määrääviin sijoituskohteisiin kuuluvin varoin.

Sijoitussidonnaisen vakuutuksen arvonkehityksen määrääviin sijoituskohteisiin kuuluville omaisuuserille on voitava jatkuvasti määrittää arvo ja omaisuuserät on voitava muuttaa rahaksi vakuutuksen sopimusehtojen mukaisesti. Sijoitussidonnaisten vakuutusten arvonkehityksen määrääviin omaisuuseriin ei saa kuulua vakuutusyhtiön omia osakkeita tai osuuksia.

Jos sijoitussidonnaiseen vakuutukseen sisältyy sijoitetun pääoman säilymistä koskeva vakuutusyhtiön antama lupaus tai muu yhtiön takaama etuus, kyseisestä lupauksesta tai etuudesta johtuvan 10 luvun mukaisen vastuuvélan lisäyksen osalta sijoitustoiminnassa on noudatettava 20 a ja 20 b §:n säännöksiä.

Sijoitussidonnaisten vakuutusten katteena olevat sijoitukset on pidettävä erillään muista varoista.

21 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) 4 §:n 4 momentissa ja 9 §:n 3 momentissa tarkoitetuista ilmoituksista, joita sille on vakuutusyhtiöiden ja vakuutusomistusyhteisöjen hallitusten jäsenten ja toimitusjohtajan sekä keskeisistä toiminnoista vastaavien osalta toimitettava;

2) vakuutusomistusyhteisöjen 26 luvun 39 §:ssä tarkoitettun sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestämisestä;

3) 8 §:n 4 momentissa tarkoitettun jatkuvuussuunnitelman sisällöstä sekä tietojärjestelmien ja tietoturvallisuuden järjestämisestä osana 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua operatiivisten riskien hallintaa;

4) 13 §:n 1 momentissa tarkoitetuista asiakkaan tuntemisessa noudatettavista menettelytavoista ja 13 §:n 2 momentissa tarkoitettua riskienhallinnasta;

5) 16 §:n 3 momentissa tarkoitettua ulkoistamisilmoituksesta.

7 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus*Tilintarkastus*

1 §

6 §

Vakuutusyhtiön tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Vakuutusyhtiön tilintarkastajan suorittaman tilinkauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava 9 luvun mukaiseen vastuuelkaan, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 14 §:n mukaiseen vastuuelkaan ja 16 §:n mukaiseen vakavaraisuuspääomaan sekä sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhtiön ja sen kanssa samaan konserniin tai tämän lain 26 luvun mukaiseen vakuutusyritysryhmään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus yhtiön hallitukselle.

Yhtiön hallituksen ja hallintoneuvoston on vähintään kerran vuodessa kuultava kokouksessaan tilintarkastajaa yhtiön taloudellisesta asemasta ja sisäisestä valvonnasta sekä muista tilintarkastuksessa esiin tulleista seikoista.

8 luku

Oma pääoma, tilinpäätös, toimintakertomus ja konserni

4 §

Kirjanpitolain soveltaminen

Kirjanpitolain 6 luvun 4 §:n 2 momenttia ei sovelleta tytä- tai osakkuusyrityksen tämän lain 9 luvun mukaiseen vastuuelkaan eikä sijoitussidonnaisten vakuutusten katteena oleviin sijoituksiin. Tämän poikkeusmenettelyn käytöstä on kerrottava konsernitiilinpäätöksen liitetiedoissa.

19 §

Sijoitussidonnaisten vakuutusten katteena olevien sijoitusten arvostaminen käypään arvoon

Sijoitussidonnaisten vakuutusten 9 luvun mukaista vastuuelkaa kattavat sijoitukset esitetään taseessa erikseen arvostettuina käypään arvoon. Käyvän arvon muutos merkitään tuotoksi tai kuluksi tuloslaskelmaan.

Omaisuuksien siirroissa sijoitusten ja sijoitussidonnaisten vakuutusten katteena olevien sijoitusten välillä käytetään käypiä arvoja.

29 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset:

5) tarvittaessa 9 luvussa tarkoitettua vastuuelan ilmoittamisesta 8 luvun 24 §:ssä tarkoitettua erillistilinpäätöksessä tai toimintakertomuksessa sekä 12 luvussa säädetyn oman varallisuuden ilmoittamisesta 8 luvun 24 §:ssä tarkoitettua erillistilinpäätöksen tai toimintakertomuksen yhteydessä; sekä

8 a luku

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevien tietojen julkistaminen

1 §

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Vakuutusyhtiön on julkistettava vuosittain hallituksen hyväksymä kertomus vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan.

Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että julkistettujen tietojen ovat jatkuvasti 2—6 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisia.

Vakuutusyhtiö voi hyödyntää muita tämän tai muun lain taikka alemman asteisten sää-

dösten tai määräysten vaatimusten mukaan julkistettuja tietoja tai viitata niihin, jos kyseiset tiedot vastaavat laadultaan että laajuudeltaan 2—4 §:ssä edellytetyjä tietoja.

Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen sisällöstä, esittämistavasta ja tietojen esittämisajankohdista säädetään komission asetuksen I osaston XII luvussa.

2 §

Kertomuksen sisältö

Edellä 1 §:ssä tarkoitettussa kertomuksessa on esitettävä:

1) kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja sen tuloksesta;

2) kuvaus hallintojärjestelmästä ja arvio sen sopivuudesta yhtiön riskiprofiiliin;

3) kunkin riskiluokan osalta erillinen kuvaus riskialttiudesta, riskikeskittymästä, riskien vähentämisestä ja riskiherkkyydestä;

4) erilliset kuvaukset varojen, 10 luvun mukaisen vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä perusteista ja menetelmistä sekä selvitys merkittävistä eroista näissä perusteissa ja menetelmissä, jos vastaavia eriä arvostetaan tilinpäätöksessä;

5) tarvittaessa tiedot, joista selviävät 10 luvun 8 §:ssä tarkoitetun vastaavuuskorjauksen tai volatilitteettikorjauksen soveltaminen, soveltamisala sekä korjausten mahdollisen nollaamisen vaikutukset.

Kertomuksessa on esitettävä myös pääomanhallinnan kuvaus, jossa on ainakin:

1) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;

2) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;

3) tiedot, joista selviävät 11 luvun 7 §:ssä tarkoitetun standardikaavan perusoletusten ja yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot; ja

4) selvitys poikkeaman määrästä, alkupe-
räästä, seurauksista ja mahdollisesti toteute-
tuista korjaavista toimenpiteistä, jos vähim-
mäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä
tai jos vakavaraisuuspääomavaatimus on
merkittävältä osin jäänyt täyttämättä rapor-

tointikaudella, vaikka poikkeama olisi myö-
hemmin korjattu.

3 §

Analyysi oman varallisuuden merkittävästä muutoksesta

Edellä 2 §:n 2 momentin 1 kohdassa tar-
koitetussa kuvauksessa on oltava analyysi
omaan varallisuuteen kuuluvien erien raken-
teen, määrän ja laadun merkittävistä muutok-
sista edelliseen raportointikauteen verrattuna
sekä selvitys merkittävistä eroista verrattuna
niiden arvoon tilinpäätöksissä. Kuvauksessa
on oltava myös lyhyt kuvaus pääoman siirret-
tävydestä.

4 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja pää- omavaatimuksen korotuksen julkistaminen

Edellä 2 §:n 2 momentin 2 kohdassa tar-
koitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta
koskevista tiedoista on erikseen käytävä ilmi:

1) 11 luvun mukaisesti laskettu vakavarai-
suuspääomavaatimus;

2) 25 luvun 4 §:n nojalla määrätty pää-
omavaatimuksen korotus tai niiden yhtiökoh-
taisten parametrien vaikutus, joita vakuutus-
yhtiön on käytettävä 11 luvun 18 §:n mukai-
sesti;

3) tiivistelmä perusteista, joilla Finanssi-
valvonta on määrännyt 2 kohdassa tarcoite-
tun pääomavaatimuksen korotuksen tai yhtiö-
kohtaisen parametrin käyttöönoton.

Jos Finanssivalvonta arvioi vakavaraisuus-
pääomavaatimuksen lopullisen määrän myö-
hemmin erikseen, kertomuksen julkistamisen
yhteydessä vakuutusyhtiön on ilmoitettava,
että pääomavaatimuksen korotus on lopulli-
nen Finanssivalvonnan tehtyä arviointinsa.

5 §

Julkistamista koskevat poikkeukset

Lukuun ottamatta 2 §:n 2 momentissa tar-
koitettuja tietoja vakuutusyhtiö voi Finanssi-
valvonnan suostumuksella jättää tietoja jul-
kistamatta. Finanssivalvonnan on sallittava
tietojen julkistamatta jättäminen, jos tässä lu-

vussa tarkoitettujen tietojen julkistaminen antaisi toisille vakuutusyhtiöille merkittävän kilpailuedun tai jos kyse on salassapitovelvollisuuden alaisista tiedoista.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava julkistamatta jättämisestä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa ja perusteltava tietojen julkistamatta jättäminen.

6 §

Kertomuksen päivittäminen huomattavan muutoksen perusteella

Vakuutusyhtiön on päivitettävä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa tiedot, jos tapahtuu jokin huomattava muutos, joka vaikuttaa olennaisesti aikaisemmin julkistettuihin tietoihin. Vakuutusyhtiön on julkistettava tiedot muutoksesta ja sen vaikutuksista.

Tiedot on päivitettävä ja julkistettava välittömästi aina, jos:

1) vähimmäispääomavaatimus jää täyttämättä ja Finanssivalvonta katsoo, että vakuutusyhtiö ei pysty antamaan 25 luvun 6 §:ssä tarkoitettua lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmaa tai jos Finanssivalvonta ei saa tällaista suunnitelmaa kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen havaittiin; tai

2) vakavaraisuuspääomavaatimus jää täyttämättä merkittävästi osin eikä Finanssivalvonta saa 25 luvun 5 §:ssä tarkoitettua taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaa kahden kuukauden kuluessa siitä päivämäärästä, jolloin vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen havaittiin.

Pääomavaatimusten jäätyä täyttämättä Finanssivalvonnan on vaadittava, että vakuutusyhtiö julkistaa välittömästi selvityksen siitä:

1) kuinka suurelta osin pääomavaatimus on jäänyt täyttämättä;

2) mitkä ovat täyttämättä jäämisen syyt ja seuraukset;

3) mihin korjaaviin toimenpiteisiin vakuutusyhtiö on ryhtynyt.

Jos suunnitelmasta huolimatta vakuutusyhtiö ei ole korjannut poikkeamaa vähimmäispääomavaatimuksesta kolmen kuukauden kuluessa sen havaitsemisesta tai poikkeamaa

vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kuuden kuukauden kuluessa sen havaitsemisesta, vakuutusyhtiön on julkistettava tieto tästä kyseisen ajanjakson päättyessä. Vakuutusyhtiön on samalla julkistettava tiedot 3 momentissa tarkoitetuista seikoista sekä mahdollisesti suunnitelluista korjaavista lisätoimenpiteistä.

9 luku

Vastuuelka kirjanpidossa

1 §

Vastuuelka kirjanpidossa

Tässä luvussa vastuuelka on vakuutusyhtiölle sen vakuutussopimuksista aiheutuvaa vastuuta. Vastuuelka koostuu vakuutusmaksuvastuusta ja korvausvastuusta. Vastuuelkaan luetaan myös vastuu 13 luvun 2 §:n mukaisista lisäeduista.

Vakuutusyhtiöllä on oltava turvaavat laskuperusteet vastuuelan määrittämiseksi. Vastuuelan on aina oltava riittävä siten, että vakuutusyhtiö kohtuudella arvioiden selviytyy vakuutussopimuksista aiheutuvista velvoitteistaan.

Jos Finanssivalvonnalla on syytä olettaa, että vastuuelka ei ole 2 momentissa tarkoitulla tavalla riittävä, Finanssivalvonta voi vaatia ennakkovahvistuksen vahinkovakuutuksen vastuuelan määrittämisessä noudatettaville tilastollisille ja korkoutusta koskeville menetelmille.

3 §

Korvausvastuu

Korvausvastuu vastaa sattuneiden vakuutustapahtumien johdosta suoritettavia, maksamatta olevia korvaus- ja muita määriä sekä vahinkovakuutusyhtiössä lisäksi 4 §:ssä tarkoitettua tasoitusmäärää.

4 §

Tasoitusmäärä

Tasoitusmäärällä tarkoitetaan runsasvahinkoisten vuosien varalta kartutettavaa mää-

rää. Tasoitusmäärällä on vähimmäismäärä, enimmäismäärä ja tavoitemäärä.

Vahinkovakuutusyhtiöllä tulee olla tasoitusmäärän laskentaa varten laskuperusteet. Laskuperusteille on haettava Finanssivalvonnan vahvistus.

5 §

Tasoitusmäärän tavoitemäärä

Jos vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan 11 luvussa tarkoitettua standardikaavaa käyttäen, tasoitusmäärän tavoitemäärä on standardikaavan mukainen perusvakavaraisuuspääomavaatimus, jossa otetaan huomioon vain vakuutusriskiosoiden pääomavaatimukset ja vastapuoliriski menevän jälleenvakuutuksen vastapuoliriskin pääomavaatimuksen osalta.

Jos vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan kokonaan tai osittain 11 luvussa tarkoitettua sisäistä mallia käyttäen, tasoitusmäärän tavoitemäärä on yhtiön käyttämän mallin mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus, jossa on otettu huomioon samat riskit kuin 1 momentin mukaisessa laskelmassa.

5 a §

Tasoitusmäärän vähimmäismäärä ja enimmäismäärä

Tasoitusmäärän vähimmäismäärä on nolla. Tasoitusmäärän enimmäismäärä on neljä kertaa 5 §:ssä säädetty tavoitemäärä. Pääasiassa vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 14 ja 15 kuuluvaa vakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön tasoitusmäärän enimmäismäärä on kuitenkin 10 kertaa tavoitemäärä.

Vakuutusyhtiöllä voi olla myös sellaiset laskuperusteet, joiden mukaan tasoitusmäärä ei ylitä tavoitemäärää.

5 b §

Tasoitusmääräsiirto

Tasoitusmääräsiirrolla tarkoitetaan tasoitusmäärän kartuttamista tai purkamista tilikausittain.

Tilikauden tasoitusmääräsiirto perustuu va-

hinkovakuutusyhtiön oikaistuun vahinkosuhteeseen ja oikaistuihin vakuutusmaksutuottoihin. Vahinkovakuutusyhtiön on tasoitusmäärän laskuperusteessaan vahvistettava kartutusvahinkosuhte ja purkuvahinkosuhte. Jos oikaistu vahinkosuhte alittaa kartutusvahinkosuhteen, tasoitusmäärää kartutetaan. Jos oikaistu vahinkosuhte ylittää purkuvahinkosuhteen, tasoitusmäärää puretaan. Kartutusvahinkosuhte ei saa olla purkuvahinkosuhdetta suurempi.

Purku- ja kartutusvahinkosuhteet on valittava niin, että yhtiön vakuutusliikkeen ja korvauskulujakautuman ennusteeseen perustuva tasoitusmäärän arvioitu kehitys johtaa tavoitemäärää vastaavaan karttumaan vähintään 10 vuodessa ja korkeintaan 20 vuodessa.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen 1 luvun 3 b §:ssä tarkoitettua pienen vakuutusyhtiön purku- ja kartutusvahinkosuhteet voidaan sitoa edeltävien vuosien keskimääräiseen oikaistuun vahinkosuhteeseen.

5 c §

Tasoitusmäärälle hyvitetävä korko

Tasoitusmääräsiirron yhteydessä tasoitusmäärälle hyvitetään korkoa. Hyvitettävä korko ei saa ylittää sellaista 10 luvun 7 §:ssä tarkoitettua vakavaraisuuslaskennassa vastuvelan diskonttauksessa käytettävää euron viiden vuoden riskitöntä korkoa, missä ei ole otettu huomioon 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta eikä volatilitteettikorjausta.

Vakuutusyhtiöllä voi olla myös sellaiset laskuperusteet, joiden mukaan korkoa ei hyvitetä, kun tasoitusmäärä ylittää tavoitemäärän.

5 d §

Tasoitusmäärän laskuperusteet erityistilanteessa olevalle vakuutusyhtiölle

Jos vakuutusyhtiö ei enää merkitse uutta vakuutusliikettä tai sen oikaistu vahinkosuhte ei muutoin anna oikeaa kuvaa vakuutusyhtiön vakuutusriskeistä, Finanssivalvonta voi vahvistaa sellaiset tasoitusmäärän laskuperusteet, että tasoitusmääräsiirrossa oikais-

tun vahinkosuhteen ja oikaistujen vakuutusmaksutuottojen sijasta käytetään muita yhtiön vakuutusriskejä paremmin kuvaavia suureita.

12 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuudet

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä:

- 1) vahinkovakuutusyhtiön tasoitusmäärän laskuperusteista ja niiden muuttamisesta;
- 2) oikaistun vahinkosuhteen ja oikaistujen vakuutusmaksutuottojen laskennasta;
- 3) kartutus- ja purkuvahinkosuhteiden valinnasta;
- 4) tasoitusmääräsiirrosta;
- 5) pienen vakuutusyhtiön kartutus- ja purkuvahinkosuhteen sitomisesta keskimääräiseen oikaistuun vahinkosuhteeseen;
- 6) tasoitusmäärälle hyvitetävästä korosta;
- 7) tasoitusmäärän laskemisesta keskeällä vuotalla.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä 8 §:n 2 momentissa ja 10 §:n 4 momentissa tarkoitetun koron enimmäismäärästä.

III OSA

VAKAVARAISUUS

10 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen ja vastuovelka vakavaraisuuslaskennassa

Yleiset säännökset

1 §

Varojen ja velkojen arvostaminen

Vakuutusyhtiön vakavaraisuuslaskentaa varten yhtiön varat ja velat on arvostettava siihen arvoon, josta varat ovat vaihdettavissa ja velat siirrettävissä tai maksettavissa asiaa tuntevien, liiketoimeen halukkaiden ja toisistaan riippumattomien osapuolten välillä, jollei tässä luvussa toisin säädetä.

Velkoja arvostettaessa ei saa ottaa huomioon vakuutusyhtiön omaa luottokelpoisuutta.

Lisäksi varojen ja velkojen arvostuksessa käytettävistä menetelmistä ja oletuksista säädetään komission asetuksen I osaston II luvussa.

2 §

Vastuovelka vakavaraisuuslaskennassa

Vakavaraisuuslaskennassa vakuutusyhtiön vastuuelan on vastattava määrää, jonka maksamalla vakuutusyhtiö voisi välittömästi luovuttaa vakuutussopimuksista aiheutuvan vastuunsa toiselle vakuutusyhtiölle.

Vastuuelan laskennassa on otettava huomioon kaikki vakuutussopimuksista aiheutuvat velvoitteet ja sen lisäksi:

- 1) vakuutussopimusvelvoitteiden hoidosta aiheutuvat kustannukset;
- 2) rahan arvon aleneminen;
- 3) vakuutussopimukseen sisältyvien taloudellisten takuiden ja sopimusperusteisten optioiden arvo sekä sopimusperusteisten optioiden käyttöön vaikuttavat mahdolliset muutokset taloudellisissa ja muissa olosuhteissa;
- 4) vakuutuksenottajille, vakuutetuille ja edunsaajille tulevaisuudessa maksettavat, muut kuin 3 kohdassa tarkoitetut lisäedut ja muut suoritukset siitä riippumatta, onko niiden maksamisesta sovittu sitovasti, paitsi 12 luvun 4 §:ssä tarkoitettu omaan perusvarallisuuteen kuuluva ylijäämävarallisuus.

Lisäksi oletuksista, jotka liittyvät vastuuelan laskentaan, säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 1 alajakossossa sekä oletuksista, jotka liittyvät 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettujen taloudellisten takuiden ja sopimusperusteisten optioiden arvostamiseen, komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 3 alajakossossa.

Vastuuelan laskenta

3 §

Vastuuelan laskennan laatuvaatimukset

Vastuuelka on laskettava varovaisella, luotettavalla ja puolueettomalla tavalla.

Vastuuvelan laskennassa on käytettävä rahoitusmarkkinoilta ja vakuutusriskeistä yleisesti saatavilla olevia tietoja.

Vakuutusyhtiöllä on oltava toimintatavat ja menetelmät vastuuvelan laskennassa käytettävien tietojen asianmukaisuuden, riittävyyden ja tarkkuuden varmistamiseksi.

Lisäksi vastuuvelan laskennassa käytettävien tietojen käsittelystä ja niiden laatuvaatimuksista säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 2 jaksossa.

4 §

Velvoitteiden ryhmittely

Vastuuvelan laskennassa vakuutusyhtiön on jaettava vakuutussopimuksista aiheutuvat velvoitteensa riskin mukaan yhtenäisiin ryhmiin. Ryhmiin jakaminen on tehtävä vähintään vakuutuslajeittain.

Lisäksi velvoitteiden ryhmittelystä säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 5 jaksossa.

5 §

Vastuuvelan arvo

Vastuuvelan arvo on 6 §:ssä tarkoitetun parhaan estimaatin ja 10 §:ssä tarkoitetun riskimarginaalin summa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Jos on saatavilla luotettavia markkina-arvoja rahoitusvälineistä, joihin liittyvien kassavirtojen voidaan todeta luotettavasti vastaavan vakuutusyhtiön velvoitteisiin liittyviä kassavirtoja, vastuuvelan arvo on tältä osin määritettävä rahoitusvälineiden markkina-arvojen perusteella.

Lisäksi 2 momentissa tarkoitetusta laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 5 alajaksossa ja 6 jaksossa.

6 §

Paras estimaatti

Paras estimaatti on vakuutussopimuksista aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen liitty-

vien tulevaisuuden kassavirtojen odotettu nykyarvo, joka lasketaan kassavirtojen todennäköisyyksillä painotettuna keskiarvona käytäen 7 §:ssä tarkoitettua korkokäyrää.

Paras estimaatti lasketaan bruttomääräisenä vähentämättä saamia jälleenvakuutus-sopimuksista ja erillisyhtiöiltä. Nämä saamiset lasketaan erikseen 12 §:n mukaisesti.

Parhaan estimaatin laskennassa on käytettävä luotettavia ja ajantasaisia tietoja, realistisia oletuksia sekä asianmukaisia vakuutusmatemaattisia ja tilastollisia menetelmiä.

Lisäksi siitä, milloin vakuutusvelvoitteet on merkittävä vastuuvelkaan ja miten vakuutusvelvoitteiden ajallinen ulottuvuus otetaan huomioon, säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 1 jaksossa. Vastuuvelan laskennassa käytettävistä oletuksista säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 1 alajaksossa ja kassavirtojen ennakointiin liittyvistä oletuksista 3 alajaksossa.

7 §

Korkokäyrä

Parhaan estimaatin laskennan korkokäyränä käytetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa tarkoitettua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää. Tätä korkokäyrää voidaan mukauttaa 8 §:n mukaisesti vastaavuuskorjauksella tai se voi olla mukautettu volatilitteettikorjauksella mainitun pykälän mukaisesti.

Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on julkaissut ja Euroopan komissio vahvistanut laskennassa käytettävälle valuatalle riskittömän korkokäyrän, vakuutusyhtiön on käytettävä tätä korkokäyrää. Muussa tapauksessa vakuutusyhtiön tulee määritellä korkokäyrä käyttäen komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa määriteltyjä menetelmiä.

8 §

Vastaavuuskorjauksen ja volatilitteettikorjauksen käyttäminen

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella käyttää vas-

taavuuskorjausta korkokäyrään laskiessaan käyttämisen edellytykset täyttäviin vakuutusvelvoitteisiin liittyvää 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia. Vakuutusyhtiö, joka käyttää vastaavuuskorjausta, ei saa palata menetelmään, johon ei sisälly vastaavuuskorjausta, niin kauan kuin käyttämisen edellytykset täyttyvät. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset eivät täyty, vakuutusyhtiön olisi viipymättä ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täyttämiseksi. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset ovat jääneet täyttymättä yli kaksi kuukautta, vakuutusyhtiön olisi lakattava käyttämästä vastaavuuskorjausta, ja vakuutusyhtiö saisi Finanssivalvonnan suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta uudelleen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua.

Vakuutusyhtiö voi käyttää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa ja Euroopan komission vahvistamaa valuutakohtaista tai maakohtaista volatilitteettikorjausta korkokäyrään laskiessaan 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia muille kuin 1 momentissa tarkoitetuille vakuutusvelvoitteille. Maakohtaista volatilitteettikorjausta sovelletaan kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien tuotteiden vakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin laskentaan.

Lisäksi oletuksista ja menetelmistä sekä tarvittavista parametreista volatilitteettikorjauksen ja vastaavuuskorjauksen laskemiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jakson 3 ja 4 alajaksossa.

9 §

Parhaan estimaatin laskentamenetelmien ja laskentaoletusten tarkistaminen

Vakuutusyhtiöllä on oltava toimintatavat ja menetelmät, joilla se säännöllisesti vertaa parhaita estimaatteja ja niiden laskennassa käytettyjä oletuksia saatuihin kokemukseräisiin tietoihin.

Jos parhaat estimaatit järjestelmällisesti poikkeavat saaduista kokemukseräisistä tiedoista, vakuutusyhtiön on korjattava käytettäviä vakuutusmatemaattisia menetelmiä tai oletuksia taikka molempia.

10 §

Riskimarginaali

Riskimarginaali on erä, joka on lisättävä parhaaseen estimaattiin sen varmistamiseksi, että vastuuvelan määrä vastaa 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua määrää.

Riskimarginaali lasketaan määrittämällä pääomakustannus, joka vastaa vakuutusopimuksista niiden kestoaikana aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen vaadittavaa, 11 luvun 2 §:n mukaista vakavaraisuuspääomavaati-
musta.

Lisäksi riskimarginaalin laskemisesta säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 4 alajaksossa.

11 §

Poikkeukset parhaan estimaatin ja riskimarginaalin laskennassa

Parhaan estimaatin laskennassa voidaan erityisolosuhteissa käyttää asianmukaisia approksimaatioita tai tapauskohtaisia menetelmiä, jos vakuutusyhtiöllä ei ole riittävästi laatuvaatimukset täyttäviä tietoja voidakseen soveltaa luotettavaa vakuutusmatemaattista menetelmää johonkin vakuutusopimuksista aiheutuvien velvoitteidensa ryhmään tai saamiin jälleenvakuutusopimuksista ja erillisyyhtiöiltä. Parhaan estimaatin ja riskimarginaalin laskennassa voidaan rajoitetusti käyttää myös yksinkertaistettuja menetelmiä.

Lisäksi tapauskohtaisten menetelmien käyttämisestä vakuutusteknisen vastuuvelan arvioimiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 2 jaksossa ja yksinkertaistettujen menetelmien käyttämisestä ja niiden edellytyksistä I osaston III luvun 6 jaksossa.

12 §

Saamiset jälleenvakuutusopimuksista ja erillisyyhtiöiltä

Jälleenvakuutusopimukseen perustuvien ja erillisyyhtiöiltä olevien saamisten arvon laskentaan sovelletaan 1—11 §:ää.

Jälleenvakuutus sopimukseen perustuvien ja erillisyhtiöiltä olevien saamisten arvoa laskettaessa vakuutusyhtiön on lisäksi otettava huomioon korvausten suorittamisen jälkeen korvauksiin perustuvien jälleenvakuutussaamisten ja muiden saamisten yhtiölle maksamiseen kuluva aika. Laskennan tuloksessa on otettava huomioon sopimusosapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvat odotettavissa olevat tappiot.

Lisäksi jälleenvakuutus sopimukseen perustuvien ja erillisyhtiöiltä olevien saamisten arvostamisesta säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 3 jakson 6 alajaksossa.

13 §

Finanssivalvonnan oikeudet

Vakuutusyhtiön on Finanssivalvonnan pyynnöstä osoitettava, että yhtiön tämän luvun mukainen vastuuvelan taso on riittävä ja että yhtiö käyttää asianmukaisia menetelmiä ja riittäviä tilastotietoja vastuuvelan laskennassa.

Jos vakuutusyhtiö ei noudata vastuuvelan laskennassa tämän luvun mukaisia säännöksiä, Finanssivalvonta voi vaatia yhtiötä lisäämään vastuuvelan määrää tämän luvun säännösten mukaisesti lasketulle tasolle.

14 §

Finanssivalvonnan tietojenantovelvollisuus

Finanssivalvonnan on vuosittain annettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle seuraavat tiedot:

1) pitkäaikaisia takuita sisältävien vakuutus tuotteiden saatavuus Suomen markkinoilla ja vakuutusyhtiöiden käyttäytyminen pitkäaikaisina sijoittajina;

2) niiden vakuutusyhtiöiden määrä, jotka käyttävät:

- a) vastaavuuskorjausta;
- b) volatiliteettikorjausta;
- c) 25 luvun 5 §:n 4 momentin mukaista tervehdyttämisjakson pidennystä;
- d) vakuutusyhtiölain muuttamisesta ane-

tun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:n 1—6 momentin ja 12 §:n 1—6 momentin mukaisia siirtymätoimenpiteitä;

3) vastaavuuskorjauksen, volatiliteettikorjauksen, osakepääomavaatimuksen symmetrisen korjausmekanismin sekä vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:n 1—6 momentin ja 12 §:n 1—6 momentin mukaisten siirtymätoimenpiteiden vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudelliseen asemaan kansallisella tasolla ja anonyymisti kunkin yrityksen osalta;

4) vastaavuuskorjauksen, volatiliteettikorjauksen ja osakepääomavaatimuksen symmetrisen korjausmekanismin vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoituskäyttäytymiseen sekä se, tarjoavatko ne aiheettomia pääomahuojennuksia;

5) mahdollisen 25 luvun 5 §:n 4 momentin mukaisen tervehdyttämisjakson pidennyksen vaikutus vakuutusyhtiöiden toimiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden tason uudelleen saavuttamiseksi tai riskiprofiilin pienentämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi; sekä

6) vakuutusyhtiöiden soveltaessa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:n 1—6 momentin ja 12 §:n 1—6 momentin mukaisia siirtymätoimenpiteitä se, noudattavatko ne 11 §:n 7 ja 8 momentissa ja 12 §:n 7 ja 8 momentissa tarkoitettuja suunnitelmia, ja mahdollisuudet vähentää riippuvuutta näistä siirtymätoimenpiteistä, sekä toimenpiteistä, joita yritykset ja valvontaviranomaiset ovat toteuttaneet tai joita niiden on määrä toteuttaa, lainsäädännön puitteissa.

15 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuudet

Vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytyksistä ja laskemisesta annetaan tarkemmat säännökset sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

11 luku

Pääomavaatimukset*Yleiset säännökset*

1 §

Pääomavaatimusten täyttäminen

Tässä luvussa säädetään vakavaraisuuspääomavaatimuksesta ja vähimmäispääomavaatimuksesta (*pääomavaatimukset*).

Vakuutusyhtiön on jatkuvasti täytettävä pääomavaatimukset 12 luvussa säädetyllä laadultaan ja määrältään riittävällä omalla varallisuudellaan.

2 §

Vakavaraisuuspääomavaatimus

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen tarkoituksena on varmistaa, että vakuutusyhtiö pysyy suurella todennäköisyydellä täyttämään vakuutettuja etuja koskevat velvoitteensa. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa on otettava huomioon kaikki vakuutusyhtiöön kohdistuvat mitattavissa olevat riskit, olemassa olevan liiketoiminnan odottamattomat tappiot ja seuraavien 12 kuukauden aikana odotettavissa oleva uusi liiketoiminta.

Vakavaraisuuspääomavaatimus määräytyy 12 luvun 2 §:ssä tarkoitetun oman perusvarallisuuden yhden vuoden ajanjaksolla tapahtuvien arvonmuutosten todennäköisyysjakumasta siten, että arvonmuutoksista korkeintaan 0,5 prosenttia on vakavaraisuuspääomavaatimusta suurempia arvonmenetyksiä.

3 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen

Vakuutusyhtiön on laskettava vakavaraisuuspääomavaatimus 7—18 §:n mukaisella standardikaavalla tai 19—29 §:n mukaisella sisäisellä mallilla, jonka käyttöä valvotaan 30—34 §:n mukaisesti.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa sovelletaan oletusta vakuutusyhtiön toiminnan jatkuvuudesta.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa otetaan huomioon ainakin:

- 1) vahinkovakuutusriski;
- 2) henkivakuutusriski;
- 3) sairausvakuutusriski;
- 4) markkinariski;
- 5) luottoriski; ja
- 6) operatiivinen riski.

Operatiiviseen riskiin sisältyvät myös oikeudelliset riskit, mutta siihen eivät sisälly strategisiin päätöksiin liittyvät riskit eivätkä maineriskit.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa otetaan huomioon riskien vähentämismenetelmien vaikutus. Tällöin vähentämismenetelmien käyttöön liittyvä luottoriski ja muut vähentämismenetelmien käytöstä johtuvat riskit otetaan huomioon vakavaraisuuspääomavaatimusta laskettaessa.

4 §

Vähimmäispääomavaatimus ja sen laskeminen

Vähimmäispääomavaatimus vastaa sitä 12 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun hyväksyttävän oman perusvarallisuuden määrää, jonka alittuessa vakuutettuihin etuihin kohdistuu kohtuuton riski, jos vakuutusyhtiö jatkaa toimintaansa.

Jollei 3 ja 4 momentista muuta johdu, vähimmäispääomavaatimus lasketaan vakuutusyhtiön toiminnan laajuutta ja riskillisyyttä kuvaavien muuttujien lineaarisena funktiona. Lisäksi laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston VII luvussa 248—251 artiklassa.

Vähimmäispääomavaatimus on kuitenkin vähintään 25 prosenttia ja enintään 45 prosenttia vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, vähimmäispääomavaatimus on vähintään:

- 1) vahinkovakuutusyhtiössä vakuutusluokista annetun lain mukaisiin vahinkovakuutusluokkiin 10—15 kuuluvaa vakuutustointia harjoitettaessa ja henkivakuutusyhtiössä 3 700 000 euroa;

2) vahinkovakuutusyhtiössä, joka harjoittaa muuta kuin 1 kohdassa tarkoitettua vahinkovakuutustoimintaa, 2 500 000 euroa;

3) jälleenvakuutusyhtiössä 3 600 000 euroa; sekä

4) jälleenvakuutusyhtiössä 1 200 000 euroa.

Lisäksi vähimmäispääomavaatimuksen vähimmäismäärästä komposiittiyhtiön osalta säädetään komission asetuksen I osaston VII luvussa 252 artiklassa.

5 §

Pääomavaatimusten laskemistiheys

Vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettava vähintään kerran vuodessa ja vähimmäispääomavaatimus vähintään neljännesvuosittain. Vakavaraisuuspääomavaatimusta ei kuitenkaan tarvitse laskea neljännesvuosittain pelkästään 4 §:n 3 momentin mukaista vähimmäispääomavaatimusta varten.

Jos vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimukseen vaikuttavat riskit ovat merkittävästi muuttuneet, vakuutusyhtiön on viipymättä laskettava vakavaraisuuspääomavaatimus uudelleen.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut laskennan tulokset on ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Jos vähimmäispääomavaatimus määräytyy 4 §:n 3 momentissa tarkoitettujen prosenttimääraisten rajojen mukaisesti, vakuutusyhtiön on annettava Finanssivalvonnalle tiedot määräytymiseen johtaneista syistä.

6 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Jos Finanssivalvonnalla on perusteltua syytä olettaa, että vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimukseen vaikuttavat riskit ovat merkittävästi muuttuneet vakavaraisuuspääomavaatimuksen viimeisimmästä ilmoittamisesta, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen uudelleen.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaava

7 §

Standardikaavan rakenne

Standardikaavalla laskettava vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

1) 8 §:ssä säädetty perusvakavaraisuuspääomavaatimus;

2) 14 §:ssä säädetty operatiivisen riskin pääomavaatimus;

3) 15 §:ssä säädetty vaimennusvaikutus.

8 §

Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen

Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi on muodostettava erilliset riskiosiot ainakin vahinkovakuutusriskille, henkivakuutusriskille, sairausvakuutusriskille, markkinariskille, vastapuoliriskille sekä näille riskiosioille alariskiosiot siten kuin 9—13 §:ssä säädetään.

Vahinko-, henki- ja sairausvakuutustoimintaan liittyvät riskit on sijoitettava vahinkovakuutuksen, henkivakuutuksen tai sairausvakuutuksen riskiosioon (*vakuutusriskiosio*) sen mukaisesti, mikä vakuutusriskiosio parhaiten ilmentää riskien luonnetta.

Jokaiselle riskiosiolle ja alariskiosiolle lasketaan pääomavaatimus, joka on kalibroitava 2 §:n 2 momentin mukaisesti. Pääomavaatimukset yhdistetään perusvakavaraisuuspääomavaatimukseksi.

Perusvakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY, jäljempänä *Solvenssi II* direktiivi, liitteessä IV olevan kaavan mukaisesti. Lisäksi perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennasta, riskiosioista, vakuutusvelvoitteiden sijoittamisesta riskiosioihin ja riskiosioiden pääomavaatimusten yhdistämisestä sekä eräistä yksinkertaistetuista menettelyistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 1 jaksossa.

9 §

Vahinkovakuutuksen riskiosio

Vahinkovakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon vakuutusyhtiön tulokseen sisältyvä epävarmuus, joka liittyy olemassa oleviin vakuutusvelvoitteisiin ja seuraavien 12 kuukauden kuluessa odotettavissa olevaan uuteen vakuutusliiketoimintaan.

Vahinkovakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon vähintään vahinkovakuutusvelvoitteisiin ja liiketoimintaprosesseihin liittyvä tappioriski ja vastuuvelan arvon epäedullisen muutoksen riski. Vahinkovakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon ainakin seuraavat alariskiosiot:

1) vahinkovakuutuksen vakuutusmaksu- ja vastuuvelariski;

2) vahinkovakuutuksen katastrofiriski.

Lisäksi vahinkovakuutuksen alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 2 jaksossa.

10 §

Henkivakuutuksen riskiosio

Henkivakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon henkivakuutusvelvoitteisiin ja liiketoimintaprosesseihin liittyvä tappioriski ja vastuuvelan arvon epäedullisen muutoksen riski. Henkivakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon ainakin seuraavat alariskiosiot:

1) kuolevuusriski;

2) pitkäikäisyysriski;

3) työkyvyttömyysriski;

4) henkivakuutuksen kuluriski;

5) muuttamisriski;

6) raukeamisriski;

7) henkivakuutuksen katastrofiriski.

Lisäksi henkivakuutuksen alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 3 jaksossa.

11 §

Sairausvakuutuksen riskiosio

Sairausvakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon ainakin sairausvakuutusvelvoitteisiin ja liiketoimintaprosesseihin liittyvä tappioriski ja vastuuvelan arvon epäedullisen muutoksen riski. Sairausvakuutuksen riskiosiossa otetaan huomioon ainakin:

1) vakuutus sopimusten hoidosta aiheutuvien kulujen tasossa, kehityssuunnassa ja vaihtelussa tapahtuva muutos;

2) vakuutustapahtumien ajankohdissa, esiintymistiheydessä ja suuruudessa sekä korvausten maksamisen ajankohdissa ja määrässä tapahtuva heilahtelu;

3) sairausvakuutuksen katastrofiriski.

Lisäksi sairausvakuutuksen alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 4 jaksossa.

12 §

Markkinariskiosio

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta.

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyyttä ainakin seuraavissa alariskiosioissa:

1) korkoriski;

2) osakeriski, joka sisältää symmetrisen korjauksen;

3) kiinteistöriski;

4) korkomarginaaliriski;

5) valuuttariski;

6) markkinariskikeskittymät.

Lisäksi markkinariskiosion alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 5 jaksossa.

13 §

Vastapuoliriskiosio

Vastapuoliriskiosiossa otetaan huomioon vakuutusyhtiöön mahdollisesti kohdistuvat tappiot, jotka johtuvat vakuutusyhtiön vastapuolten ja velallisten odottamattomasta maksukyvyttömyydestä tai luottokelpoisuuden heikkenemisestä seuraavien 12 kuukauden aikana. Vastapuoliriskiosiossa on käsiteltävä ainakin:

- 1) vakuutusyhtiön riskiä vähentävät sopimukset;
- 2) saamiset vakuutusedustajilta;
- 3) luottoriskit, joita 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettu korkomarginaaliriski ei sisällä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja riskejä arvioitaessa on otettava huomioon vakuutusyhtiön hallussa olevat tai sen hyväksi asetetut vakuudet ja vakuuksiin liittyvät riskit. Vastapuoliriskiosiossa on jokaisen vastapuolen osalta otettava huomioon kokonaisriski riippumatta niiden sopimusvelvoitteiden oikeudellisesta muodosta, joita vastapuolella on yhtiötä kohtaan.

Lisäksi vastapuoliriskiosioon liittyvän pääomavaatimuksen laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 6 jaksossa.

14 §

Operatiivisen riskin pääomavaatimus

Operatiivisille riskeille lasketaan pääomavaatimus siltä osin kuin operatiivisia riskejä ei ole otettu huomioon perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa.

Niiden henkivakuutus sopimusten osalta, joissa vakuutuksenottaja kantaa sijoitusriskin, operatiivisen riskin pääomavaatimuksen laskennassa otetaan huomioon kyseisistä vakuutusvelvoitteista aiheutuvien vuosittaisten kulujen määrä.

Muun kuin 2 momentissa tarkoitettujen vakuutustoiminnan osalta operatiivisissa riskeissä otetaan huomioon vakuutustoiminnan laajuus mitattuna vakuutusvelvoitteisiin liittyvien vakuutusmaksutuottojen ja vastuuvelan määrällä. Operatiivisen riskin pääoma-

vaatimus on tällöin enintään 30 prosenttia perusvakavaraisuusvaatimuksen määrästä.

Lisäksi operatiivisen riskiin liittyvän pääomavaatimuksen laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 8 jaksossa.

15 §

Vaimennusvaikutus

Vaimennusvaikutuksella tarkoitetaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa huomioon otetuista riskeistä johtuvien odottamattomien tappioiden mahdollista korvaantumista samanaikaisella 10 luvun mukaisen vastuuvelan tai laskennallisten verovelkojen vähenemisellä.

Vaimennusvaikutuksessa otetaan huomioon vakuutus sopimusten tulevien lisätujen riskejä vähentävä vaikutus siltä osin kuin vakuutusyhtiö voi osoittaa, että tällaisten etujen pienentämistä voidaan tarvittaessa hyödyntää odottamattomien tappioiden kattamisessa. Tulevien lisätujen riskejä vähentävä vaikutus ei saa olla suurempi kuin niihin liittyvien 10 luvun mukaisen vastuuvelan ja laskennallisten verovelkojen summa.

Sovellettaessa 2 momenttia tulevien lisätujen arvoa epäsuotuisissa olosuhteissa on verrattava tällaisten etujen 10 luvun 6 §:ssä tarkoitettun parhaan estimaatin laskennan olostusten mukaisesti laskettuun arvoon.

Lisäksi vaimennusvaikutuksen laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 9 jaksossa.

Standardikaavan mukauttaminen

16 §

Riskiosion yksinkertaistettu laskeminen

Vakuutusyhtiö voi laskea yhden tai useamman 8 §:ssä tarkoitettun riskiosion tai alarisiosion pääomavaatimuksen komission määrittelemällä yksinkertaistetulla standardikaavalla, jos se on perusteltua riskien laatu ja laajuus huomioon ottaen.

Lisäksi siitä, miten, millä ehdoilla ja mihin riskiosioihin yksinkertaistettua laskentaa voidaan käyttää, säädetään komission asetuksen

I osaston III luvun 6 jaksossa ja I osaston V luvun 1 jakson 6 alajaksossa.

17 §

Yhtiökohtaisten parametrien käyttäminen vakuutusyhtiön hakemuksesta

Vakuutusyhtiö voi hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella korvata osan vakuutusriskiosioissa käytettävistä parametreista yhtiökohtaisilla parametreilla.

Yhtiökohtaiset parametrit on laskettava yhtiön sisäisistä tai yhtiön toimintaa koskevista asianmukaisista tiedoista.

Lisäksi yhtiökohtaisten parametrien käyttämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 12 jaksossa.

18 §

Yhtiökohtaisten parametrien käyttäminen Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Finanssivalvonta voi vaatia, että vakuutusyhtiö korvaa osan vakuutusriskiosoiden laskemisessa käytettävistä parametreista yhtiökohtaisilla parametreilla, jos vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimukseen vaikuttavat riskit poikkeavat merkittävästi standardikaavan oletuksista.

Sisäiset mallit vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa

19 §

Sisäisen mallin soveltaminen

Vakuutusyhtiö voi hakemuksesta ja Finanssivalvonnan suostumuksella käyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa joko kokonaista tai osittaista sisäistä mallia.

Osittaisella sisäisellä mallilla voidaan laskea yksi tai useampi seuraavista:

- 1) 8 §:n 1 momentin mukaisen perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen yksi tai useampi riskiosio tai alariskiosio;
- 2) 14 §:n mukainen operatiivisen riskin vakavaraisuuspääomavaatimus; tai

3) 15 §:n mukainen tappioiden vaimenusvaikutus.

Osittaista mallia voidaan soveltaa vakuutusyhtiön koko liiketoimintaan tai ainoastaan yhteen tai useampaan suureen liiketoimintayksikköön.

Osittaisen sisäisen mallin käytön edellytyksenä on lisäksi, että:

1) mallin soveltamisalan rajoittaminen on perusteltua;

2) mallilla laskettu vakavaraisuuspääomavaatimus kuvaa vakuutusyhtiön riskejä paremmin kuin standardikaavalla laskettu vakavaraisuuspääomavaatimus; ja

3) malli on suunniteltu 1—3 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaiseksi ja se voidaan yhdistää vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavaan.

Lisäksi osittaisen sisäisen mallin yhdistämisestä standardikaavaan säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 5 jaksossa.

20 §

Hakemus sisäisen mallin käyttämiseksi tai muuttamiseksi

Vakuutusyhtiön on ennalta haettava Finanssivalvonnalta suostumus laskea vakavaraisuuspääomavaatimus kokonaan tai osittain vakuutusyhtiön sisäisellä mallilla. Vakuutusyhtiön hallituksen on hyväksyttävä Finanssivalvonnalle tehtävä hakemus.

Hakemuksessa on oltava selvitys 22—28 §:ssä säädettyjen vaatimusten täyttämisestä ja toimintaperiaatteet sisäisen mallin muuttamiseksi. Toimintaperiaatteissa on eriteltävä sisäiseen malliin tehtävät vähäiset ja merkittävät muutokset.

Vakuutusyhtiön on dokumentoitava muutokset sisäiseen malliin. Vakuutusyhtiön on haettava Finanssivalvonnan suostumus ennalta myös sisäisen mallin merkittävälle muutoksille ja sisäisen mallin muuttamista koskevien toimintaperiaatteiden muutoksille.

21 §

Finanssivalvonnan suostumuksen antaminen

Finanssivalvonnan on ratkaistava sisäisen mallin käyttöönottamista ja muuttamista kos-

keva hakemus kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vireille tulosta ja asian ratkaisemiseksi tarvittavien asiakirjojen ja selvitysten toimittamisesta. Finanssivalvonnan on annettava suostumus, jos vakuutusyhtiön riskienhallintajärjestelmät ovat riittävät ja jos sisäinen malli täyttää 22—28 §:ssä säädetty vaatimukset tai jos osittainen sisäinen malli täyttää soveltamisalansa osalta 19 §:n 2 ja 3 momentissa ja 22—28 §:ssä säädetty vaatimukset.

Jos osittaiseen sisäiseen malliin liittyvä hakemus koskee ainoastaan joitakin tietyn riskiosion alariskiosioita tai ainoastaan joitakin vakuutusyhtiön liiketoimintayksikköjä tietyn riskiosion osalta taikka osittain kumpaakin näistä, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä toimittamaan siirtymäsuunnitelman mallin soveltamisalan laajentamiseksi. Siirtymäsuunnitelmassa on selvitettävä, millä tavalla vakuutusyhtiö aikoo varmistaa sen, että soveltamisalan laajennus käsittää pääosan yhtiön vakuutustoiminnasta tietyn riskiosion osalta.

Sisäistä mallia koskevat vaatimukset

22 §

Sisäisessä mallissa huomioon otettavat riskit

Sisäistä mallia käytettäessä on varmistuttava siitä, että vakavaraisuuspääomavaatimuksessa otetaan huomioon kaikki vakuutusyhtiöön kohdistuvat olennaiset riskit. Huomioon on otettava ainakin 3 §:ssä tarkoitettut riskit.

Vakuutusyhtiön on sisäisessä mallissaan arvioitava tarkasti sellaiset olennaiset erityisriskit, jotka liittyvät taloudellisiin takuisiin ja sopimusperusteisiin optioihin, mukaan lukien niiden omat ja vakuutuksenottajille annetut optiot. Vakuutusyhtiön on lisäksi otettava huomioon vaikutukset, jotka taloudellisten ja muiden olosuhteiden muutoksilla voi olla mainittujen optioiden käyttöön.

Vakuutusyhtiön on sisäisessä mallissaan otettava huomioon kaikki maksut, jotka se olettaa suorittavansa vakuutuksenottajille, vakuutetuille ja edunsaajille, riippumatta siitä, onko maksuista sovittu sitovasti.

23 §

Hajautusvaikutukset, riskienvähentämismenetelmät ja johdon toimet

Sisäisessä mallissa voidaan ottaa huomioon:

- 1) vakuutusyhtiön käyttämien riskiluokkien sisäisten ja eri riskiluokkien välisten riippuvuoksien tuomat hajautusvaikutukset, jos vakuutusyhtiö osoittaa Finanssivalvonnalle hajautusvaikutusten mittaamisen asianmukaisuuden;
- 2) riskienvähentämismenetelmien vaikutukset, jos sisäinen malli ilmentää asianmukaisesti niiden käytöstä aiheutuvia luottoriskejä ja muita riskejä;
- 3) erityisolosuhteissa todennäköisesti toteutettavat vakuutusyhtiön johdon toimet ottaen huomioon niihin kuuluva aika.

24 §

Laskentamenetelmien ja tietojen laatuvaatimukset

Sisäisen mallin perustana olevien riskien ennustetun todennäköisyysjakauman laskentamenetelmät eivät saa olla ristiriidassa 10 luvussa säädettyjen vastuuvelan laskentamenetelmien kanssa. Ennustetun todennäköisyysjakauman laskentamenetelmien on perustuttava luotettaviin ajantasaisiin tietoihin ja realistisiin oletuksiin sekä asianmukaisiin vakuutusmatemaattisiin ja tilastollisiin menetelmiin.

Laskentamenetelmästä riskit on pystyttävä luokittelemaan ja asettamaan järjestykseen riittävällä tavalla.

Sisäisen mallin on perustuttava tarkkoihin, riittäviin ja asianmukaisiin tietoihin sekä tilastollisiin aineistoihin. Ennustetun todennäköisyysjakauman laskennassa käytettävät tilastolliset aineistot on päivitettävä vähintään kerran vuodessa.

Lisäksi tätä pykälää ja 22 ja 23 §:ää täydentäviä säännöksiä on komission asetuksen I osaston VI luvun 2 ja 3 jaksossa.

25 §

Kalibrointivaatimukset

Vakavaraisuuspääomavaatimus on kalibroitava suoraan sisäisellä mallilla tuotetusta

ennustetusta todennäköisyysjakaumasta 2 §:n 2 momentin mukaisesti. Sisäisessä mallissa voidaan käyttää muutakin riskimittaa tai ajanjaksoa, jos vakuutusyhtiö voi hyödyntää sisäisellä mallilla saatuja tuloksia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa siten, että vakuutetut edut saavat 2 §:n 2 momentissa säädettyä vastaavan suojan.

Jos vakuutusyhtiö ei voi johtaa vakavaraisuuspääomavaatimusta suoraan sisäisellä mallilla tuotetusta todennäköisyysjakaumasta, Finanssivalvonta voi antaa suostumuksensa sille, että vakuutusyhtiö käyttää arvioita vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa. Tällöin edellytyksenä on, että vakuutusyhtiö osoittaa vakuutettujen etujen saavan 2 §:n 2 momentissa säädettyä vastaavan suojan.

Lisäksi sisäisten mallien kalibroinnista säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 4 jaksossa.

26 §

Laadunvarmistus

Vakuutusyhtiöllä on oltava sisäisen mallin laadunvarmistus, jolla säännöllisesti seurataan sen suorituskykyä ja oletusten sopivuutta sekä verrataan sen antamia tuloksia kokemukseräisiin tietoihin. Laadunvarmistuksessa on myös arvioitava sisäisen mallin vakautta ja siinä käytettyjen 24 §:ssä tarkoitettujen tietojen laatuvaatimusten täyttymistä sekä testattava mallilla saatavien tulosten herkkyyttä mallin keskeisten oletusten muutoksille.

Vakuutusyhtiön on voitava tilastollisella laadunvarmistusmenetelmällä osoittaa, että sisäisellä mallilla laskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on asianmukainen. Käytettävillä tilastomenetelmillä on testattava ennustetun todennäköisyysjakauman sopivuutta tappiokehitykseen sekä kaikkiin todennäköisyysjakaumaan liittyviin merkittäviin uusiin tietoihin.

Vakuutusyhtiön on tarkasteltava vähintään kerran vuodessa voittojen ja tappioiden syitä ja alkuperää jokaisen merkittävän liiketoimintayksikön osalta. Samalla vakuutusyhtiöiden on arvioitava, miten vakuutusyhtiön käyttämä sisäisen mallin riskiluokitus selittää

voittojen ja tappioiden syyt ja alkuperän, ottaen huomioon vakuutusyhtiön riskiprofiilin.

Lisäksi voittojen ja tappioiden tarkastelusta säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 6 jaksossa ja laadunvarmistuksesta 7 jaksossa.

27 §

Sisäisen mallin käyttö osana hallintojärjestelmää

Sisäisen mallin on oltava merkittävä ja laajasti käytössä oleva osa 6 luvussa tarkoitettua hallintojärjestelmää. Mallia on käytettävä erityisesti riskienhallinnassa ja päätöksentekomenettelyissä sekä taloudellisen pääoman ja vakavaraisuuspääoman arviointi- ja kohdentamismenettelyissä. Vakuutusyhtiön on osoitettava, että se käyttää sisäistä mallia johdonmukaisesti vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen ja muihin tässä momentissa mainittuihin tarkoituksiin.

Vakuutusyhtiön hallituksen on varmistettava, että sisäisen mallin suunnittelu ja toiminta sekä mallin vastaavuus vakuutusyhtiön riskien kanssa ovat jatkuvasti asianmukaisia. Hallituksen on huolehdittava siitä, että vakuutusyhtiö ottaa käyttöön sisäisen mallin toiminnan varmistavat järjestelmät.

Lisäksi sisäisen mallin käytöstä osana hallintojärjestelmää säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 2 jaksossa.

28 §

Sisäisen mallin kuvaus

Vakuutusyhtiöllä on oltava kirjallinen kuvaus sisäisen mallin rakenteesta ja sen toiminnallisista yksityiskohdista. Kuvauksesta on käytävä ilmi:

1) tiedot, jotka osoittavat mallin täyttävän 22—27 §:ssä säädetty vaatimukset;

2) teorit, oletukset sekä matemaattiset ja kokemukseräiset tiedot, joille sisäinen malli rakentuu;

3) olosuhteet, joissa sisäinen malli ei toimi tehokkaasti;

4) sisäiseen malliin 20 §:n mukaisesti tehty muutokset.

Lisäksi sisäisten mallien dokumentoinnista säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 8 jaksossa.

29 §

Ulkoiset mallit ja tiedot

Vakuutusyhtiön kolmannelta osapuolelta saaman mallin tai tiedon käyttö ei oikeuta poikkeamaan 22—28 §:ssä säädettyistä sisäistä mallia koskevista vaatimuksista.

Lisäksi ulkoisista malleista ja tiedoista säädetään komission asetuksen I osaston VI luvun 9 jaksossa.

Valvonta

30 §

Arvio standardikaavan mukaisesta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta

Finanssivalvonta voi perustellusta syystä vaatia sisäistä mallia käyttävää vakuutusyhtiötä esittämään arvion standardikaavan mukaisesti lasketusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

31 §

Sisäisen mallin luotettavuus

Vakuutusyhtiön on pyynnöstä esitettävä Finanssivalvonnalle selvitys sisäistä malliaan koskevista oletuksista.

Finanssivalvonta voi vaatia, että vakuutusyhtiö soveltaa sisäistä malliaan asianmukaiseen vertailuaineistoon ja käyttää ulkoisiin tietoihin perustuvia oletuksia sen varmistamiseksi, että sisäinen malli täyttää 25 §:ssä säädettyt kalibrointivaatimukset ja mallin määrittely on yleisesti hyväksytyin markkinakäytännön mukainen.

32 §

Sisäisen mallin vaatimusten noudattamatta jättäminen

Jos sisäinen malli ei täytä 22—28 §:ssä säädettyjä vaatimuksia, vakuutusyhtiön on

viipymättä esitettävä Finanssivalvonnalle suunnitelma vaatimusten täyttämiseksi kohtuullisessa ajassa tai osoitettava, että vaatimusten noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen.

Jos vakuutusyhtiö ei toteuta 1 momentissa tarkoitettua suunnitelmaa, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavalla.

33 §

Siirtyminen standardikaavan käyttöön

Finanssivalvonta voi perustellusta syystä antaa hakemuksesta sisäistä mallia käyttävälle vakuutusyhtiölle luvan alkaa laskea vakavaraisuuspääomavaatimus kokonaan tai osittain standardikaavalla.

34 §

Sisäisen mallin käyttö Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Jos vakuutusyhtiöön kohdistuvat riskit poikkeavat merkittävästi standardikaavassa käytetyistä oletuksista, Finanssivalvonta voi vaatia, että vakuutusyhtiö käyttää kokonaista tai osittaista sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai sen laskennassa käytettävien riskiosoiden laskemiseen.

Asetukset

35 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuudet

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella voidaan muuttaa tässä luvussa säädettyjä määriä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston julkaiseman Euroopan kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Tarkistettu määrä pyöristetään ylöspäin lähimpään täyteen 100 000 euroon.

12 luku

**Oma varallisuus
vakavaraisuuslaskennassa***Oma varallisuus ja ylijäämävarallisuus*

1 §

Oma varallisuus

Omalla varallisuudella tarkoitetaan 2 §:n mukaisen oman perusvarallisuuden ja 3 §:n mukaisen oman lisävarallisuuden yhteismäärää.

Oman varallisuuden on oltava jatkuvasti laadultaan ja määrältään riittävä täyttämään 11 luvun mukaiset pääomavaatimukset.

Lisäksi oman varallisuuden määrittelystä, luokittelusta, hyväksyttävyydestä ja rajoituksesta säädetään komission asetuksen I osaston IV luvussa.

2 §

Oma perusvarallisuus

Omalla perusvarallisuudella tarkoitetaan:

- 1) ylijäämää, jolla 10 luvun mukaisesti arvostetut varat ylittävät velat, vähennettynä vakuutusyhtiön omistamien omien osakkeiden arvolla;
- 2) etuoikeudeltaan muita velkoja huonompia velkoja.

3 §

Oma lisävarallisuus

Oma lisävarallisuus muodostuu eristä, jotka eivät kuulu omaan perusvarallisuuteen ja jotka voidaan vaatia maksettaviksi tappioiden kattamiseen.

Omaan lisävarallisuuteen voivat kuulua seuraavat erät:

- 1) sellainen maksamaton osakepääoma, takuupääoma ja pohjarahasto, jota ei vielä ole vaadittu maksettavaksi;
- 2) remburssit ja takuut;
- 3) muut kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut vakuutusyhtiön saamat oikeudellisesti sitovat sitoumukset.

Keskinäisellä vahinkovakuutusyhtiöllä omaan lisävarallisuuteen voivat kuulua myös kaikki lisämaksut, jotka se voi vaatia vakuutusnottajaosakkailta maksettavaksi seuraavien 12 kuukauden aikana.

Jos omaan lisävarallisuuteen kuuluva erä on maksettu tai vaadittu maksettavaksi, se ei enää kuulu omaan lisävarallisuuteen.

4 §

Ylijäämävarallisuus

Ylijäämävarallisuudella tarkoitetaan henkivakuutustoiminnasta kertynyttä ylijäämää, joka on tarkoitettu jaettavaksi lisäetuina vakuutusnottajille, vakuutetuille ja edunsaajille, mutta jota ei ole ositettu. Ylijäämävarallisuus kuuluu omaan perusvarallisuuteen, jos sillä on olennaisilta osin 8 §:n mukaiset ominaisuudet.

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset perusteet, joista selviää ylijäämävarallisuuteen kuuluvien lisäetujen määräytyminen ja se, miten ylijäämävarallisuutta voidaan käyttää 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla tappioiden kattamiseen.

Oman lisävarallisuuden hyväksyminen

5 §

Finanssivalvonnan suostumuksen hakeminen

Oman lisävarallisuuden erän ottamiseksi huomioon oman varallisuuden määrittelyssä vakuutusyhtiön on haettava ennalta Finanssivalvonnan suostumus erän rahalliselle määrälle taikka menetelmälle, jolla erän rahallinen määrä lasketaan. Omaan lisävarallisuuteen kuuluvan erän rahallisen määrän on vastattava erän tappionkattamiskykyä sekä perustuttava varovaisiin, luotettaviin ja realistisiin oletuksiin. Kun omaan lisävarallisuuteen kuuluvalla erällä on nimellisarvo, erän määrä on sama kuin sen nimellisarvo, jos se asianmukaisesti ilmentää tappionkattamiskykyä.

6 §

Finanssivalvonnan suostumuksen antaminen

Finanssivalvonnan on päättäessään 5 §:ssä tarkoitettua suostumuksesta otettava huomioon seuraavat seikat:

- 1) asianomaisten vastapuolten maksukyky ja maksuhalukkuus;
- 2) erän perittävyys ottaen huomioon erän oikeudellinen muoto;
- 3) ehdot, jotka voivat estää erän maksamisen tai maksettavaksi vaatimisen;
- 4) aikaisempien maksuvaatimusten tulokset, kun vakuutusyhtiöt ovat perineet vastavia eriä.

Jos Finanssivalvonta antaa suostumuksen 5 §:ssä tarkoitettulle menetelmälle, menetelmällä laskettu rahallinen määrä on voimassa määräajan.

Oman varallisuuden laadulliset vaatimukset

7 §

Oman varallisuuden luokittelu

Vakuutusyhtiön on luokiteltava omaan varallisuuteen kuuluvat erät kolmeen luokkaan. Erien sijoittamisesta luokkiin säädetään komission asetuksen I osaston IV luvun 2 jaksossa vahvistetussa luettelossa.

Jos oman varallisuuteen kuuluvaa erää ei ole 1 momentissa tarkoitettussa luettelossa, luokitus on tehtävä 8 ja 9 §:n mukaisin perustein ja vakuutusyhtiön on haettava ennalta erän luokitukselle Finanssivalvonnan suostumus.

8 §

Oman varallisuuden luokitteluun vaikuttavat ominaisuudet

Omaan varallisuuteen luettavat 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut erät luokitellaan sen perusteella, ovatko ne omaan perusvarallisuuteen vai omaan lisävarallisuuteen kuuluvia eriä ja missä määrin niillä on seuraavat ominaisuudet:

- 1) erä on käytettävissä tai voidaan vaatia maksettavaksi kokonaisuudessaan tappioiden kattamiseen toiminnan jatkuessa tai vakuutusyhtiötä purettaessa (*pysyvä saatavuus*);

2) vakuutusyhtiötä purettaessa erä kokonaisuudessaan on käytettävissä tappioiden kattamiseen eikä erää makseta takaisin sen haltijalle, ennen kuin kaikki muut velvoitteet on täytetty (*huonompi etuoikeus*).

Arvioitaessa omaan varallisuuteen kuuluvien erien 1 momentissa tarkoitettuja ominaisuuksia on otettava lisäksi huomioon niiden erääntyminen. Jos erän eräpäivä on sovittu tai määrätty, sen suhteellista kestoaikaa on verrattava vakuutussopimuksista aiheutuvien velvoitteiden kesto aikaan.

Oman varallisuuden erien ominaisuuksien arvioinnissa on lisäksi otettava huomioon, liittyykö erään:

- 1) lunastusvaatimuksia tai kannustimia lunastamiseen;
- 2) pakollisia kiinteitä maksuja;
- 3) rasitteita.

9 §

Pääasialliset luokitteluperusteet

Omaan perusvarallisuuteen kuuluvat 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut erät on sijoitettava luokkaan 1, jos niillä on olennaisilta osin pysyvän saatavuuden ja huonomman etuoikeuden ominaisuudet, ja luokkaan 2, jos niillä on olennaisilta osin huonomman etuoikeuden ominaisuus.

Omaan lisävarallisuuteen kuuluvat 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut erät on sijoitettava luokkaan 2, jos niillä on olennaisilta osin pysyvän saatavuuden ja huonomman etuoikeuden ominaisuudet.

Edellä 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut omaan perusvarallisuuteen ja omaan lisävarallisuuteen kuuluvat erät, jotka eivät kuulu luokkiin 1 tai 2, on sijoitettava luokkaan 3.

10 §

Eräiden oman varallisuuden erien luokittelu

Jollei 7—9 §:stä muuta johdu:

- 1) omaan perusvarallisuuteen kuuluva ylijäämävarallisuus on sijoitettava luokkaan 1;
- 2) ETA-valtiossa toimiluvan saaneiden luottolaitosten antamat sellaiset remburssit ja takuut, joita riippumaton omaisuudenhoitaja hoitaa vakuutusvelkojien hyväksi, on sijoitettava luokkaan 2;

3) tulevat lisämaksut, joita sellaiset laivanvarustajien keskinäiset vahinkovakuutusyhtiöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat vain vakuutusluokista annetun lain vahinkovakuutusluokkiin 6, 12 ja 17 kuuluvia riskejä, voivat vaatia vakuutuksenottajaosakkailta maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2.

Muut kuin 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettavat tulevat lisämaksut, joita sellaiset keskinäiset vahinkovakuutusyhtiöt, joiden maksut voivat vaihdella, voivat vaatia vakuutuksenottajaosakkailta maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2, jos niillä on olennaisilta osin pysyvän saatavuuden ja huonomman etuoikeuden ominaisuudet.

Oman varallisuuden hyväksyttävyyden ja luokkien määrälliset rajoitukset pääomavaatimuksia täytettäessä

11 §

Luokkiin 1—3 sovellettavat määrälliset rajoitukset

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttävän oman varallisuuden tulee muodostua luokkaan 1 kuuluvasta omasta varallisuudesta ja rajoitetusti luokkiin 2 tai 3 kuuluvasta omasta varallisuudesta.

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseksi hyväksyttävän oman perusvarallisuuden tulee muodostua luokkaan 1 kuuluvasta omasta varallisuudesta ja rajoitetusti luokkaan 2 kuuluvasta omasta perusvarallisuudesta.

Lisäksi eri luokkiin kuuluvan oman varallisuuden määrällisistä rajoituksista säädetään komission asetuksen I osaston IV luvun 3 jaksossa.

12 §

Erillään pidettävät rahastot

Erillään pidettävillä rahastoilla tarkoitetaan sellaisia oman varallisuuden eriä, joiden käyttö on rajoitettu ainoastaan tietyistä vastuista tai tietyistä riskeistä aiheutuvien tappioiden kattamiseen.

Lisäksi erillään pidettävien rahastojen hy-

väksymisestä omaan varallisuuteen säädetään komission asetuksen I osaston IV luvun 3 jakson 1 alajaksossa.

IV OSA

HENKIVAKUUTUS

13 luku

Henkivakuutus

1 §

Henkivakuutuksen laskuperusteet

Henkivakuutuksella sekä vakuutusluokista annetun lain vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvilla vakuutuksilla, silloin kun ne liittyvät henkivakuutusluokkaan 1 tai vastaaviin henkivakuutusluokan 3 vakuutus sopimukseen, on oltava 9 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen vastuuvelan laskuperusteiden lisäksi laskuperusteet, joissa määrätään, miten lasketaan:

1) vakuutusmaksut tai niitä vastaavat vakuutusturvan määrät;

2) määrä, joka vakuutuksenottajalla on oikeus saada, jos vakuutuksenottaja irtisanoo sopimuksensa kesken vakuutuskautta; ja

3) vakuutetun etuuden määräytyminen, jos vakuutuksenottaja keskeyttää vakuutusmaksujen maksamisen.

Uusien henkivakuutusten vakuutusmaksun laskuperusteita laadittaessa on huolehdittava vakuutettujen etujen turvaamisesta siten, että vakuutusyhtiö selviytyy kaikista vakuutusten sille aiheuttamista sitoumuksista joutumatta käyttämään muita varoja kuin näiden vakuutusten vakuutusmaksuja ja niiden sijoittamisesta saatavia tuottoja tavalla, joka saattaisi vaarantaa 11 luvun mukaisten pääomavaatimusten täyttymisen.

Vakuutusyhtiön on toimitettava tässä pykälässä tarkoitettut laskuperusteet Finanssivalvonnalle ennen niiden käyttöönottoa.

2 §

Lisätujen kohtuusperiaate

Päätettäessä lisätujen antamisesta vakuutuksille, joille on vakuutus sopimuksessa an-

nettu oikeus vakuutusten tuottaman ylijäämän perusteella mahdollisesti annettaviin lisäetuihin, on kohtuullisessa määrin otettava huomioon sekä näille vakuutuksille annettavien lisäetujen kokonaismäärän että niiden jakautumisen osalta näiden vakuutusten tuottaman ylijäämän määrä ja muodostumistapa. Lisäedut eivät saa vaarantaa yhtiön 11 luvun mukaisten pääomavaatimusten täyttymistä tai lisäetujen tason jatkuvuutta.

Vakuutuksille annettavilla lisäeduilla on oltava laskuperuste, josta selviää lisäetujen vaikutus vakuutusyhtiön 9 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun vastuuelkaan.

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset lisäetujen jakamista koskevat tavoitteet, jotka vakuutusyhtiön on julkaistava internetsivuillaan ja tilinpäätöksessään. Vakuutusyhtiön on vuosittain julkaistava internetsivuillaan ja tilinpäätöksessä selvitys siitä, kuinka tavoitteet ovat toteutuneet ja tarvittaessa perustelut sille, miksi tavoitteita ei ole saavutettu.

Finanssivalvonnan on julkaistava vuosittain sekä yhtiökohtaisia että keskenään mahdollisimman vertailukelpoisia tietoja siitä, miten vakuutusyhtiöt ovat soveltaneet 1 momentissa tarkoitettua kohtuusperiaatetta, sekä yhtiöiden tavoitteista ja niiden toteutumisesta.

13 a luku

Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan harjoittaminen samassa vakuutusyhtiössä

1 §

Henki- ja vahinkovakuutustoiminnan harjoittaminen samassa vakuutusyhtiössä

Jos henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoitetaan komposiittiyhtiössä, toimintojen erillisyyden järjestettävä 2—5 §:ssä säädetyn mukaisesti ja siten, etteivät vakuutetut edut vaarannu.

Kirjanpito on järjestettävä siten, että se osoittaa erikseen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan tuotot ja kulut. Kumpaankin toimintaan liittyvät yhteiset erät on vietävä kirjanpitoon Finanssivalvonnan hyväksymien jakoperusteiden mukaisesti.

2 §

Nimellisen vähimmäispääomavaatimuksen laskeminen

Vakuutusyhtiön on laskettava nimellinen vähimmäispääomavaatimus erikseen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan osalta 11 luvun 4 §:n mukaisesti.

Lisäksi vähimmäispääomavaatimuksen laskemisesta komposiittiyhtiössä säädetään komission asetuksen I osaston VII luvussa.

3 §

Nimellisen vähimmäispääomavaatimuksen täyttäminen

Vakuutusyhtiön on täytettävä nimellinen vähimmäispääomavaatimus erikseen henki- ja vahinkovakuutustoiminnan osalta. Nimelliset vähimmäispääomavaatimukset on täytettävä 12 luvun 11 §:n mukaisella vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Henkivakuutustoiminta ja vahinkovakuutustoiminta eivät saa vastata toisen toiminnan nimellisen vähimmäispääomavaatimuksen täyttämistä.

Nimellisten vähimmäispääomavaatimusten täytyessä vakuutusyhtiö voi ilmoitettuaan asiasta Finanssivalvonnalle käyttää henki- ja vahinkovakuutustoiminnan ylimääräistä omaa varallisuutta 11 luvun 2 §:ssä säädetyn vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi.

Vakuutusyhtiön on laadittava selvitys, jonka perusteella voidaan osoittaa ne oman perusvarallisuuden erät, joilla kunkin toiminnan nimellinen vähimmäispääomavaatimus täytetään.

4 §

Riittämätön oman perusvarallisuuden määrä

Jos vakuutusyhtiö ei täytä henki- tai vahinkovakuutustoiminnan osalta nimellistä vähimmäispääomavaatimusta, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä 25 luvussa säädettyihin valvontatoimenpiteisiin riippumatta toisen toiminnan tuloksista.

Sen estämättä, mitä 3 §:n 1 momentissa säädetään, hyväksyttäviä oman perusvaralli-

suuden eriä voidaan siirtää toimintojen välillä Finanssivalvonnan suostumuksella tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa.

14 luku

Osake- ja takuuosuusanti, optio- ja muut erityiset oikeudet osakkeisiin ja takuu-osuuksiin sekä osake- ja takuupääoman korottaminen

5 §

Keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön vakuutuksenottajaosakkaiden lisämaksu

Sellaisen keskinäisen vahinkovakuutusyhtiön vakuutuksenottajaosakkaille, jotka yhtiöjärjestyksen mukaan ovat lisämaksuvelvollisia, on viipymättä määrättävä lisämaksu, jos syntyneen tappion tai muun syyn takia yhtiön 11 luvun 4 §:n mukainen vähimmäispääoma-vaatimus ei täyty taikka jos selvitystilassa tai konkurssissa olevan yhtiön omaisuus ei riitä velkojen maksamiseen. Lisämaksun on oltava vähintään niin suuri kuin näiden tarkoitusten saavuttamiseksi tarvitaan ja enintään niin suuri kuin 4 luvun 4 §:ssä säädetään.

Jollei vakuutuksenottajaosakas määräaikana suorita hänen osalleen määrättyä lisämaksua, se on viipymättä pantava ulosottoimin perittäväksi. Jollei lisämaksua saada vakuutuksenottajaosakkaalta perityksi, puuttuva määrä on jaettava toisten vakuutuksenottajaosakkaiden suoritettavaksi enintään heidän lisämaksuvelvollisuutensa määrään, jos lisämaksun periminen on vielä tarpeen.

Lisämaksu viivästyskorkoineen on suoraan ulosottokelpoinen. Sen perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

15 luku

Luotonotto ja vakuuden antaminen

1 §

Luotonottoa koskevat yleiset säännökset

Vakuutusyhtiö saa ottaa luottoa ainoastaan:

1) välttämättömän maksuvalmiutensa hoitamiseksi;

2) työntekijän eläkelaiissa (395/2006) tarkoitettujen perusteiden mukaisena takaisinlainauksena;

3) jäljempänä 2 §:ssä tarkoitettuna pääomalinana;

4) oman henkilökuntansa omistamalta henkilöstörahostolta;

5) liiketoimintaansa liittyvinä tavanomaisina tililuottoina ja muina niihin rinnastettavina luottoina.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava 1 momentin 1 ja 3—5 kohdassa tarkoitettujen lainan ottamisesta Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset ilmoituksen antamisesta ja sen sisällöstä.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään vakuutusyhtiön oikeudesta ottaa luottoa, koskee vastaavasti vakuutusyhtiön tytäryhteisönä olevaa palveluyritystä ja sellaista tytäryhteisöä, jonka tehtävänä on vakuutusyhtiön puolesta suoraan tai välillisesti omistaa joukko-velkakirjalainoja, lainasaamisia ja muita saamisia, osakkeita tai muita arvopapereita tai kiinteistöjä tai muuta vastaavaa omaisuutta. Tytäryhteisö voi kuitenkin ottaa luottoa emoyhtiönä olevalta vakuutusyhtiöltä.

Vakuutusyhtiö voi tehdä arvopaperin takaisinostosopimuksia.

16 luku

Vakuutusyhtiön varojen jakaminen

5 §

Jaettava määrä

Vakuutusyhtiö ei saa jakaa varoja osakkeille, jos yhtiö ei täytä 11 luvussa säädettyjä pääomavaatimuksia tai 9 taikka 10 luvun mukaista vastuuelkaa koskevia vaatimuksia taikka jos tiedetään tai pitäisi tietää, että yhtiö on maksukyvytön. Varoja ei myöskään saa jakaa, jos tiedetään tai pitäisi tietää, että varojen jakaminen aiheuttaa yhtiön maksukyvyttömyyden tai sen, että 11 luvussa säädetty pääomavaatimukset taikka 9 tai 10 luvun mukaista vastuuelkaa koskevat vaatimukset eivät enää täyty.

12 §

Luottoa ja sijoittamista koskevat päätökset eräissä tapauksissa

Vakuutusyhtiön kanssa samaan konserniin tai 26 luvun mukaiseen vakuutusyhtiöryhmään taikka rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun ryhmittymään kuuluvalla yhtiöllä annettavaa luottoa ja tällaiseen yhtiöön sijoittamista koskevat merkittävät tai periaatteelliset päätökset on tehtävä vakuutusyhtiön hallituksessa.

Mitä 1 momentissa säädetään luoton antamisesta, sovelletaan myös takauksen antamiseen tai muuhun vakuuden asettamiseen toisen antaman luoton maksamisesta.

17 luku

Osake- ja takuupääoman alentaminen ja takuupääoman takaisinmaksu

2 §

Päätöksenteko

Vakuutusyhtiö ei saa alentaa perustamis-
pääomaansa 2 luvun 1 a §:ssä säädettyä pienemmäksi.

19 luku

Sulautuminen ja vähemmistöosakkeiden lunastaminen

3 §

Sulautumissuunnitelma ja tilintarkastajan lausunto

Sen lisäksi, mitä osakeyhtiölain 16 luvun 3 §:ssä säädetään, sulautumissuunnitelmassa on oltava:

- 1) ehdotus sulautuvan yhtiön vakuutus-
kannan sekä muiden varojen ja velkojen siirtymisestä vastaanottavalle yhtiölle;
- 2) selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä;
- 3) selvitys tämän luvun 2 §:n 3 momen-

tissa mainituista seikoista, jos vastaanottava yhtiö on keskinäinen vakuutusyhtiö;

4) selvitys siitä, että vastaanottava yhtiö täyttää sulautumisen jälkeen tämän lain 9 ja 10 luvun mukaista vastuuvelkaa koskevat vaatimukset ja 11 luvussa ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvussa säädettyt pääomavaatimukset tai eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain (1114/2006) vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa ja eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetussa laissa säädettyt vakavaraisuusvaatimukset.

Mitä osakeyhtiölain 16 luvun 4 §:n 1 momentissa säädetään tilintarkastajan lausunnosta, sovelletaan myös vakuutusyhtiöön. Tilintarkastajan ei kuitenkaan tarvitse antaa lausuntoa 1 momentin 4 kohdan osalta 10—12 ja 13 a luvussa tarkoitetuista seikoista. Lisäksi tilintarkastajalta edellytetään tämän lain 7 luvun 3 §:n mukaista pätevyyttä.

20 luku

Vakuutusosakeyhtiön jakautuminen

3 §

Jakautumissuunnitelma ja tilintarkastajan lausunto

Sen lisäksi, mitä osakeyhtiölain 17 luvun 3 §:ssä säädetään, jakautumissuunnitelmassa on lisäksi oltava:

- 1) ehdotus jakautuvan yhtiön vakuutus-
kannan sekä muiden varojen ja velkojen jakamisesta kullekin jakautumiseen osallistuvalla yhtiöllä;
- 2) selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä;
- 3) selvitys siitä, että jakautumiseen osallistuvat yhtiöt täyttävät jakautumisen jälkeen tämän lain 9 ja 10 luvun mukaista vastuuvelkaa koskevat vaatimukset ja 11 luvussa ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvussa säädettyt pääomavaatimukset tai eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa ja eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja

vastuuvelan kattamisesta annetussa laissa säädetyt vakavaraisuusvaatimukset.

Mitä osakeyhtiölain 17 luvun 4 §:n 1 momentissa säädetään tilintarkastajan lausunnosta, sovelletaan myös vakuutusyhtiöön. Tilintarkastajan ei kuitenkaan tarvitse antaa lausuntoa 1 momentin 3 kohdan osalta 10—12 ja 13 a luvussa tarkoitetuista seikoista. Lisäksi tilintarkastajalta edellytetään tämän lain 7 luvun 3 §:n mukaista pätevyyttä.

21 luku

Vakuutuskannan luovuttaminen

2 §

Vakuutuskannan luovutusta koskeva suunnitelma

Luovuttavan ja vastaanottavan yhtiön hallitusten on laadittava kirjallinen vakuutuskannan luovutusta koskeva suunnitelma, joka on päivättävä ja allekirjoitettava.

Vakuutuskannan luovuttamista koskevassa suunnitelmassa on oltava:

1) luovuttavan ja vastaanottavan yhtiön toiminimet, yritys- ja yhteisötunnukset tai vastaavat yksilöintitiedot ja kotipaikat;

2) selvitys vakuutuskannan luovuttamisen syystä;

3) tarvittaessa ehdotus vastaanottavan yhtiön yhtiöjärjestyksen muutoksesta;

4) ehdotus vakuutuskannan luovuttamisesta mahdollisesti suoritettavasta vastikkeesta ja sen ehdoista;

5) selvitys luovuttavan ja vastaanottavan yhtiön hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenelle, toimitusjohtajalle, tilintarkastajalle ja 3 §:ssä tarkoitetulle tilintarkastajalle annettavista erityisistä eduista ja oikeuksista;

6) selvitys siitä, mitä on sovittu luovutettaviin vakuutuksiin perustuvasta osakkuudesta vastaanottavassa yhtiössä, jos vastaanottava yhtiö on keskinäinen vakuutusyhtiö;

7) selvitys luovutettavasta vakuutuskannasta ja sen katteena siirrettäväksi sovitusta varallisuudesta;

8) selvitys siirtyvästä tasoitusmäärästä;

9) selvitys siitä, että luovuttava vakuutusyhtiö, joka ei ole selvitystilassa, ja vastaanottava vakuutusyhtiö täyttävät luovutuksen jäl-

keen tämän lain 9 ja 10 luvun mukaista vastuvelkaa koskevat vaatimukset ja 11 luvussa ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvussa säädetyt pääomavaatimukset tai eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuvelan kattamisesta annetun lain vastuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa ja eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemisesta ja vastuvelan kattamisesta annetussa laissa säädetyt vakavaraisuusvaatimukset;

10) selvitys keskinäisen vakuutusyhtiön takuupääoman takaisin maksamisesta 4 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tilanteessa;

11) ehdotus suunnitellusta vakuutuskannan luovutusajankohdasta.

7 §

ETA-valtioiden valvontaviranomaisten suostumus vakuutuskannan luovuttamiseen

Jos Finanssivalvonta ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun pyyntö on saapunut vastaanottajalle, saanut vastausta niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisilta, joilta Finanssivalvonta on 6 §:n 1 momentin nojalla pyytänyt vahvistusta tai suostumusta taikka joille Finanssivalvonta on 6 §:n 2 momentin nojalla antanut mahdollisuuden tulla kuuluksi, näiden katsotaan vahvistaneen vastaanottavan yhtiön täyttävän pääomavaatimukset taikka antaneen suostumuksen tai myönteisen lausunnon vakuutuskannan luovuttamiseen.

17 §

Sijoittautumisoikeuden ja palvelujen vapaan tarjonnan perusteella tehtyjen vakuutusten vakuutuskannan luovuttaminen ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella luovuttaa 3 luvun 1 §:ssä tarkoitetun sijoittautumisoikeuden ja 6 §:ssä tarkoitetun palvelujen vapaan tarjoamisen oikeuden perusteella tehtyjen vakuutussojmusten vakuutuskannan tai osan siitä ulkomaiselle vakuutusyhtiölle, jonka kotipaikka on Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (*ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö*).

Ennen 12 §:ssä tarkoitetun suostumuksen

antamista Finanssivalvonnan on hankittava vastaanottavan yhtiön kotivaltion valvontaviranomaisen vahvistus siitä, että vastaanottava yhtiö täyttää vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen Solvenssi II -direktiivin mukaiset vakuutusyhtiöille asetetut pääomavaatimukset sekä suostumus sen ETA-valtion valvontaviranomaiselta, jossa vahinkovakuutus-sopimuksen kattama riski 3 luvun 7 §:n mukaan sijaitsee tai jossa henkivakuutuksen ottaja asuu vakinaisesti tai, jos henkivakuutuksen ottaja on oikeushenkilö, se oikeushenkilön toimipaikka, johon sopimus liittyy, sijaitsee.

Jos luovutettavia vakuutus-sopimuksia on tehty 3 luvun 4 §:ssä tarkoitettu sivuliik-keestä käsin, Finanssivalvonnan on ennen tämän luvun 12 §:ssä tarkoitettua suostumuksen antamista annettava sivuliikkeen sijaintimaan vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle mahdollisuus tulla kuulluksi vakuutus-kannan luovuttamisesta.

Tässä pykälässä tarkoitettussa vakuutus-kannan luovuttamisessa on muutoin noudatettava, mitä edellä tässä luvussa säädetään, kuitenkin siten, että 3 §:ssä tarkoitettua tilin-tarkastajan lausuntoa ei tarvitse antaa vastaanottavalle yhtiölle, 5 §:n 2 momentissa tar-koitettu Finanssivalvonnan kuulutus vakuu-tusvelkojille julkaistaan luovuttavan yhtiön kustannuksella, tätä kuulutusta ei anneta vas-taanottavan yhtiön vakuutusvelkojille eikä luovuttamiseen sovelleta 15 ja 16 §:ää. Tä-män luvun 4 §:n 2 ja 3 momenttia, 8—10 §:ää, 12 §:n 1 momentin 3 kohtaa ja 5 luvun 21 §:n 3 momenttia ei sovelleta vas-taanottavaan yhtiöön.

Jos Finanssivalvonta ei ole kolmen kuu-kauden kuluessa siitä, kun pyyntö on saapu-nut vastaanottajalle, saanut vastausta niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisilta, joilta Finanssivalvonta on 2 momentin nojalla pyy-tänyt vahvistusta tai suostumusta taikka joille Finanssivalvonta on 3 momentin nojalla anta-nut mahdollisuuden tulla kuulluksi, katsotaan näiden vahvistaneen vastaanottavan yhtiön täyttävän pääomavaatimukset taikka antaneen suostumuksen tai myönteisen lausunnon va-kuutuskannan luovuttamiseen.

Finanssivalvonta ei saa antaa 12 §:ssä tar-koitettua suostumusta vakuutuskannan luo-vuttamiselle, jos vastaanottavalta vakuutus-

yhtiöltä on vaadittu 25 luvun 5 §:ssä tarkoi-tettu tervehdyttämissuunnitelma taikka 25 lu-vun 6 §:ssä tarkoitettu rahoitussuunnitelma ja jos Finanssivalvonta katsoo, että vakuutusso-pimuksista johtuvat vakuutuksenottajien oi-keudet tai jälleenvakuutusyrityksen sopimus-velvoitteet ovat uhattuina.

18 §

Muun vakuutuskannan luovuttaminen ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella luovuttaa muun kuin 17 §:ssä tarkoitettua vakuutuskannan tai sen osan ul-komaiselle ETA-vakuutusyhtiölle.

Ennen 12 §:ssä tarkoitettua suostumuksen antamista Finanssivalvonnan on hankittava vastaanottavan yhtiön kotivaltion vakuutus-valvonnasta vastaavan viranomaisen vahvis-tus siitä, että vastaanottava yhtiö täyttää va-kuutuskannan luovutus huomioon ottaen Sol-venssi II -direktiivin mukaiset pääomavaati-mukset.

Tässä pykälässä tarkoitettussa vakuutus-kannan luovuttamisessa on muutoin nouda-tettava, mitä edellä tässä luvussa säädetään, kuitenkin siten, että 3 §:ssä tarkoitettua tilin-tarkastajan lausuntoa ei tarvitse antaa vas-taanottavalle yhtiölle, 5 §:n 2 momentissa tar-koitettu Finanssivalvonnan kuulutus vakuu-tusvelkojille julkaistaan luovuttavan yhtiön kustannuksella ja tätä kuulutusta ei anneta vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille. Tä-män luvun 4 §:n 2 ja 3 momenttia, 8—10 §:ää, 12 §:n 1 momentin 3 kohtaa ja 5 luvun 21 §:n 3 momenttia ei sovelleta vas-taanottavaan yhtiöön.

19 §

Vakuutuskannan vastaanottaminen ulkomaiselta ETA-vakuutusyhtiöltä

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella vastaanottaa vakuutuskannan tai sen osan ulkomaiselta ETA-vakuutusyhti-öltä. Finanssivalvonnan on annettava suostu-muksensa vakuutuskannan vastaanottami-selle, jos 12 §:ssä säädetty edellytykset täyt-tyvät.

Finanssivalvonnan on annettava vastauksensa tiedoksi luovuttavan yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun lausuntopyyntö on saapunut Finanssivalvonnalle. Jos Finanssivalvonta ei ole antanut määräajassa vastausta luovuttavan yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle, Finanssivalvonnan katsotaan antaneen suostumuksensa vakuutuskannan luovuttamiseen.

22 luku

Yhtiömuodon muuttaminen

2 §

Yksityisen vakuutusyhtiön muuttaminen julkiseksi vakuutusyhtiöksi

Yhtiökokouksen päätös yksityisen vakuutusosakeyhtiön tai keskinäisen vakuutusyhtiön muuttamisesta julkiseksi yhtiöksi on tehtävä 5 luvun 21 §:ssä tarkoitetulla määränemmistöllä.

Yksityinen vakuutusosakeyhtiö voidaan muuttaa julkiseksi vakuutusosakeyhtiöksi ja keskinäinen vakuutusyhtiö julkiseksi keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi vain, jos yhtiö täyttää tämän lain 9 ja 10 luvun mukaista vastuovelkaa koskevat vaatimukset ja 11 luvussa ja, jos yhtiö on komposiittiyhtiö, 13 a luvussa säädettyt pääomavaatimukset tai eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemista ja vastuuvelan kattamisesta annetun lain vastuuvelan katetta koskevat vaatimukset sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa ja eläkelaitosten vakavaraisuusrajan laskemista ja vastuuvelan kattamisesta annetussa laissa säädettyt vakavaraisuusvaatimukset ja jos yhtiön yhtiöjärjestys täyttää julkisen vakuutusyhtiön yhtiöjärjestykselle tässä laissa asetetut vaatimukset. Vakuutusyhtiön on ilmoitettava julkiseksi vakuutusosakeyhtiöksi tai julkiseksi keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi muuttamista koskeva yhtiöjärjestyksen muutos rekisteröitäväksi kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan vahvistettua vakuutusyhtiön yhtiöjärjestyksen, tai muutos raukeaa.

Vakuutusyhtiö muuttuu julkiseksi vakuutusyhtiöksi, kun yhtiömuodon muutosta kos-

keva yhtiöjärjestyksen muutos rekisteröidään kaupparekisteriin.

23 luku

Selvitystila ja konkurssi

Yleiset säännökset

1 §

Osakeyhtiölain ja konkurssilain soveltaminen

— — — — —
 Jos vakuutusyhtiö ei jatka vakuutustoiminnan harjoittamista koko vakuutuskannan luovuttamisen jälkeen kuuden kuukauden kuluessa vakuutuskannan luovuttamisesta tai jos yhtiön päätös jatkaa muuta liiketoimintaa raukeaa 21 luvun 14 §:n 3 momentin nojalla rekisteröinnin laiminlyönnin tai epäämisen perusteella, yhtiön selvitystilaan ja yhtiön purkamiseen sovelletaan, mitä osakeyhtiölain 20 luvun 1—22 §:ssä säädetään osakeyhtiön selvitystilasta ja purkamisesta.

Muissa kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitetussa tilanteessa vakuutusyhtiön selvitystilaan tai konkurssiin ei sovelleta osakeyhtiölakia. Jollei jäljempänä tästä luvusta muuta johdu, vakuutusyhtiön konkurssiin sovelletaan konkurssilakia (120/2004).

2 §

Selvitystilaan asettamisen edellytykset

Vakuutusyhtiö on asetettava selvitystilaan ja purettava, jos:

- 1) vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 4 §:ssä tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 2 momentissa säädettyä vähimmäispääomavaatimusta eikä tilannetta ole korjattu tämän luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitettussa määräajassa 25 luvun 6 §:ssä tai työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:n 2 momentissa tarkoitettua rahoitussuunnitelman mukaisesti; tai
- 2) vakuutusyhtiön toimilupa on peruutettu Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n 1 tai 2 momentin perusteella.

Selvitystilaan asettaminen voidaan tehdä ilman 25 luvun 9 §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä tai sen jälkeen, kun näihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

3 §

*Kokouskutsu selvitystilaan asettamisesta
päättävään yhtiökokoukseen*

Jos vakuutusyhtiö tai työeläkevakuutusyhtiö on 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan asetettava selvitystilaan, hallituksen on viipymättä kutsuttava yhtiökokous koolle päättämään yhtiön asettamisesta selvitystilaan viimeistään kuukauden kuluessa vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä. Finanssivalvonta voi pidentää selvitystilaan asettamisen määräaikaan enintään kolmella kuukaudella 25 luvun 6 §:ssä tai enintään kuudella kuukaudella työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:n 2 momentissa tarkoitetun lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelman toteuttamiseksi ja vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseksi, jos vakuutetut edut eivät tämän seurauksena vaarannu.

Sen lisäksi, mitä yhtiöjärjestyksessä määrätään, kutsu on lähetettävä kirjallisena jokaiselle osakkaalle, jonka osoite on yhtiön tiedossa. Hallituksen on annettava tieto kutsusta yhtiökokoukseen Finanssivalvonnalle.

Kutsussa on mainittava hallituksen päätösehdotuksen pääasiallinen sisältö. Hallituksen päätösehdotukseen on liitettävä lisäksi 25 luvun 8 §:ssä tarkoitettu tilinpäätös ja toimintakertomus ja niitä koskeva tilintarkastajan lausunto. Ehdotus liitteineen on pidettävä vakuutusyhtiön pääkonttorissa osakkaiden nähtävänä vähintään viikon ajan ennen yhtiökokousta ja viipymättä lähetettävä osakkaalle, joka sitä pyytää, sekä asetettava nähtäväksi yhtiökokouksessa.

Jos hallitus ja toimitusjohtaja eivät ole tehneet 3 momentissa tarkoitettua tilinpäätöstä, Finanssivalvonta kutsuu selvitystilasta päättävän yhtiökokouksen koolle noudattaen, mitä 25 luvun 8 §:ssä säädetään.

4 §

Selvitystilaan asettamisesta päättäminen

Vakuutusyhtiön yhtiökokouksen on päätettävä yhtiön asettamisesta selvitystilaan ja sen purkamisesta, jos yhtiö ei täytä vähimmäispääomavaatimusta, eikä tilannetta ole korjattu yhtiökokoukseen mennessä.

Finanssivalvonnan on määrättävä yhtiö selvitystilaan ja purettavaksi, jollei yhtiökokous tee 1 momentissa edellytettyä päätöstä.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, Finanssivalvonta määrää vakuutusyhtiön välittömästi ja ilman yhtiökokouksen päätöstä selvitystilaan ja purettavaksi, jos vakuutusyhtiön toimilupa on peruutettu Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n 1 tai 2 momentin perusteella.

Finanssivalvonnan on ilmoitettava 3 momentissa tarkoitettua määräyksestä sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:ssä tarkoitettua määräajasta puutteen korjaamiseksi sekä määräyksestä Patentti- ja rekisterihallitukselle, joka merkitsee määräajan ja määrärahyksen rekisteriin viran puolesta.

25 luku

**Vakuutusyhtiön ja
vakuutusomistusyhteisön valvonta***Finanssivalvonnan valvontatehtävät ja niihin
liittyvät oikeudet*

1 §

Finanssivalvonnan valvontatehtävät

Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa, että vakuutusyhtiöt noudattavat vakuutus toimintaa koskevaa lainsäädäntöä ja hyvää vakuutus tapaa. Finanssivalvonnan harjoittaman valvonnan on perustuttava tulevaisuuteen suuntautuvaan ja riskilähtöiseen lähestymistapaan. Valvonnan on oltava säännöllistä. Finanssivalvonnan on vahvistettava kunkin vakuutusyhtiön osalta valvontatoimenpiteidensä vähimmäistiheys ja laajuus.

Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa erityisesti, että vakuutusyhtiö täyttää vaatimukset, jotka koskevat:

- 1) 6 luvussa säädettyä johtoa, hallintojärjestelmää, aktuaaritoimintaa ja vastuullista vakuutusmatemaattikkoa sekä sijoittamista;
- 2) 10 luvussa säädettyä vastuovelkaa;
- 3) 11 luvussa säädettyä pääomavaatimusten täyttämistä ja kokonaisia tai osittaisia sisäisiä malleja; sekä
- 4) 12 luvussa säädettyä oman varallisuuden laatua ja määrää.

Finanssivalvonnan tehtävänä on arvioida myös vakuutusyhtiön kykyä selviytyä yhtiön taloudelliseen tilanteeseen vaikuttavista epäedullisista muutoksista sekä menetelmiä, joilla yhtiö varautuu tällaisiin tilanteisiin. Lisäksi Finanssivalvonta valvoo vakuutusyhtiöiden markkinointia ja sopimusehtojen käyttöä.

Finanssivalvonta valvoo myös suomalaisia vakuutusomistusyhteisöjä siten kuin tässä laissa säädetään.

3 §

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetussa lain 18 §:n 1 momentissa säädetään, vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot 6 luvussa säädetystä yhtiön johdosta, hallintojärjestelmästä ja vastuullisesta vakuutusmatemaatikosta ja sijoittamisesta, 10—12 luvussa säädetystä yhtiön käyttämisestä arvostusperiaatteista sekä yhtiön taloudellisesta asemasta. Toimitettavista tiedoista on käytävä ilmi vakuutusyhtiön liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä siihen liittyvät riskit. Tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina. Tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti ymmärrettävässä muodossa. Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia.

Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle riski- ja vakavaraisuusarvion tulokset 1 momentissa tarkoitettujen valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen yhteydessä. Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle hallituksen hyväksymä riski- ja vakavaraisuusarvio kahden viikon kuluessa sen valmistumisesta.

Henkivakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle selvitys 9 luvun mukaisen vastuuelan laskemisesta sekä tutkimus vakuutustoiminnasta. Finanssivalvonta antaa tarkemmat määräykset selvityksen ja tutkimuksen laatimisesta.

Vakuutusyhtiön tulee vuosittain kuukauden kuluessa siitä yhtiökokouksesta, jossa ti-

linpäätos ja toimintakertomus on vahvistettu tai Finanssivalvonnan hyväksymänä myöhempänä ajankohtana, toimittaa Finanssivalvonnalle selvitys toiminnastaan sen mukaan kuin Finanssivalvonta erikseen määrää.

Suomalaisen vakuutusomistusyhteisön on vuosittain toimitettava Finanssivalvonnalle oma tilinpäätöksensä ja toimintakertomuksensa sekä konsernitilinpäätöksensä Finanssivalvonnan määräämässä ajassa.

Lisäksi tietojen julkistamisesta, olennaisuudesta, julkistamatta jättämisestä, valvontaa varten annettavista tiedoista sekä määräajoista, julkistamisen tavoista ja tietojen päivittämisestä säädetään komission asetuksen I osaston XII ja XIII luvussa.

4 §

Pääomavaatimuksen korottaminen

Finanssivalvonta voi päättää korottaa vakuutusyhtiön 11 luvun 2 §:n mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta seuraavissa poikkeustilanteissa:

1) vakuutusyhtiön riskiprofiili poikkeaa merkittävästi vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista silloin, kun vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettu 11 luvussa säädetyn standardikaavan mukaisesti ja 11 luvun 34 §:n nojalla esitetty vaatimus sisäisen mallin käytöstä ei ole tarkoituksenmukainen tai on ollut tehoton taikka kokonaista tai osittaista sisäistä mallia kehitetään parhaillaan 11 luvun 34 §:n mukaisesti;

2) vakuutusyhtiön riskiprofiili poikkeaa merkittävästi vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista silloin, kun vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettu 11 luvun mukaista sisäistä mallia tai osittaista sisäistä mallia käyttäen ja tietyt määrällisesti ilmaistavat riskit on määritetty puutteellisesti, ja mallin mukauttaminen vastaamaan paremmin asianomaista riskiprofiilia ei ole toteutunut määrääjässä;

3) vakuutusyhtiön riskiprofiili poikkeaa merkittävästi korjausten ja siirtymätoimenpiteiden perusoletuksista, kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai volatili-teettikorjausta tai vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun

lain 11 §:n 1—6 momentissa ja 12 §:n 1—6 momentissa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä;

4) vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä eroaa merkittävästi 6 luvussa säädetystä ja nämä erot estävät yhtiötä tunnistamasta, mittaamasta, seuraamasta ja hallinnoimasta asianmukaisesti siihen kohdistuvia riskejä ja ilmoittamasta niistä ja muiden toimenpiteiden toteuttaminen ei todennäköisesti korjaisi puutteita määräajassa.

Pääomavaatimuksen korotus on laskettava 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 11 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisesti. Pääomavaatimuksen korotus on 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa oltava oikeassa suhteessa niistä puutteista johtuviin olennaisiin riskeihin, joiden johdosta Finanssivalvonta on päättänyt korottaa pääomavaatimusta.

Edellä 1 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa Finanssivalvonnan on varmistettava, että vakuutusyhtiö korjaa puutteet, jotka johtivat pääomavaatimuksen korottamiseen.

Finanssivalvonnan on arvioitava 1 momentissa tarkoitettua pääomavaatimuksen korotusta vähintään kerran vuodessa. Korotus on poistettava, kun vakuutusyhtiö on korjannut puutteet, jotka johtivat korotuksen käyttöönottoon.

Jos pääomavaatimusta on korotettu, 11 luvun 2 §:n mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus korvataan vakavaraisuuspääomavaatimuksella, johon on sisällytetty käyttöön otettu pääomavaatimuksen korotus. Edellä 10 luvun 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua riskimarginaalia laskettaessa vakavaraisuuspääomavaatimus ei saa kuitenkaan sisältää tämän pykälän 1 momentin 4 kohdan nojalla määrättyä pääomavaatimuksen korotusta.

*Ilmoitusvelvollisuus ja toimenpiteet
pääomavaatimusten jäädessä täyttämättä*

5 §

*Vakavaraisuuspääomavaatimuksen
täyttämättä jääminen*

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle välittömästi, jos yhtiö havaitsee,

ettei se enää täytä 11 luvun 2 §:ssä säädettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai että vakavaraisuuspääomavaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Vakuutusyhtiön on toimitettava kahden kuukauden kuluessa vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen havaitsemisesta Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelma.

Vakuutusyhtiön on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhtiö kuuden kuukauden kuluessa pääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen havaitsemisesta täyttää uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen tai muuttaa riskiprofiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi.

Finanssivalvonta voi tarvittaessa jatkaa 3 momentin mukaista määräaika kolmella kuukaudella.

Jos rahoitusmarkkinoilla ilmenee poikkeuksellisia häiriöitä, Finanssivalvonta voi pidentää 4 momentin mukaista jatkettua määräaika kohtuullisella enintään seitsemän vuoden pituisella lisäajalla ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät. Vakuutusyhtiön on tällöin toimitettava Finanssivalvonnalle kolmen kuukauden välein selvitys, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja se, miten yhtiö on edistynyt vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämässä tai riskiprofiilin muuttamisessa.

Edellä 5 momentissa tarkoitettu määräaika on peruutettava, jos 5 momentissa tarkoitettu selvitys osoittaa, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämässä tai riskiprofiilin muuttamisessa ei ole merkittävästi edistytty vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteamisen ja selvityksen toimittamisen välisenä aikana.

6 §

*Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä
jääminen*

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle välittömästi, jos yhtiö havaitsee, ettei se enää täytä 11 luvun 4 §:ssä säädettyä vähimmäispääomavaatimusta tai että vaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Vakuutusyhtiön on toimitettava kuukauden kuluessa vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma. Rahoitussuunnitelmassa on osoitettava, että yhtiö täyttää kolmen kuukauden kuluessa pääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen havaitsemisesta uudelleen vähimmäispääomavaatimuksen tai muuttaa riskiprofiiliin siten, että vähimmäispääomavaatimus täyttyy.

7 §

Tervehdyttämis- ja rahoitussuunnitelmassa esitettävät tiedot

Edellä 5 §:ssä tarkoitettuun yhtiön taloudellisen aseman tervehdyttämissuunnitelmaan ja 6 §:ssä tarkoitettuun lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelmaan on sisällytettävä ainakin:

- 1) arviot yleiskuluista ja palkkioista sekä muista hallintokustannuksista;
- 2) arviot tuloista ja menoista ensivakuutusliiketoiminnan sekä tulevan ja menevän jälleenvakuutuksen osalta;
- 3) taseen kehittymistä koskeva ennuste;
- 4) arviot 10 luvussa säädetyn vastuuvelan kattamiseen ja 11 luvussa säädettyjen pääomavaatimusten täyttämiseen tarkoitetuista varoista; ja
- 5) jälleenvakuutusta koskevat periaatteet.

8 §

Tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatiminen

Jos vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 4 §:n tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöstä annetun lain 17 §:n 2 momentin mukaista vähimmäispääomavaatimusta, hallituksen ja toimitusjohtajan on viivytyksettä ja viimeistään kahden kuukauden kuluessa laadittava tilinpäätös ja toimintakertomus siltä ajalta, jolta tilinpäätöstä ja toimintakertomusta ei vielä ole esitetty yhtiökokouksessa, sekä annettava ne tilintarkastajalle tarkastettaviksi. Tällöin on noudatettava, mitä tämän lain 8 luvussa säädetään tilinpäätöksestä ja toimintakertomuksesta sekä tilintar-

kastuslaissa tilintarkastuskertomuksesta. Jos tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen aika käsittää myös edellisen tilikauden, tältä tilikaudelta on annettava erillinen tilinpäätös ja toimintakertomus.

Jos hallitus ja toimitusjohtaja eivät ole tehneet 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa tilinpäätöstä ja toimintakertomusta, Finanssivalvonnan tulee kehottaa hallitusta ja toimitusjohtajaa viivytyksettä laatimaan tilinpäätös ja toimintakertomus ja antamaan ne tilintarkastajien tarkastettaviksi. Jollei kehotusta noudateta, Finanssivalvonnalla on oikeus laadituttaa tilinpäätös ja toimintakertomus ja antaa ne tilintarkastajien tarkastettaviksi.

9 §

Luovutus- ja panttauskielto

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen turvaamiseksi kieltää suomalaista vakuutusyhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta omaisuuttaan, jos:

1) vakuutusyhtiö ei täytä 9 ja 10 luvussa säädettyjä vastuuvelkaa koskevia vaatimuksia tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 15 §:ssä säädettyjä vastuuvelan määrää ja vastuuvelan katetta koskevia vaatimuksia;

2) vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 4 §:ssä tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 2 momentissa säädettyä vähimmäispääomavaatimusta;

3) vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 2 §:ssä säädettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai työeläkevakuutusyhtiön vakavaraisuuspääoma on alle työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 1 momentissa säädetyn vakavaraisuusrajan ja Finanssivalvonnalla on aihetta olettaa yhtiön taloudellisen tilan edelleen heikkenevän taikka jos se katsoo yhtiön olevan joutumassa tällaiseen tilaan.

Finanssivalvonta voi 1 momentissa säädettyin edellytyksin kieltää vakuutusyhtiötä myös suorittamasta vakuutuksen takaisinostoa vakuutuksenottajille. Mitä tässä laissa säädetään omaisuuden luovutus- ja panttauskiellosta, sovelletaan kieltopäätökseen 13 §:n 2 momentissa olevin poikkeuksin.

Finanssivalvonta voi pyytää niiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia, joissa yhtiö harjoittaa vakuutustoimintaa 3 luvun 1 ja 6 §:n perusteella, ryhtymään kotivaltiossaan tämän pykälän 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

Vakuutusyhtiön omaisuuden määrittäminen luovutus- ja panttauskieltoon saa kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi erityisestä syystä päättää kiellon jatkamisesta enintään kolmella kuukaudella.

13 §

Luovutus- ja panttauskiellon vaikutukset vakuutusyhtiön toimintaan

Omaisuuden luovutus- ja panttauskielto ei vaikuta vakuutusyhtiön hallituksen, toimitusjohtajan ja mahdollisen hallintoneuvoston asemaan ja tehtäviin. Vakuutusyhtiöllä säilyy omaisuuden luovutus- ja panttauskiellon aikana valta määrätä toiminnastaan ja omaisuudesta, jollei 2 momentista muuta johdu.

Vakuutusyhtiö saa luovuttaa tai pantata kiellon alaista omaisuuttaan vain, jos asiamies siihen suostuu. Kielto ei estä omaisuuden tavanomaista käyttöä. Suostumus ei kuitenkaan ole tarpeen, jos kyseessä on yhtiön tavanomaiseen liiketoiminnan harjoittamiseen kuuluva toimi, joka ei ole ehdoiltaan, merkitykseltään tai riskiltään epätavallinen. Liiketoimeen, jonka arvo on suurempi kuin 1 000 000 euroa tai 1 prosenttia vakuutusyhtiön 11 luvun 2 §:n mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksytyin 12 luvun mukaisen oman varallisuuden ja vähimmäispääomavaatimuksen erotuksesta tai työeläkevakuutusyhtiön työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 7 luvun mukaisesti lasketun vakavaraisuuspääoman ja vähimmäispääomavaatimuksen erotuksesta, on aina haettava asiamiehen suostumus. Vakuutuksen takaisinostoarvoa ei kuitenkaan saa suorittaa vakuutuksenottajille ilman asiamiehen suostumusta.

Kiellon vastainen toimi on pätemätön, paitsi jos toinen osapuoli ei tiennyt eikä hänen pitänytkään tietää, ettei vakuutusyhtiöllä ollut oikeutta tehdä kyseistä oikeustointia.

Asetukset ja määräykset sekä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat tiedot

23 §

24 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) 3 §:n 3—5 momentissa tarkoitetuista tiedoista, niitä koskevien asiakirjojen muodosta ja niiden säännöllisestä toimittamisesta Finanssivalvonnalle;

2) 19 §:n 1 momentissa tarkoitettujen ilmoituksen sisällöstä;

3) 7 §:ssä ja työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:ssä tarkoitettussa suunnitelmassa annettavista tiedoista.

25 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen

Jos Finanssivalvonta antaa 24 §:n 1 kohdan nojalla tarkempia määräyksiä yhtä vuotta lyhyemmistä valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden määräajoista, Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa päätöksellään rajoittaa raportointivelvollisuutta seuraavissa tapauksissa:

1) tietojen antaminen olisi liian suuri riskien laatuun ja laajuuteen nähden;

2) tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten;

3) vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta;

4) vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti;

5) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Finanssivalvonta ei saa rajoittaa 26 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun vakuutusyhtyrühmään kuuluvan vakuutusyhtiön valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia, jos raportointi tapahtuu useammin kuin kerran vuodessa. Finanssivalvonta saa kuitenkin yksittäistapauksessa rajoittaa vakuutusyhtiön raportointivel-

vollisuutta, jos vakuutusyhtiö osoittaa, että useammin kuin vuosittain tapahtuva raportointi on epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon vakuutusyhtyriskiryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien laatu ja laajuus.

Valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta koskeva rajoitus myönnetään vain vakuutusyhtiölle, joka edustaa enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienimmät vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa kyseisiä helpotuksia raportointivelvollisuudesta.

Vähimmäispääoman valvontaan liittyvästä säännöllisestä raportointivelvollisuudesta säädetään 11 luvussa.

26 §

Eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa rajoittaa vakuutusyhtiön eräkohtaista raportointivelvollisuutta tai vapauttaa sen siitä seuraavissa tapauksissa:

- 1) tietojen antaminen olisi liian suuri riskite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden;
- 2) tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten;
- 3) vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta;
- 4) vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Finanssivalvonta ei saa vapauttaa 26 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun vakuutusyhtyriskiryhmään kuuluvia vakuutusyhtiöitä eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta. Finanssivalvonta saa kuitenkin yksittäistapauksessa vapauttaa vakuutusyhtiön eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos vakuutusyhtiö osoittaa, että eräkohtainen raportointivelvollisuus on epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon vakuutusyhtyriskiryhmän liiketoimintaan liittyvien

riskien laatu ja laajuus sekä rahoitusjärjestelmän vakaus.

Valvontaan liittyvää eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskeva rajoitus tai vapautus myönnetään vain vakuutusyhtiölle, joka edustaa enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienimmät vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa kyseisiä helpotuksia raportointivelvollisuudesta.

27 §

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat tiedot pääomavaatimuksen korotuksista

Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tiedot keskimääräisestä pääomavaatimuksen korotuksesta vakuutusyhtiötä kohden sekä edellisenä vuonna määräytyistä korotuksista, jotka on esitettävä prosenttiosuuksina vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Lisäksi Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 25 luvun 25 §:ssä tai 26 luvun 43 §:ssä tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta koskevaa rajoitusta, erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 25 luvun 26 §:ssä tai 26 luvun 43 §:ssä tarkoitettua eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina jäsenvaltion vakuutusyhtiöiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismäärästä.

26 luku

Ryhmävalvonta ja ryhmän vakavaraisuuslaskenta*Määritelmät ja soveltamisala*

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* yritystä, jolla on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla määräysvalta toisessa yrityksessä sekä yritystä, jolla Finanssivalvonta katsoo olevan tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä;

2) *tytäryrityksellä* yritystä, jossa emoyrityksellä on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla määräysvalta ja yritystä, jossa Finanssivalvonta katsoo emoyrityksellä olevan tosiasiallinen määräysvalta;

3) *omistusyhteydellä* sitä, että:

a) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välille syntyy 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus;

b) kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua määräysvallan kautta pidetään hallussa vähintään 20 prosenttia yrityksen äänivallasta tai osakkeista, jäsenosuuksista, takuuosuuksista tai yhtiöosuuksista;

c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö pitää hallussaan suoraan tai välillisesti äänivaltaa tai osakkeita, jäsenosuuksia, takuuosuuksia tai yhtiöosuuksia sellaisessa yrityksessä, jossa Finanssivalvonta katsoo tosiasiallisesti käytettävän huomattavaa vaikutusvaltaa;

4) *osakasyrityksellä* emoyritystä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä tai jota johdetaan yhtenäiseltä pohjalta toisen yrityksen kanssa tehdyn sopimuksen taikka näiden yritysten perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräysten nojalla taikka jonka hallituksen tai siihen verrattavan toimielimen enemmistöön kuuluu toisen yrityksen kanssa samoja henkilöitä;

5) *osakasyrityksenä olevalla vakuutusyrityksellä* sellaista vakuutusyritystä, joka on

osakasyrityksenä vähintään yhdessä vakuutusyrityksessä tai kolmannen maan vakuutusyrityksessä;

6) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai yritystä, jossa toisella yrityksellä on omistusyhteys tai jota johdetaan yhtenäiseltä pohjalta toisen yrityksen kanssa tehdyn sopimuksen taikka näiden yritysten perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräysten nojalla taikka jonka hallituksen tai siihen verrattavan toimielimen enemmistöön kuuluu toisen yrityksen kanssa samoja henkilöitä;

7) *vakuutusyrityksellä* vakuutusyhtiötä, työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa tarkoitettua työeläkevakuutusyhtiötä lukuun ottamatta, sekä vastaavaa ulkomaista vakuutusenantajaa, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa;

8) *kolmannen maan vakuutusyrityksellä* ulkomaista yritystä, joka harjoittaa ensi- tai jälleenvakuutusta ja jonka kotipaikka ei ole ETA-valtiossa;

9) *ryhmittymän omistusyhteisöllä* rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:n 1 momentin mukaisen rahoitus- ja vakuutusryhmittymän muodostavan yritysryhmän emoyritystä, joka ei ole säännelty yritys, sekä mainitun lain 3 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettua ryhmittymän johdossa olevaa yritystä;

10) *monialaomistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö eikä ryhmittymän omistusyhteisö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyritys;

11) *ryhmävalvojalla* ryhmän ryhmävalvonnasta vastaavaa viranomaista;

12) *valvontakollegiolla* ryhmään kuuluvien yritysten valvonnasta vastaavien valvontaviranomaisten pysyvää, mutta joustavaa rakennetta yhteistyötä, koordinointia ja ryhmävalvontaa koskevan päätöksenteon helpottamista varten;

13) *Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksella* Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010.

Määriteltäessä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua omistusyhteyttä välillisenä omistuksena pidetään myös omistusta, joka saadaan laskukaavasta, jonka mukaan yritysten, jotka eivät kuulu samaan konserniin, peräkkäiset omistukset kerrotaan keskenään. Samaan konserniin kuuluvien yritysten osalta niiden omistuksia konsernin ulkopuolisessa yhtiössä pidetään suorana omistuksena.

2 §

Vakuutusyrittäjäryhmä

Samaan vakuutusyrittäjäryhmään (*ryhmä*) kuuluvia vakuutusyrittäjiä on valvottava ryhmätasolla tämän luvun mukaisesti.

Ryhmä muodostuu:

1) vakuutusyrittäjäryhmästä, sen sidos- ja osakasyrittäjäryhmästä ja osakasyrittäjäryhmästä; tai

2) vakuutusyrittäjäryhmästä, joiden välinen yhteys perustuu yritysten sopimuksella tai muulla tavalla luotuihin kiinteisiin taloudellisiin suhteisiin edellyttäen, että jollakin kyseisistä yrityksistä on tosiasiallinen määräysvalta muiden ryhmään kuuluvien yritysten päätöksiin, ja tämä yritys katsotaan emoyrittäjäryhmäksi ja muut yritykset tytäryrittäjäryhmiksi, ja että ryhmävalvoja vahvistaa etukäteen tällaisen ryhmän syntymisen; tässä kohdassa tarkoitettuun ryhmään voi kuulua myös muita keskinäisiä yhteisöjä.

3 §

Soveltamisala ja ylin emoyrittäjä

Jollei 7—9 §:stä muuta johdu, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan:

1) osakasyrittäjäryhmästä olevaan vakuutusyrittäjäryhmään 11—49 §:n mukaisesti;

2) osakasyrittäjäryhmään, joka ei ole vakuutusyrittäjäryhmä, 11—20, 22, 27, 30, 33, 39—50 §:n mukaisesti;

3) vakuutusyrittäjäryhmään, jonka emoyrittäjäryhmä on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, 11—49 §:n mukaisesti;

4) vakuutusyrittäjäryhmään, jonka emoyrittäjäryhmä on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, tai kolmannen maan vakuutusyrittäjäryhmään, 51—54 §:n mukaisesti;

5) vakuutusyrittäjäryhmään, jonka emoyrittäjäryhmä on monialaomistusyhteisö, 50 §:n mukaisesti.

Ylimmällä emoyrittäjäryhmällä tarkoitetaan:

1) ryhmärakenteen ylimmällä tasolla osakasyrittäjäryhmään olevaa vakuutusyrittäjäryhmää, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä;

2) edellä 2 §:n 2 momentin 2 kohdassa emoyrittäjäryhmäksi katsottavaa vakuutusyrittäjäryhmää, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa.

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu osakasyrittäjäryhmään oleva vakuutusyrittäjäryhmä tai 3 kohdassa tarkoitettu vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö on itse sellaisen ETA-valtiossa kotipaikkaa pitävän vakuutusyrittäjäryhmän, vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryrittäjäryhmä, 11—49 §:ää sovelletaan ainoastaan ylimmän emoyrittäjäryhmän tasolla.

Ryhmässä tulee olla vain yksi ylin emoyrittäjäryhmä. Jos ryhmässä on useita emoyrittäjäryhmiä taikka jos vakuutusyrittäjäryhmien keskinäisistä omistus-, sopimus- tai tosiasiallisista määräysvaltasuhteista muodostuu useita ryhmiä, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan ainoastaan vakuutusyrittäjäryhmässä kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa käyttävän ylimmän emoyrittäjäryhmän tasolla. Määräysvalta voi olla ylimmällä emoyrittäjäryhmällä yhdessä yhden tai useamman tytäryrittäjäryhmän kanssa taikka ylimmän emoyrittäjäryhmän tytäryrittäjäryhmällä yksin tai yhdessä muiden tytäryrittäjäryhmien kanssa.

4 §

Ylin emoyrittäjä Suomessa

Jos 3 §:ssä tarkoitettua ylimmällä emoyrittäjäryhmällä ei ole kotipaikkaa Suomessa, Finanssivalvonta voi päättää, että 11—49 §:ää sovelletaan ryhmään kuuluvan, kotipaikkaa Suomessa pitävän ja kansallisesti ylimmän emoyrittäjäryhmän tasolla.

Finanssivalvonnan on ennen päätöksen tekemistä kuultava 3 §:ssä tarkoitettua ylintä emoyrittäjäryhmää ja sen ryhmävalvojaa. Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös ryhmävalvojalle ja ylimmälle emoyrittäjäryhmälle.

Finanssivalvonta ei voi tehdä päätöstä tai pitää sitä voimassa, jos 3 §:ssä tarkoitettu ylin emoyritys on saanut 35 §:n mukaisesti suostumuksen siihen, että sen tytäryritykseen sovelletaan 36 ja 37 §:ssä säädettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta sekä sen ja vähimmäispääomavaatimusten täyttämättä jättämistä koskevia säännöksiä.

Ryhmävalvoja

5 §

Ryhmävalvoja

Finanssivalvonta toimii Suomessa ryhmävalvojana, jos se on myöntänyt toimiluvan kaikille ryhmään kuuluville vakuutusyrityksille, sekä 6 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.

6 §

Ryhmävalvojan määräytyminen

Finanssivalvonta toimii ryhmävalvojana, jos se on myöntänyt toimiluvan osakasyrityksenä olevalle vakuutusyritykselle.

Jos ryhmän ylin emoyritys ei ole vakuutusyritys, Finanssivalvonta toimii ryhmävalvojana:

1) jos se on myöntänyt toimiluvan vakuutusyritykselle, jonka emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö;

2) jos kyse on vakuutusomistusyhteisöstä tai ryhmittymän omistusyhteisöstä, jolla on kotipaikka Suomessa ja ryhmässä on useita vakuutusyrityksiä, joista vähintään yhdelle Finanssivalvonta on myöntänyt toimiluvan;

3) jos ryhmän johdossa on vähintään kaksi vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä, joiden kotipaikat ovat eri ETA-valtioissa, ja kussakin näistä valtioista toimii vakuutusyritys ja Finanssivalvonta on myöntänyt toimiluvan sille ryhmään kuuluvalla vakuutusyritykselle, jonka taseen loppusumma on suurin;

4) jos ryhmän ylin emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jolla on kotipaikka sellaisessa ETA-valtiossa, jossa ei toimi ryhmään kuuluvia

vakuutusyrityksiä, ja Finanssivalvonta on myöntänyt toimiluvan sille ryhmään kuuluvalla vakuutusyritykselle, jonka taseen loppusumma on suurin;

5) muussa kuin 1—4 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, jos Finanssivalvonta on myöntänyt toimiluvan vakuutusyritykselle, jonka taseen loppusumma on suurin.

Asianomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä Finanssivalvonta voi muiden ryhmän valvontaviranomaisten kanssa päättää erityisistä syistä poiketa 1 ja 2 momentissa säädettyistä ryhmävalvojan määräytymisen perusteista. Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa kolmen kuukauden kuluessa tällaisen pyynnön esittämisestä. Ennen päätöksen tekemistä ryhmää on kuultava.

Jos Finanssivalvonta tai jokin 3 momentissa tarkoitetuista muista asianomaisista valvontaviranomaisista on ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja mainitussa momentissa säädetyn kolmen kuukauden määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja yhteistä päätöstä tehtäessä toimitava sen mukaisesti.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimitettava perusteltu päätös ryhmälle sekä valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sitovaksi.

Siihen asti kunnes 3 momentissa tarkoitettu yhteinen päätös saadaan tehtyä, Finanssivalvonta toimii ryhmävalvojana, jos tehtävä kuuluu sille 1 tai 2 momentin mukaisesti.

7 §

Ryhmävalvontaa koskevien tehtävien siirtäminen toiselle valvontaviranomaiselle

Finanssivalvonta voi tehdä sopimuksen ryhmävalvonnasta useita ETA-valtioita kattavan alaryhmän tasolla. Finanssivalvonta voi tehdä tällaisen sopimuksen yhden tai useam-

man muun sellaisen ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa, joka valvoo sellaista toista sidosyritystä, joka on kansallisen tason ylin emoyritys ja jolla on kotipaikka kyseisessä ETA-valtiossa. Sopimus voidaan tehdä, jos se on ryhmävalvonnan tehokkaan järjestämisen kannalta perusteltua. Tällöin valvontaviranomaisten on perusteltava sopimuksensa sekä ryhmävalvojalle että ylimmälle emoyritykselle.

Jos Finanssivalvonta vastaa sopimuksen mukaan ryhmävalvonnasta, alaryhmän tasolla sovelletaan 10 §:ää.

Finanssivalvonta ei saa harjoittaa 4 §:n mukaista ryhmävalvontaa Suomessa, jos 1 momentissa tarkoitettua sopimuksen perusteella toisen ETA-valtion valvontaviranomainen vastaa ryhmävalvonnasta. Tällöin ryhmävalvontaan sovelletaan ryhmävalvojan valtion lakia. Sopimuksesta on laadittava kirjallinen valvontapöytäkirja, joka on kaikkien asianomaisten valvontaviranomaisten allekirjoitettava ja josta on ilmoitettava alaryhmän ylimmälle emoyritykselle.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettua sopimuksesta valvontakollegiolle 46 §:n mukaisesti.

Poikkeaminen ryhmävalvontaa koskevien säännösten soveltamisesta

8 §

Ryhmävalvonnan soveltamatta jättäminen

Finanssivalvonta voi ryhmään kuuluvan yrityksen hakemuksesta päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta siihen, jos:

1) yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on oikeudellisia esteitä tarpeellisten tietojen toimittamiselle;

2) yrityksellä on vain vähäinen merkitys ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta; tai

3) yrityksen sisällyttäminen ryhmävalvonnan piiriin ei ole ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaista tai se on harhaanjohtavaa.

Ryhmävalvonnan ulkopuolelle voidaan jättää yksi tai useampia yrityksiä, jos sen tai niiden yhteinen merkitys on valvonnan kannalta vähäinen.

Jos Finanssivalvonta katsoo, että vakuutusyritystä ei tarvitse sisällyttää ryhmävalvontaan 1 momentin 2 tai 3 kohdan perusteella, sen on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia ennen päätöksen tekemistä.

9 §

Rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta ja luottolaitostoiminnasta annettujen lakien soveltaminen

Jos ryhmittymän omistusyhteisöön sovelletaan vastaavia säännöksiä sekä tämän lain että rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain mukaisesti erityisesti riskiperusteisen valvonnan osalta, Finanssivalvonta voi tarvittaessa toisen ETA-valtion toimivaltaista valvontaviranomaista kuultuaan päättää soveltaa ryhmittymän omistusyhteisöön ainoastaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain asiaa koskevaa säännöstä.

Jos ryhmittymän omistusyhteisöön sovelletaan vastaavia säännöksiä sekä tämän lain että luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) mukaisesti erityisesti riskiperusteisen valvonnan osalta, Finanssivalvonta voi yhteisestä sopimuksesta toisen ETA-valtion toimivaltaisen valvontaviranomaisen kanssa päättää soveltaa ainoastaan joko tätä lakia tai luottolaitostoiminnasta annettua lakia riippuen siitä, kumman sektorin merkitys on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 4 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisella tavalla laskettuna ryhmässä suurempi.

Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös ryhmittymän omistusyhteisölle sekä ilmoitettava 1 ja 2 momentin nojalla tekemästään päätöksestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettulle Euroopan pankkiviranomaiselle.

10 §

Suomalaisen ylimmän emoyrityksen ryhmävalvonta

Finanssivalvonta voi rajoittaa ryhmävalvontaa koskevien vaatimusten soveltamista 4 §:ssä tarkoitetun kansallisesti ylimmän emoyrityksen taloudelliseen asemaan tai osaan siitä, jos se on ryhmävalvonnan tehokkaan järjestämisen kannalta perusteltua toisen ETA-valtion ryhmävalvojan ryhmävalvontaa koskevien päätösten tai toimenpiteiden johdosta.

Jos Finanssivalvonta päättää soveltaa suomalaisen ylimpään emoyritykseen ryhmän vakavaraisuutta koskevia säännöksiä:

1) sen on tunnustettava sitovaksi se menettelyn valinta, jonka 3 §:ssä tarkoitetun ylimmän emoyrityksen ryhmävalvoja on tehnyt 15 §:ssä säädettyä päätöstä vastaavasti ryhmän vakavaraisuuden laskemiseksi, ja sovellettava sitä;

2) sen on tunnustettava 28 tai 32 §:ssä säädettyä vastaavasti hyväksytty sisäinen malli;

3) suomalainen ylin emoyritys ei saa hakea 35 §:n mukaisesti suostumusta, jolla sallittaisiin 36 ja 37 §:ssä säädettyjen vakavaraisuuspääomavaatimusta sekä sen ja vähimmäispääomavaatimusten täyttämättä jäämistä koskevien menettelyjen käyttäminen johonkin sen tytäryritykseen.

Jos 3 §:ssä tarkoitettu ylin emoyritys on saanut 28 tai 32 §:ssä säädettyä vastaavasti luvan laskea ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen sisäisen mallin perusteella ja Finanssivalvonta katsoo, että suomalaisen ylimmän emoyrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi 3 §:ssä tarkoitetun emoyrityksen sisäisen mallin oletuksista ja jos suomalainen ylin emoyritys ei ratkaise Finanssivalvonnan havaitsemia ongelmia, Finanssivalvonta voi päättää määrätä 25 luvun 4 §:n mukaisen pääomavaatimuksen korotuksen kansallisen alaryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Jos pääomavaatimuksen korottaminen ei poikkeuksellisissa tilanteissa ole perusteltua, Finanssivalvonta voi vaatia suomalaista ylintä emoyritystä laskemaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan perusteella.

Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös ryhmävalvojalta ja ylimmälle emoyritykselle.

Ryhmän vakavaraisuus

11 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttäminen ja laskeminen

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen tai ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten on varmistettava, että ryhmän oma varallisuus on jatkuvasti laadultaan ja määrältään riittävä täyttämään 14—33 §:n mukaisesti lasketun ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Jos ryhmän ylimpänä emoyrityksenä on vakuutusomistusyhteisö tai sellainen ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, ryhmän vakavaraisuus on laskettava vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tasolla 14—33 §:n mukaisesti. Vakuutusomistusyhteisöön ja ryhmittymän omistusyhteisöön sovelletaan tällöin 11 luvun säännöksiä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta sekä 12 luvun säännöksiä omasta varallisuudesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen tai ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle viipymättä, jos ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta ei enää täytetä tai että se saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana. Menettelyssä noudatetaan tällöin 25 luvun 5 §:ää. Tarvittaessa Finanssivalvonnan on kuultava valvottavan ryhmävalvonnasta vastaavaa valvontaviranomaista ennen tervehdyttämissuunnitelman laatimista koskevan määräajan pidennystä.

Saatuaan 3 momentin mukaisen ilmoituksen Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava asiasta muille valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille, joiden on analysoitava ryhmän tilanne.

12 §

Vakavaraisuuden laskentatähtävyys

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on tehtävä 11 §:ssä tarkoitetut laskelmat vähintään keran vuodessa.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen tai ryhmään kuuluvan yrityksen, jonka Finanssival-

vonta on nimennyt kuultuaan ryhmää ja asianomaisia valvontaviranomaisia, on ilmoitettava laskentaan tarvittavat tiedot ja laskennan tulokset Finanssivalvonnalle.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on jatkuvasti tarkkailtava ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta. Jos ryhmän riskit poikkeavat merkittävästi ryhmän viimeisimmän ryhmävalvojalle ilmoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen oletuksista, ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus on viipymättä laskettava uudelleen ja ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

13 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen Finanssivalvonnan vaatimuksesta

Jos Finanssivalvonnalla on perusteltu syytä olettaa, että ryhmän riskit ovat merkittävästi muuttuneet viimeisimmästä vakavaraisuuspääomavaatimuksen ilmoittamisesta, Finanssivalvonta voi vaatia ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen uudelleen laskemista.

Laskentamenetelmien valinta ja yleiset periaatteet

14 §

Tekniset periaatteet ja oletusmenetelmä

Edellä 11 §:ssä tarkoitettu vakavaraisuuslaskelma on laadittava tässä luvussa tarkoitettuja teknisiä periaatteita noudattaen. Ellei 15 §:stä muuta johdu, vakavaraisuus on laskettava 26—29 §:ssä säädetyllä konsernitilinpäätökseen perustuvalla menetelmällä.

Lisäksi konsernitilinpäätökseen perustuvasta menetelmästä säädetään komission asetuksen II osaston I luvun 2 jaksossa.

15 §

Finanssivalvonnan päätös menetelmästä

Jollei ryhmän vakavaraisuuden laskemiseen ole asianmukaista soveltaa konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää, Finanssi-

valvonta voi päättää kuultuaan ryhmää ja asianomaisia valvontaviranomaisia, että ryhmään sovelletaan 31—33 §:ssä säädettyä vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää tai mainittujen menetelmien yhdistelmää.

Lisäksi menetelmän valinnasta säädetään komission asetuksen II osaston I luvun 1 jaksossa.

16 §

Suhteellisen osuuden huomioon ottaminen

Ryhmän vakavaraisuuden laskennassa on otettava huomioon osakasyrityksen suhteellinen osuus sen sidosyrityksessä. Suhteellisella osuudella tarkoitetaan:

1) konsernitilinpäätökseen perustuvassa menetelmässä konsernitilinpäätöksen laadinnassa käytettävää prosenttimäärää;

2) vähennys- ja yhteenlaskumenetelmässä osakasyrityksen suoraan tai välillisesti omistaman pääoman osuutta sidosyrityksessä.

Jos sidosyrityksenä on tytäryritys, jolla ei ole riittävästi hyväksyttävää omaa varallisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi, ryhmän vakavaraisuuden laskennassa on otettava huomioon tytäryrityksen hyväksyttävän oman varallisuuden ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen erotus kokonaisuudessaan sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään. Finanssivalvonnan suostumuksella tytäryrityksen vakavaraisuusvaje voidaan kuitenkin ottaa huomioon suhteellisesti, jos pääomasta osuuden omistavan emoyrityksen vastuu on rajattu kyseiseen pääomaosuuteen.

17 §

Finanssivalvonnan määrittämä suhteellinen osuus

Finanssivalvonta ryhmävalvojana määrittää ryhmää ja asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan suhteellisen osuuden, joka otetaan huomioon vakavaraisuuden laskennassa, jos:

1) joidenkin ryhmän yritysten välillä ei ole pääomasidoksia;

2) Finanssivalvonta on päättänyt, että suora tai välillistä osuutta yrityksen äänivallasta

tai pääomasta on pidettävä omistusyhteytenä yrityksessä käytettävän huomattavan vaikutusvallan vuoksi; taikka

3) Finanssivalvonta on päättänyt yrityksen olevan toisen yrityksen emoyritys sen vuoksi, että yrityksellä on tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä.

18 §

Hyväksyttävän oman varallisuuden kaksinkertaisen käytön estäminen

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää omaa varallisuutta ei saa käyttää ryhmän vakavaraisuuden laskennassa kahteen kertaan eri vakuutusyritysten välillä.

Laskelmaan ei saa ottaa mukaan:

1) merkittyä, maksamatta olevaa pääomaa, joka mahdollisesti rasittaa osakasyritystä;

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen merkittyä, maksamatta olevaa pääomaa, joka mahdollisesti rasittaa sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä;

3) sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen merkittyä, maksamatta olevaa pääomaa, joka mahdollisesti rasittaa saman osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen toista sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä.

Jollei 26—31 §:ssä toisin säädetä, laskelmaan ei saa ottaa mukaan:

1) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen varoja, jotka ovat sen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävää omaa varallisuutta;

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen varoja, jotka ovat osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävää omaa varallisuutta; ja

3) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen varoja, jotka ovat osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen muun sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävää omaa varallisuutta.

Jollei 2 tai 3 momentista muuta johdu, laskelmaan voidaan ottaa mukaan seuraavat erät, jos ne voidaan hyväksyä sidosyrityksen hyväksyttävään omaan varallisuuteen:

1) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan henkivakuutusyhtiön 12 luvun 4 §:ssä tarkoitettu ylijäämävarallisuus tai sitä vastaava muun ETA-valtion laissa tarkoitettu ylijäämävarallisuus;

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen merkitty, maksamatta oleva pääoma.

Jos Finanssivalvonta katsoo, että muuta kuin 4 momentissa tarkoitettua sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää oman varallisuuden erää ei tosiasiasa voida käyttää sen osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävänä omana varallisuutena, erä voidaan ottaa mukaan laskelmaan vain sidosyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävään määrään saakka.

Edellä 4 ja 5 momentissa tarkoitettua hyväksyttävän oman varallisuuden kokonaismäärä ei saa ylittää sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen hyväksyttävän oman varallisuuden erä, jolle on haettava ennalta 12 luvun 5 §:ssä tarkoitettu Finanssivalvonnan tai vastaava muun ETA-valtion valvontaviranomaisen suostumus, voidaan ottaa mukaan laskelmaan vain, jos sidosyrityksen valvonnasta vastaava valvontaviranomainen on hyväksynyt erän asiamukaisesti.

19 §

Ryhmän sisäisen pääomituksen huomiotta jättäminen

Ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa ei saa ottaa huomioon vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää oman varallisuuden erää, joka on peräisin keskinäisestä rahoituksesta osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ja sen:

1) sidosyrityksen;

2) osakasyrityksen; tai

3) osakasyrityksen toisen sidosyrityksen välillä.

Ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa ei saa ottaa huomioon osakasyrityksenä olevan

vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää oman varallisuuden erää, jos se on peräisin keskinäisestä rahoituksesta osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen toisen sidosyrityksen kanssa.

Rahoitusta on pidettävä keskinäisenä ainakin, jos vakuutusyritys tai sen sidosyritys omistaa osakkeita, takuuosuuksia tai maksetun pohjarahaston osuuksia sellaisessa yrityksessä tai antaa lainaa sellaiselle yritykselle, joka suoraan tai välillisesti omistaa kyseisen vakuutusyrityksen hyväksyttävään omaan varallisuuteen luettavia eriä.

Lisäksi ryhmän sisäisen pääomituksen huomiotta jättämisestä säädetään komission asetuksen III osaston I luvun 2 jaksossa.

20 §

Varojen ja velkojen arvostaminen

Ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa varat ja velat on arvostettava 10 luvun 1 §:n mukaisesti.

Lisäksi ryhmän varojen, velkojen ja vastuvelan arvostamisesta, laskentamenetelmien valinnasta ja niiden soveltamisesta säädetään komission asetuksen III osaston I luvun 2 jaksossa.

Laskentamenetelmien soveltaminen

21 §

Sidosyrityksenä olevat vakuutusyritykset

Ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan on otettava mukaan kaikki osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen sidosyrityksenä olevat vakuutusyritykset.

Jos sidosyrityksenä olevalla vakuutusyrityksellä on kotipaikka toisessa ETA-valtiossa, laskelmassa otetaan huomioon sidosyrityksen osalta kyseisessä ETA-valtiossa säädetty vakavaraisuuspääomavaatimus ja sen täyttämiseen hyväksyttävissä oleva oma varallisuus.

22 §

Välilliset omistukset vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän omistusyhteisön kautta

Laskettaessa ryhmän vakavaraisuutta sellaisen vakuutusyrityksen osalta, jolla on vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön kautta omistusyhteys sidosyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen, vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tilanne on otettava huomioon laskelmassa.

Vakuutusomistusyhteisöön tai ryhmittymän omistusyhteisöön sovelletaan tällöin 11 luvun säännöksiä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta ja 12 luvun säännöksiä hyväksyttävistä omasta varallisuudesta.

Jos 1 momentissa tarkoitettulla vakuutusomistusyhteisöllä tai ryhmittymän omistusyhteisöllä on etuoikeudeltaan huonompaa lainaa tai muuta hyväksyttävää omaa varallisuutta, johon sovelletaan 12 luvun 11 §:n mukaista rajoitusta, siitä on vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävää omaa varallisuutta se osuus, joka saadaan laskemalla 12 luvun 11 §:n mukaisia rajoituksia noudattaen ryhmätasolla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön hyväksyttävää omaa varallisuutta, jolle on haettava ennalta 12 luvun 5 §:ssä tarkoitettu Finanssivalvonnan tai vastaava muun ETA-valtion valvontaviranomaisen suostumus, voidaan ottaa mukaan ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan ainoastaan, jos ryhmävalvoja on sen hyväksynyt.

23 §

Sidosyrityksinä olevat kolmannen maan vakuutusyritykset

Jos osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta lasketaan ryhmän vakavaraisuutta 31 §:ssä tarkoitettulla vähennys- tai yhteenlaskumenetelmällä, sidosyrityksenä olevaa kolmannen maan vakuutusyritystä käsitellään tämän laskelman tekemiseksi vastaavasti kuin sidosyrityksenä olevaa vakuutusyritystä. Jos kolmannen maan vakuutusyrityksen kotivaltio edellyttää vakuutusyritykseltä toimilupaa ja vähintään 10—12 luvussa säädet-

tyjä vaatimuksia vastaavaa vakavaraisuusjärjestelmää, laskelmassa voidaan ottaa vakuutusyrityksen osalta huomioon sen kotivaltiossa säädetty vakavaraisuuspääomavaatimus sekä sen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus.

Jos Euroopan komissio ei ole antanut kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelmän vastaavuutta koskevaa päätöstä, Finanssivalvontaan on ryhmävalvojana tarkastettava 1 momenttia sovellettaessa kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelmän vastaavuus. Tarkastus on tehtävä osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pyynnöstä, tai Finanssivalvonta voi tehdä sen omasta aloitteestaan. Ennen vastaavuutta koskevan päätöksen tekemistä Finanssivalvontaan on kuultava asiassa muita asianomaisia valvontaviranomaisia. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi avustaa Finanssivalvontaa tarkastuksessa ja kuulemisessa.

Jos Euroopan komissio on antanut vastaavuutta koskevan delegoidun asetuksen, Finanssivalvontaan on ryhmävalvojana tehtävä päätös komission delegoidussa asetuksessa hyväksytyjen perusteiden mukaisesti. Lisäksi jos komissio on antanut päätöksen, jonka mukaan kolmannen maan valvontajärjestely on tilapäisesti vastaava, kyseinen kolmas maa katsotaan vastaavaksi 1 momenttia sovellettaessa.

Finanssivalvonta ryhmävalvojana ei saa tehdä kolmatta maata koskevaa päätöstä, joka on ristiriidassa kyseistä kolmatta maata koskevan aiemmin tehdyn päätöksen kanssa, ellei se ole tarpeen 10—12 luvussa säädetyn vakavaraisuusjärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

24 §

Sidosyrityksinä olevat luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset

Laskettaessa ryhmän vakavaraisuutta luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen tai rahoituslaitoksen osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys voi käyttää finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyri-

tysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY liitteessä I vahvistettuja menetelmiä 1 ja 2. Menetelmää 1 voidaan käyttää kuitenkin vain, jos Finanssivalvonta on varmistunut konserniyhtiöiden yhtenäisen johtamisen ja sisäisen valvonnan riittävästä tasosta. Valittua menetelmää on käytettävä johdonmukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana päättää osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä koskevasta ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään osakkuudet 1 momentissa tarkoitetuissa yrityksissä.

25 §

Tarvittavien tietojen puuttuminen

Jos Finanssivalvonnalla ei ole käytettävissään vakuutusyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan tarvittavia tietoja sidosyrityksestä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa tai kolmannessa maassa, sidosyrityksen kirjanpitoarvo osakasyrityksenä olevassa vakuutusyrityksessä on vähennettävä ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta.

Sidosyrityksen toteutumattomia voittoja ei saada lukea hyväksyttävään omaan varallisuuteen.

Laskentamenetelmät

26 §

Konsernitilinpäätöksen perustuva menetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava kon-

sernitilin päätöstiedoista vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävän oman varallisuuden ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen erotuksena.

Konsernitilin päätöstietoihin perustuvaan hyväksyttävän oman varallisuuden laskemiseen sovelletaan 11 ja 12 lukua.

27 §

Konsernitilin päätökseen perustuva vakavaraisuuspääomavaatimus

Konsernitilin päätökseen perustuva ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus (*ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus*) on laskettava 11 luvun mukaisella standardikaavalla tai hyväksytyllä ryhmän sisäisellä mallilla.

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus on vähintään osakasyrityksenä olevien vakuutusyritysten 11 luvun 4 §:ssä tarkoitettujen vähimmäispääomavaatimusten ja sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vähimmäispääomavaatimusten suhteellisten osuuksien summa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen on täytyttävä 12 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Päätettäessä siitä, onko oman perusvarallisuuden erä hyväksyttävä ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi, sovelletaan 16—25 §:ää ja 25 luvun 6 §:ää.

28 §

Valvontaviranomaisten päätös ryhmän sisäisestä mallista

Jos vakuutusyritys ja sen sidosyritykset tai vakuutusomistusyhteisön taikka ryhmittymän omistusyhteisön sidosyritykset yhdessä hakevat suostumusta laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus ja ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten vakavaraisuus-

pääomavaatimus sisäisellä mallilla, hakemus on toimitettava ryhmävalvojalle.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana viipymättä ilmoitettava asiasta muille valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille ja toimitettava niille täydellinen hakemus.

Finanssivalvonnan on yhdessä muiden valvontaviranomaisten kanssa päätettävä suostumuksen antamisesta ja siihen liittyvistä mahdollisista ehdoista. Finanssivalvonnan on toimitettava ratkaisuehdotuksensa muille asianomaisille valvontaviranomaisille viiden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden asianomaisten valvontaviranomaisten kanssa kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Jos yhteistä päätöstä ei kuitenkaan tehdä kuuden kuukauden määräajassa eikä mikään asianomaisista valvontaviranomaisista ole pyytänyt Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua taikka jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asettaman lautakunnan päätösehdotus hylätään, Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana tehtävä päätös asiassa. Finanssivalvonnan on otettava päätöksessä huomioon muiden asianomaisten valvontaviranomaisten näkemykset.

Jos Finanssivalvonta tai jokin 2 momentissa tarkoitetuista muista asianomaisista valvontaviranomaisista on ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja 4 momentissa säädetyn kuuden kuukauden määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimiessaan odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja toimitettava sen mukaisesti.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimitettava perusteltu päätös hakijalle sekä muille asianomaisille valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sekä ryhmävalvojana toimivan muun asianomaisen valvontaviranomaisen päätös asiassa sitovaksi.

29 §

Vakuutusyhtiön pääomavaatimuksen korottaminen ryhmän sisäistä mallia sovellettaessa

Jos Finanssivalvonta katsoo, että sen valvonnassa olevan vakuutusyhtiön riskiprofiili poikkeaa merkittävästi ryhmälle hyväksytyin sisäisen mallin oletuksista ja vakuutusyhtiö ei ratkaise Finanssivalvonnan havaitsemia ongelmia, Finanssivalvonta voi 25 luvun 4 §:n mukaisesti korottaa vakuutusyhtiön sisäisellä mallilla laskettua vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Jos vakavaraisuuspääomavaatimuksen korottaminen ei ole poikkeuksellisissa tilanteissa perusteltua, Finanssivalvonta voi vaatia 1 momentissa tarkoitettua vakuutusyhtiötä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen 11 luvun 1—18 §:n mukaisella standardikaavalla. Finanssivalvonta voi 25 luvun 4 §:n 2 momentin mukaisissa tilanteissa korottaa kyseisen vakuutusyrityksen standardikaavalla laskettua vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös vakuutusyritykselle sekä valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

30 §

Ryhmän pääomavaatimuksen korottaminen konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää sovellettaessa

Selvittäessään riskiprofiilin asianmukaisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksessa Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana kiinnitettävä erityistä huomiota 25 luvun 4 §:n 2 momentin mukaisten olojen ilmenemiseen ryhmätasolla etenkin, jos:

1) ryhmään kohdistuvat erityisriskit ovat vaikeasti mitattavissa eikä niitä oteta laskennassa riittävästi huomioon; tai

2) asianomaiset valvontaviranomaiset ovat 29 §:n ja 25 luvun 4 §:n mukaisesti korottaneet sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Jos ryhmän riskiprofiilia ei oteta asianmukaisesti huomioon, Finanssivalvonta voi korottaa ryhmän konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimusta 25 luvun 4 §:ää noudattaen.

31 §

Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien erien erotus:

1) 2 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus;

2) sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten arvot osakasyrityksinä olevissa vakuutusyrityksissä sekä 3 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus on seuraavien erien summa:

1) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus;

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen suhteellinen osuus sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

1) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus;

2) sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusten suhteelliset osuudet.

Jos omistusyhteys sidosyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen on kokonaan tai osaksi välillinen, sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen arvoon osakasyrityksenä olevassa vakuutusyrityksessä on sisällytettävä välillisen omistuksen arvo ottaen huomioon asiaankuuluvat peräkkäiset omistusyhteydet. Lisäksi 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin eriin on sisällytettävä sidosyrityksenä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimukseen hyväksyttävissä olevan varallisuuden vastaavat suhteelliset osuudet, sekä 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin eriin sidosyrityksenä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusten suhteelliset osuudet.

32 §

Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä ja sisäinen malli

Jos osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys ja sen sidosyritykset tai vakuutusomistusyhteisön taikka ryhmittymän omistusyhteisön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän vakuutusyritysten 31 §:ssä tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisellä mallilla, laskentaan ja menettelyyn sovelletaan 28 ja 29 §:ää.

33 §

Ryhmän pääomavaatimuksen korottaminen vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovellettaessa

Selvittäessään riskiprofiilin asianmukaisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksessa Finanssivalvonnan on kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisiin ryhmään kohdistuviin erityisriskeihin, jotka ovat vaikeasti mitattavissa ja joita ei oteta laskennassa riittävästi huomioon.

Jos ryhmän riskiprofiili poikkeaa merkittävästi ryhmän yhteenlasketun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, Finanssivalvonta voi korottaa ryhmän yhteenlasketua vakavaraisuuspääomavaatimusta. Tällöin sovelletaan 25 luvun 4 §:ää.

Keskitetty riskienhallinta ja vakavaraisuuden valvontaa koskeva menettely

34 §

Menettelyn soveltaminen tytäryritykseen

Toisen vakuutusyrityksen tytäryrityksenä olevaan vakuutusyritykseen on sovellettava 36 ja 37 §:ää, jos:

- 1) ryhmävalvoja ei ole tehnyt 8 §:n mukaista päätöstä jättää tytäryritystä ryhmävalvonnan ulkopuolelle;
- 2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen riskienhallinta ja sisäinen valvonta kä-

sittävät myös tytäryrityksen ja osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys vakuuttaa ryhmävalvojan siitä, että tytäryritystä johdetaan terveiden liiketoimintaperiaatteiden mukaisesti;

3) osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys on vastaanottanut 40 §:n 3 momentissa tarkoitetun suostumuksen ja 44 §:n 2 momentissa tarkoitetun suostumuksen; ja

4) osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys on saanut tytäryritykselle toimiluvan myöntäneeltä valvontaviranomaiselta 35 §:ssä tarkoitetun suostumuksen.

Jos vakuutusyritys on vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryritys, hakemusmenettelyyn, vakavaraisuuslaskentaan ja menettelyyn poikkeustilanteissa sovelletaan 35—38 §:ää.

35 §

Päätös menettelyn soveltamisesta

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on ennalta haettava tytäryritykselle toimiluvan antaneelta valvontaviranomaiselta suostumusta käyttää 36 ja 37 §:ssä säädettyä menettelyä.

Finanssivalvonnan on tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena viipymättä ilmoitettava asiasta valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille sekä toimitettava niille täydellinen hakemus.

Finanssivalvonnan on yhdessä muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisien kanssa päätettävä suostumuksen antamisesta ja siihen liittyvistä mahdollisista ehdoista. Finanssivalvonnan on toimitettava ratkaisuehdotuksensa valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille kahden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden asianomaisten valvontaviranomaisien kanssa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun kaikki valvontakollegioon kuuluvat valvontaviranomaiset ovat vastaanottaneet hakemuksen.

Jos yhteistä päätöstä ei kuitenkaan tehdä kolmen kuukauden määrärajassa eikä mikään

asianomaisista valvontaviranomaisista ole pyytännyt Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua taikka jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asettaman lautakunnan päätösehdotus hylätään, Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana tehtävä päätös asiassa. Päätöstä tehdessään Finanssivalvonnan on otettava huomioon muiden asianomaisten valvontaviranomaisten sekä muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten esittämät näkemykset.

Jos Finanssivalvonta tai jokin 2 momentissa tarkoitetuista muista asianomaisista valvontaviranomaisista on ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja 4 momentissa säädetyn kolmen kuukauden määräajan päättymistä saattanut asian Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, Finanssivalvonnan on odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimitettava perusteltu päätös hakijalle sekä muille asianomaisille valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sekä ryhmävalvojana toimivan muun asianomaisen valvontaviranomaisen päätös asiassa sitovaksi.

36 §

Tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen

Vakuutusyrityksen tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan seuraavasti:

1) jos ryhmä käyttää 28 §:n mukaisesti hyväksytyä sisäistä mallia ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaan ja Finanssivalvonta tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena katsoo, että tytäryrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi sisäisestä mallista, eikä tytäryritys ratkaise Finanssivalvonnan havaitsemia ongelmia, Finanssivalvonta voi ehdottaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen korottamista 25 luvun 4 §:n mukaisesti, tai

jos tämä ei olisi poikkeuksellisissa tilanteissa perusteltua, vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa standardikaavan perusteella;

2) jos ryhmä käyttää standardikaavaa ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi ja Finanssivalvonta tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena katsoo, että tytäryrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi standardikaavan perusoleksista, eikä tytäryritys ratkaise Finanssivalvonnan havaitsemia ongelmia, Finanssivalvonta voi poikkeuksellisissa tilanteissa ehdottaa standardikaavan parametrien korvaamista osittain yrityskohtaisilla erityisparametreilla käsittäen 11 luvun 8 §:ssä tarkoitettut henkivakuutus-, vahinkovakuutus- ja sairausvakuutusriskimoduulit; tämän sijasta Finanssivalvonta voi ehdottaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen korottamista 25 luvun 4 §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan on neuvoteltava ehdotuksestaan valvontakollegiossa sekä ilmoitettava ehdotuksensa perusteet tytäryritykselle. Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten kanssa.

Jos asianomainen tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen ja Finanssivalvonta ryhmävalvojana ovat asiasta eri mieltä, Finanssivalvonnan on ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja viimeistään kuukauden kuluessa asianomaisen valvontaviranomaisen ehdotuksesta saatettava asia Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti. Valvontaviranomaisten on odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Finanssivalvonnan on tytäryritykselle toimiluvan antaneena viranomaisena toimitettava perusteltu päätös tytäryritykselle ja valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sekä tytäryhtiölle toimiluvan antaneen muun asianomaisen valvontaviranomaisen päätös asiassa sitovaksi.

37 §

Tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

Jos tytäryrityksen vakavaraisuuspääomavaatimusta ei ole täytetty, Finanssivalvonnan on tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena viipymättä toimitettava valvontakollegiolle tytäryrityksen esittämä 25 luvun 5 §:ssä tarkoitettu tervehdyttämissuunnitelma.

Jos Finanssivalvonta toteaa tytäryrityksen taloudellisen aseman heikentyneen, sen on viipymättä ilmoitettava tytäryrityksen ehdotamista toimenpiteistä valvontakollegiolle. Toimenpiteistä on ennen päätöksen tekemistä, kriisitilanteita lukuun ottamatta, keskusteltava valvontakollegiossa.

Finanssivalvonnan on tehtävä tarpeelliset toimenpiteet yhteisen päätöksen tekemiseksi muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten kanssa neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitettun vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteamisesta tai kuukauden kuluessa 2 momentissa tarkoitettun ilmoituksen vastaanottamisesta.

Jos yhteistä päätöstä ei kuitenkaan tehdä määräajassa eikä mikään valvontakollegioon kuuluvista valvontaviranomaisista ole pyytänyt Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua, Finanssivalvonnan on tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena tehtävä päätös asiassa. Päätöstä tehdessään Finanssivalvonnan on otettava huomioon muiden valvontakollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten esittämät näkemykset.

Jos asianomainen tytäryritykselle toimiluvan antanut valvontaviranomainen ja Finanssivalvonta ryhmävalvojana ovat eri mieltä tervehdyttämissuunnitelman tai taloudellisen aseman heikkenemisen johdosta ehdotettujen toimenpiteiden hyväksymisestä, Finanssivalvonnan on kriisitilanteita lukuun ottamatta ennen yhteisen päätöksen tekemistä ja viimeistään 3 momentissa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saatettava asia Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen

19 artiklan mukaisesti. Valvontaviranomaisten on odotettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ratkaisua ja toimittava sen mukaisesti.

Perusteltu päätös on toimitettava tytäryritykselle ja valvontakollegioon kuuluville valvontaviranomaisille.

Finanssivalvonnan on tunnustettava tässä pykälässä tarkoitettu yhteinen päätös sekä tytäryhtiölle toimiluvan antaneen muun asianomaisen valvontaviranomaisen päätös asiassa sitovaksi.

Jos tytäryrityksen vähimmäispääomavaatimusta ei ole täytetty, Finanssivalvonnan on tytäryritykselle toimiluvan antaneena valvontaviranomaisena viipymättä toimitettava valvontakollegiolle tytäryrityksen esittämä 25 luvun 6 §:ssä tarkoitettu lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma. Valvontakollegiolle on ilmoitettava myös toimenpiteistä, joita on toteutettu vähimmäispääomavaatimuksen täyttämiseksi tytäryrityksen tasolla.

38 §

Menettelyn soveltamisen päätyminen

Osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys vastaa siitä, että 34 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa asetettuja ehtoja noudatetaan. Sen on viipymättä ilmoitettava ryhmävalvojalle ja tytäryrityksen valvojalle, jos ehtoja ei noudateta. Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on esitettävä suunnitelma, jonka mukaan ehtoja aletaan noudattaa uudelleen kohtuullisessa ajassa.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana tarkastettava vähintään kerran vuodessa, että 34 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa asetettuja ehtoja noudatetaan. Lisäksi Finanssivalvonnan on tehtävä tällainen tarkastus toisen asianomaisen valvontaviranomaisen pyynnöstä, jos tämä painavin syin epäilee, että ehtoja ei noudateta. Jos tarkastusta tehtäessä todetaan puutteellisuuksia, Finanssivalvonnan on vaadittava osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä esittämään suunnitelma, jonka mukaan ehtoja aletaan noudattaa uudelleen kohtuullisessa ajassa.

Jollei 34 §:n 1 momentin 2—4 kohdassa asetettuja ehtoja noudateta kohtuullisessa

ajassa taikka jos Finanssivalvonta tekee valvontakollegiota kuultuaan 8 §:ssä tarkoitetun päätöksen tai toteaa, että 1 tai 2 momentissa tarkoitettu suunnitelma on riittämätön, 36 ja 37 §:ää ei voida soveltaa. Asiasta on viipymättä ilmoitettava asianomaisille valvontaviranomaisille.

Ryhmän hallintojärjestelmän valvonta

39 §

Ryhmän hallintojärjestelmä

Ryhmän ylin emoyritys vastaa siitä, että ryhmän hallintojärjestelmä vastaa 6 luvun 4, 8—12, 12 a, 14—16 ja 18—20 §:ssä säädettyjä vaatimuksia ja että riskienhallinta, sisäinen valvonta ja raportointi on järjestetty johdonmukaisesti kaikissa ryhmävalvonnan piiriin kuuluvissa yrityksissä.

Ryhmän sisäiseen valvontaan on kuuluttava ainakin ryhmän vakavaraisuuden valvonta sekä luotettavat ilmoitus- ja laskentamenettelyt.

40 §

Ryhmän riski- ja vakavaraisuusarvio

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on suoritettava 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio ryhmän tasolla.

Jos ryhmän vakavaraisuus lasketaan 26 §:ssä tarkoitetun konsernitilinpäätöksen perustuvan menetelmän mukaisesti, ryhmän ylimmän emoyrityksen on annettava ryhmävalvojana toimivalle Finanssivalvonnalle tiedot, joiden perusteella voidaan todentaa ryhmän sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusten summan ja ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen välinen ero.

Ryhmän ylin emoyritys voi ryhmävalvojana toimivan Finanssivalvonnan suostumuksella laatia riski- ja vakavaraisuusarvion samanaikaisesti ryhmän ja jonkin ryhmään kuuluvan tytäryrityksen tasolla sekä laatia yhden asiakirjan, joka käsittää kaikki arviointit.

Finanssivalvonnan on ennen 3 momentissa tarkoitetun suostumuksen antamista kuultava valvontakollegioon kuuluvia valvontaviranomaisia ja otettava asianmukaisesti huomioon niiden näkemykset.

Jos ryhmä hyödyntää 3 momentissa säädettyä mahdollisuutta, sen on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille ryhmän valvontaviranomaisille samanaikaisesti.

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot ja tietojen julkistaminen

41 §

Riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Jollei 42 §:stä muuta johdu, ryhmän ylimmän emoyrityksen taikka Finanssivalvonnan muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan nimeämän vakuutusyrityksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle vähintään kerran vuodessa ryhmätason merkittävät riskikeskittymät ja ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten merkittävät ryhmän sisäiset liiketoimet.

Ilmoitusvelvollisuus koskee myös sellaisen luonnollisten henkilöiden kanssa suoritetuista liiketoimista, joilla on 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus ryhmään kuuluvaan yritykseen. Jos sisäisellä liiketoimella on ryhmään kuuluvien yritysten kannalta hyvin merkittävä vaikutus, ilmoitus on tehtävä heti, kun se on mahdollista.

Finanssivalvonnan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan yksilöitävä riskityypit ja ne liiketoimet, joista ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen on ilmoitettava kaikissa tilanteissa. Määriteltäisiin riskityyppejä tai ilmoitettavia liiketoimia tai antaessaan niistä lausuntoja Finanssivalvonnan ja muiden asianomaisten valvontaviranomaisten on otettava huomioon ryhmän erityinen rakenne ja riskienhallinta.

Ilmoitettavia liiketoimia määriteltäessä Finanssivalvonnan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan määrättävä riskikeskittymille ja liiketoimille vakavaraisuuspääomavaatimuksiin tai vakavaraisuuslaskennassa käytettävään vastuu-

velkaan tai molempiin perustuvat kynnsarvot.

Riskikeskittymän valvonnassa Finanssivalvonnan on erityisesti seurattava riskin leviämisen mahdollisuutta ryhmässä, eturistiriitojen mahdollisuutta sekä riskien tasoa tai määrää.

Lisäksi ryhmää koskevasta säännöllistä valvontaa koskevasta raportoinnista sekä merkittävien riskikeskittymien ja merkittävien ryhmän sisäisten liiketoimien ilmoittamisesta viranomaisille säädetään komission asetuksen II osaston VI luvussa.

42 §

Poikkeukset tietojen ilmoittamisesta

Jos ryhmän ylin emoyritys on itse säännelty yritys tai säännellyn yrityksen sidosyritys tai ryhmittymän omistusyhteisö, johon sovelletaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain mukaista valvontaa, Finanssivalvonta voi kuultuaan muita asianomaisia valvontaviranomaisia päättää olla suorittamatta ylimmän emoyrityksen tasolla 41 §:ssä tarkoitettua riskikeskittymän valvontaa tai ryhmäsisäisten liiketoimien valvontaa tai molempia.

43 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Ryhmävalvoja voi rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos 25 luvun 25 §:n mukainen rajoitus tai 26 §:n mukainen vapautus hyödyttää kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutusyrityksiä. Finanssivalvonnan on päätöstä tehdessään otettava huomioon ryhmän liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä riskien luonne sekä 26 §:n mukaisesta vapautuksesta päätettäessä lisäksi rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvät seikat.

44 §

Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on julkistettava vuosittain ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus. Lisäksi vakuutusyhtiön, vakuutusomistusyhteisön ja monialaomistusyhteisön on julkistettava vuosittain ryhmärakennetta koskevat tiedot. Kertomukseen sovelletaan tietojen julkistamista koskevan 8 a luvun säännöksiä.

Ryhmän ylin emoyritys voi Finanssivalvonnan suostumuksella päättää antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää:

- 1) ryhmätason tiedot;
- 2) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat tiedot, jotka on yksilöity erikseen kunkin tytäryrityksen osalta.

Finanssivalvonnan on ennen 2 momentissa tarkoitettua suostumuksen antamista kuultava valvontakollegioon kuuluvia valvontaviranomaisia ja otettava tarvittavilta osin huomioon niiden näkemykset.

Jos 2 momentissa tarkoitettu kertomus ei sisällä tietoja, joita edellytetään annettavan, ja jos poisjätetyt tiedot ovat merkittäviä, Finanssivalvonnalla on tytäryritykselle toimiluvan myöntäneenä valvontaviranomaisena oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä julkistamaan tarvittavat lisätiedot.

Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen julkaisemisesta ja sen sisällöstä säädetään komission asetuksen II osaston VI luvun 1 jaksossa.

Ryhmävalvontaa koskevat toimenpiteet

45 §

Yhteistyö ryhmävalvonnassa

Yhteistyöstä ryhmään kuuluvien yritysten valvonnasta vastaavien muiden valvontaviranomaisten kanssa ja Finanssivalvonnan velvollisuudesta perustaa valvontakollegio säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 65 a ja 65 b §:ssä.

Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana toimittava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkevi-

ranomaiselle asiaankuuluvat tiedot valvontakollegion toiminnasta ja mahdollisesti kohdattuista vaikeuksista.

Lisäksi valvontaviranomaisten välisestä tietojen vaihdosta ryhmävalvonnassa säädetään komission asetuksen II osaston IV luvun 2 jaksossa.

46 §

Finanssivalvonnan tehtävät ryhmävalvojana

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 65 a §:ssä säädetään, Finanssivalvonnan tulee ryhmävalvojana:

- 1) tarkastaa ja arvioida ryhmän taloudellinen tilanne;
- 2) tarkastaa ja arvioida, noudattaako ryhmä vakavaraisuussääntöjä sekä riskikeskittymää ja ryhmänsisäisiä liiketoimia koskevia vaatimuksia;
- 3) tarkastaa ja arvioida ryhmän hallintojärjestelmää, riski- ja vakavaraisuusarviota sekä johdon kelpoisuutta;
- 4) johtaa sisäisten mallien arviointia ja lupamenettelyä ryhmätasolla;
- 5) informoida muita valvontakollegioon kuuluvia valvontaviranomaisia muun valvontaviranomaisen tekemästä 4 §:ssä tarkoitettua päätöksestä;
- 6) suorittaa muut tehtävät, jotka valvontakollegion valvontaviranomaisten sopimien yhteensovittamisjärjestelyiden mukaisesti Finanssivalvonnalle mahdollisesti annetaan ryhmävalvonnan tehostamiseksi.

47 §

Valvontaviranomaisten kokous

Finanssivalvonnan on vaadittava kaikkien ryhmän ryhmävalvontaan osallistuvien valvontaviranomaisten kokousta kutsuttavaksi koolle, ainakin jos:

- 1) Finanssivalvonta saa tietoonsa, että yksittäisen vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimus jää täyttymättä merkittävästi tai vähimmäispääomavaatimus jää täyttymättä;
- 2) Finanssivalvonta saa tietoonsa, että 26 §:ssä tarkoitettun konsernitilinpäätökseen

perustuvan menetelmän tai 31 §:ssä tarkoitettun vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän mukaan taikka 32 §:ssä tarkoitettun sisäisen mallin mukaan laskettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus tai ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus jää täyttymättä merkittävästi 11 ja 12 §:n mukaan laskettaessa;

3) on ilmennyt muita kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia seikkoja.

48 §

Tietojensaantioikeus ja tietojenantovelvollisuus

Finanssivalvonnan tarkastusoikeudesta, oikeudesta saada tietoja ja velvollisuudesta antaa tietoja säädetään Finanssivalvonnasta annetussa laissa.

Ryhmää koskevien valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen antamiseen Finanssivalvonnalle sovelletaan 25 luvun 3 §:ää.

Jos Finanssivalvonta jättää vakuutusyrityksen 8 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdan nojalla ryhmävalvonnan ulkopuolelle, sen jäsenvaltion valvontaviranomaisella, jossa kyseisellä vakuutusyrityksellä on kotipaikka, on pyynnöstä oikeus saada ryhmän ylimmältä emoyritykseltä, jolla on kotipaikka Suomessa, tietoja, joilla voi olla merkitystä kyseisen vakuutusyrityksen valvonnassa.

49 §

Finanssivalvonnan toimenpiteet

Jos ryhmään kuuluva vakuutusyritys ei täytä 11—41 §:ssä säädettyjä vaatimuksia, jos yritys täyttää vaatimukset mutta vakavaraisuus voi silti vaarantua, taikka jos ryhmänsisäiset liiketoimet tai riskikeskittymät uhkaavat vakuutusyrityksen taloudellista asemaa, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin vakuutusomistusyhteisöä, ryhmittymän omistusyhteisöä tai vakuutusyritystä kohtaan.

Jos vakuutusomistusyhteisöllä, ryhmittymän omistusyhteisöllä tai vakuutusyrityksellä on kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin

Suomessa, Finanssivalvonnan on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle havainnoistaan mahdollisia toimenpiteitä varten.

Monialaomistusyhteisö

50 §

Ryhmänsisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Jos vakuutusyritys on monialaomistusyhteisön tytäryritys, vakuutusyrittäjän on ilmoitettava vakuutusyrittäjän ja sen sidosyrittäjien välisistä liiketoimista Finanssivalvonnalle. Tällöin ryhmänsisäisiin liiketoimiin sovelletaan 41 ja 47—49 §:ää.

Kolmannet maat

51 §

Valvonnan vastaavuuden tarkastaminen

Jos kyseessä on vakuutusyritys, jonka kotipaikka on Suomessa ja jonka emoyritys on sellainen vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, Finanssivalvonnan on tarkastettava, harjoittavatko kolmannen maan valvontaviranomaiset sellaista valvontaa, joka vastaa tämän luvun ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä.

Jollei Euroopan komissio ole todennut kyseisen kolmannen maan valvontajärjestelyn vastaavuutta, 1 momentissa säädetyn lisäksi tällöin edellytetään, että tarkastuksen suorittaa Finanssivalvonta, jos se toimisi 5 tai 6 §:n mukaisesti ryhmävalvojana. Tarkastus suoritetaan joko emoyrittäjän tai jonkin ryhmään kuuluvan vakuutusyrittäjän pyynnöstä taikka Finanssivalvonnan omasta aloitteesta. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa Finanssivalvontaa tarkastuksessa.

Ennen kuin Finanssivalvonta päättää valvonnan vastaavuudesta, sen on kuultava asiassa muita asianomaisia valvontaviranomaisia. Päätös on tehtävä komission asetuksen mukaisesti. Finanssivalvonta ei saa tehdä kolmatta maata koskevaa päätöstä joka on ristiriidassa kyseistä kolmatta maata koskevan

aiemmin tehdyn päätöksen kanssa. Edellä mainittu päätös voidaan kuitenkin tehdä, jos se on tarpeen vakavaraisuusjärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä 3 momentin mukaisesti tehdystä päätöksestä, ne voivat saattaa asian Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvontasetuksen 19 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun Finanssivalvonta on ilmoittanut päätöksestä.

52 §

Yhteistyö kolmannen maan valvontaviranomaisten kanssa

Jos kolmannen maan valvontaviranomaiset harjoittavat tämän luvun mukaista valvontaa, Finanssivalvonnan on toimittava yhteistyössä sen valvontaviranomaisten kanssa. Tällöin yhteistyöhön ja menettelyihin sovelletaan 5, 6, 39 ja 44—49 §:ää sekä Finanssivalvonnasta annettua lakia.

53 §

Valvonnan vastaavuuden puuttuminen

Kolmannen maan vakuutusyrittäjiin käytetään joko Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevien säännösten mukaisia menetelmiä, ei kuitenkaan 34—38 §:n mukaisia menetelmiä. Jäljempänä 4 momentin mukaisesti käytetään kuitenkin muuta menetelmää, jos:

1) 51 §:n mukaisesti suoritettu tarkastus osoittaa, että vastaavaa valvontaa ei ole; tai

2) Euroopan komission väliaikaisesta vastaavuutta koskevasta määräyksestä huolimatta johonkin ETA-valtioon on sijoittautunut sellainen vakuutusyritys, jonka taseen loppusumma on suurempi kuin kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrittäjän taseen loppusumma.

Jos kolmannen maan vakuutusyrittäjään sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä, niitä sovelletaan vain vakuutus-

omistusyhteisön, ryhmittymän omistusyhteisön ja kolmannen maan vakuutusyhtiön tasolla.

Jos vakuutusyhtiön emoyritys on vakuutusyhtiö, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, emoyritykseen ryhmän vakavaraisuuslaskelmaa tehtäessä sovelletaan 12 luvun säännöksiä omasta varallisuudesta sekä:

1) 22 §:n mukaisesti määritettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta, jos kyse on vakuutusomistusyhteisöstä tai ryhmittymän omistusyhteisöstä;

2) 23 §:n mukaisesti määritettyä vakavaraisuuspääomavaatimusta, jos kyse on kolmannen maan vakuutusyhtiöstä.

Jos Finanssivalvonnasta annetun lain ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevat säännökset 34—38 §:ää lukuun ottamatta eivät olisi ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta tehokkaita, Finanssivalvonta voi päättää soveltaa muitakin tehokkaita menetelmiä sen varmistamiseksi, että ryhmän vakuutusyhtiöitä valvotaan asianmukaisesti. Finanssivalvonnan on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia päättäessään näistä menetelmistä sekä ilmoitettava niistä muille asianomaisille valvontaviranomaisille sekä Euroopan komissiolle.

Finanssivalvonta voi edellyttää sellaisen vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön perustamista, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, ja soveltaa tämän luvun säännöksiä kyseisen vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön johtaman ryhmän vakuutusyhtiöihin.

54 §

Kolmannen maan ylintä emoyritystä koskevan valvonnan vastaavuuden tarkastaminen

Jos 51 §:ssä tarkoitettu kolmannessa maassa kotipaikkaa pitävä emoyritys on itse tytäryhtiönä sellaisessa vakuutusyhtiössä, vakuutusomistusyhteisössä tai ryhmittymän omistusyhteisössä, jonka kotipaikka on kolmannessa valtiossa, mainitussa pykälässä säädetty valvonnan vastaavuuden tarkastus tehdään ainoastaan kolmannen maan ylimmän emoyrityksen tasolla.

Finanssivalvonta voi vastaavan valvonnan puuttuessa tehdä uuden tarkastuksen alemmalla tasolla, jolla vakuutusyhtiöllä on emoyritys, joka voi olla kolmannen maan vakuutusyhtiö, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö. Tällöin sovelletaan 53 §:ää.

29 luku

Riitojen ratkaiseminen ja rangaistusseuraamukset

5 §

Vakuutusyhtiörikkomus

Joka tahallaan

5) rikkoo osakeyhtiölain 8 luvun 10 §:n säännöstä tilinpäätöksen, konsernitilinpäätöksen tai toimintakertomuksen ilmoittamisesta rekisteröitäväksi, jättää toimittamatta tämän lain 3 luvun 2, 5, 8, 12, 19, 19 a, 20 tai 21 §:n, 4 luvun 5 §:n, 6 luvun 19 §:n, 11 luvun 5 §:n, 15 luvun 1 §:n, 21 luvun 4 §:n, 23 luvun 7, 18, 25, 27, 31 tai 37 §:n, 25 luvun 2, 3, 5, 6 tai 12 §:n, 26 luvun 11, 40, 41 tai 48 §:n tai Finanssivalvonnasta annetun lain 31 §:n mukaan Finanssivalvonnalle annettavan ilmoituksen tai muun tiedon taikka jättää julkistamatta tämän lain 26 luvun 44 §:ssä tarkoitettua kertomuksen tai tiedon tai

6) rikkoo tämän lain 8 luvun 4—27 §:n, 23 luvun 14 §:n tai 25 luvun 8 §:n säännöksiä tai tämän lain nojalla vakuutusyhtiöön sovellettavia osakeyhtiölain 8 luvun 10 tai 12 §:n säännöksiä osavuositarkastuksen, välitilinpäätöksen, tilinpäätöksen, toimintakertomuksen, konsernitilinpäätöksen tai tämän lain 25 luvun 8 §:ssä tarkoitettua tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen laatimisesta tai osakeyhtiölain 16 luvun 17 §:n tai 17 luvun 17 §:n taikka tämän lain 23 luvun 23 §:n säännöksiä vakuutusyhtiön sulautumista, jakautumista tai selvitystilaa koskevan lopputilityksen antamisesta,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *vakuutusyhtiörikkomuksesta* sakkoon.

30 luku

Salassapitovelvollisuus ja oikeus tietojen luovuttamiseen

3 §

Vakuutusyhtiön oikeus luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja

Sen estämättä, mitä 2 §:ssä säädetään, vakuutusyhtiöllä on oikeus luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

10) vakuutusyhtiön kanssa samaan kon-

Helsingissä 20 päivänä maaliskuuta 2015

serniin, 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyhtysryhmään tai rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa tarkoitettuun rahoitus- ja vakuutusryhmittymään kuululle yritykselle asiakaspalvelua ja muuta asiakassuhteen hoitamista, markkinointia, ryhmävalvontaa sekä riskienhallintaa varten; mitä edellä tässä kohdassa säädetään tietojen luovuttamisesta, ei koske henkilötietolain 11 §:ssä tarkoitettujen arkaluonteisten tietojen luovuttamista.

Tämän lain voimaantulosta säädetään erikseen lailla.

Tasavallan Presidentti
SAULI NIINISTÖ

Sosiaali- ja terveysministeri *Laura Rätty*